

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์
ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๖๑ วันอังคารที่ ๗ กันยายน ๒๕๑๕

๕ บาท

สมิทธ สุนทรวช
มีงตาไปเลย ผมไม่เดือดร้อน
30 กันยายน วันปลดปล่อย
มายาล ตำนาบโหดบอการสังหารหมู่

เที่ยวบินร้อนจากไทเบ
ไครคิดจรัฐประหาร

ภาวกรรณ

หนังสือพิมพ์ธุรกิจ 42 อาคาร เอ็มเอเอฟ. ชั้น 3 ถนนสุรวงศ์ กท.5

.....2 - 5 กันยายน ไฉจะหมิง เอกอัครราชทูตจีนจะขึ้นเครื่องบินไปเยือนหลายจังหวัดภาคใต้...
คหบดีจีนภาคใต้เตรียมต้อนรับใหญ่โต.....

.....ไอเอ็นเอ. สำนักข่าวไทยที่ซื้อข่าวจากข่าวโคมลอยเรื่องเหมา...ถึงอีกครั้งเมื่อมีการอุทธรณ์ให้
เครดิทตามหลังข่าวทุกชิ้นที่ออกอากาศได้อย่างรวดเร็วในสัปดาห์วิกฤต...ยานเกราะไซชาวสวนใหญ่
จากสำนักข่าวนี้...อ่านเบื้องหน้า เบื้องหลังของสำนักข่าวที่มีหัวเรือเป็นสาวใหญ่ นามมณฑุรักษ์ มณฑุภาสิ
ฐาน ไกลในจตุรัสเล่มนี้.....

.....คิกฤตส์ ปราโมช ยังแพรวพราวทั้งชั้นเชิงและการมออย่างเคยให้สัมภาษณ์โทรทัศน์ เอมีซี.หลัง
ความวุ่นวายจากการมาเยือนของจอมพลคนสุดท้าย..."ผมเชื่อมั่นว่าผมต้องได้เป็นนายกรัฐมนตรีแห่งประ
เทศไทยอีก ก็ผมไม่เห็นว่าจะมีใครทำได้อีกแล้วนี่นา"...จำได้ไหม...ก่อนได้เป็นนายกครั้งแรก.....
คิกฤตส์เคยไปพูดไว้ที่สโมสรผู้สื่อข่าวต่างประเทศ..."ผมนี้แหละจะเป็นนายกรัฐมนตรีไทยคนต่อไป"....

.....ในการสัมภาษณ์ข่าวเดียวกันนี้หม่อมมั่งกล่าวถึงพลเอกกฤษณ์ผู้ล่วงลับว่า..."คุณกฤษณ์นั้นเธอ
ก่อนที่จะเขาจะตายไป เขามาหาผมเพิ่มชื่อในเอกสารบางฉบับให้ผม หลังจากนั้นเขาก็เกิดหัวใจวาย"....

.....พระครูภาวนาแห่งวัดเกษมคีรีที่กล่าวขวัญกันนักหนาในหมู่นักพยากรณ์ทางโหราศาสตร์ ว่าภิกษุรูป
นี้ผูกดวงได้แม่นนัก...ในแวดวงทางรัฐาเป็นผู้นำฤกษ์กลับเขาประเทศแก่จอมพลประภาส จารุเสถียร
ก่อนที่จะชุกงักผ่านไปยังประเทศสิงคโปร์...เพื่อร่วมฉลองวันเกิดของท่านจอมพลถนอม กิตติขจร.....

ท่าน / ไฉจะหมิง / ไอเอ็นเอ. / คิกฤตส์ ปราโมช / พลเอกกฤษณ์ / พระครูภาวนา /

บรรณาธิการบริหาร
บรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา
พันศักดิ์ วิญญรัตน์

กองบรรณาธิการ
ดิถี ดิถีรัตน์

รัศมี เผ่าเหลืองทอง
จำนงค์ ภควรรุฒิ
ขวดี ธนาพิทยา
ปนัดดา เลิศถาว์ไพ
มนตรี จังสิริอารักษ์
ก้านณ สิริธิตมาน
ณัฏฐชัย เหมบัณฑิตย์
ยังยง พานิชผล

ผู้อ่านชาวพิเศษต่างประเทศ
B. Goodfellow, Washington D.C.
Goran Gester
Jean Louis Arnaud, Saigon
Jean Thoraval, Hanoi
John Everingham, Vientiane
Marcel Barang, Singapore
Mike Morrow, S.E. Asia
Paul Wilson, Kuala Lumpur
T.D. Allman, New York
W. Burchett, Paris
Steffan Hildebrand, Stockholm

ฝ่ายศิลป์

ตระกูล พระพันธ์
ประจวบ พยัคฆพันธ์
ผู้จัดการ : มงคล วุฒิสงห์ชัย
ประชาสัมพันธ์ : จารึก จินตกวัฒน์
ฝ่ายโฆษณา : อมรศรี ธีระบุญชาติศักดิ์
บรรณาธิการที่ปรึกษา : เชิดชู โสภณพนิช

สำนักงานกองบรรณาธิการ

๔๒ อาคารเอ็ม.เอ.เอฟ. ชั้น ๓
ถนนสุรวงศ์ กรุงเทพฯ ๕
โทร. ๒๓๔๔๓๘๐-๕ คือ ๔๒
๒๓๓๕๐๒๕, ๒๓๔๔๐๑๘, ๒๓๓๖๓๒๘
๒๓๓๖๘๕๖ คือ ๒๓

ยุทธบริการ : จัดจำหน่าย
๑๕๒/๑ ซอยวรพงษ์ ถนนวิสุทธิกษัตริย์
โทร. ๒๘๑๐๐๘๕
แยกสี่ นิมมข่าง โทร. ๒๘๑๓๖๔๘
พิมพ์ที่ กรุงเทพมหานคร
ถนนราชพิพิธ โทร. ๒๒๒๕๔๖๖-๕
พศ. ๒๕๑๕
จักรี ๒

เที่ยวบินร้อน จากไทเป 10

มก หน้า 27

ไถเลน : กันสปีร์กร

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์

ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๖๑ วันอังคารที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕

๑ ข่าวกรอง

๓ จดหมาย

กฎหมายหรือกฎหมาย

๗ จตุรัส

หอมกลิ่นฟาสซิสต์

๘ ข่าวบ้านเราในรอบสัปดาห์

๕ เพื่อนว่า

ภิกษุนำแกงกะหรี่ปนปลอมฝากสีกาแล้วไม่มารับกิน

๑๐ บ้านเรา

เที่ยวบินร้อนจากไทเป ใครคิดจะรัฐประหาร-
หมากการเมือง, ขบวนการนักศึกษา, เสี่ยงจากกระบอกไฟ
/ไอเอ็นเอ. : “เขาใช้ข่าวของเราค่ะ”

๒๓ มองไทย

ฝ่ายชาวไทยกำลังเปิดประมูลอำนาจ

๒๔ ข่าวบ้านเขาในรอบสัปดาห์

๒๖ บ้านเขา

มาษาเกษแห่งเกาหลี/ญี่ปุ่น : มิกิจะอยู่หรือจะไป
/มาชโด : จากตำนานโหดของการสังหารหมู่ มาสู่ชีวิตใหม่

๓๑ สัมภาษณ์

สมิทธิ์ สุนทรเวช

๓๖ รายงานพิเศษ

เอกสารลับแนวร่วมปลดแอกแห่งชาติปัตตานี
(ตอนจบ)

๔๐ จิตวิทยา

๓๐ กันยายน : วันปลดปล่อย

๔๒ จารกรรม

เหยื่อที่อยู่ตรงกลาง

๔๕ สู้หญิง

พรพิมล จันทระประภา : นัหรือชีวิตนักดนตรีไทย

๔๗ แดกกลางเมือง

แขกผู้ไม่ได้รับเชิญ

๔๘ หนังสือ

จากจดหมายถึงเมากับเพลงลูกนกถึงเปลวไฟ
ของมกุฏ อรฤดี

๕๑ เพลง

อัลเลน กินสเบิร์ก (กวี) พบมือปัดแลน (คนช่างปั้น)

๕๓ คุศิเฟื่องเรื่องหนัง

เทพบุตรสามแผ่นดิน : จากหน้ากระดานถึงจอเงิน

๕๖ เส้นขนานจตุรัส

จากตุ๊กตาทอม

จดหมาย

กฎหมายหรือกฎหมาย

พวกข้าพเจ้าชาวเวียดนาม อำเภอบึง
เมือง จังหวัดนครพนม ขอแสดงความ
ยินดีเป็นอย่างสูงต่อคณะผู้แทนรัฐ
บาลไทย ซึ่งมีท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การต่างประเทศเป็นหัวหน้า
คณะ ได้เดินทางไปประเทศสาธารณ
รัฐสังคมนิยมเวียดนาม และได้ประ
กาศแถลงการณ์ร่วมสถาปนาความสัมพันธ์
ทางการทูต และแลกเปลี่ยนเอก
อัครราชทูตระหว่างสองประเทศ ซึ่ง
ตรงกับความต้องการอันแรงกล้าของ
พวกข้าพเจ้าที่มีมาช้านาน

พวกข้าพเจ้าขอถือโอกาสขอบ
พระคุณคณะผู้แทนไทยอย่างลึกซึ้งที่
ท่านได้มีความเห็นในแถลงการณ์ร่วม
ว่า ชาวเวียดนาม ในประเทศไทยได้
แสดงท่าทีเป็นมิตรและเคารพต่อกฎ
หมาย และคณะผู้แทนไทยได้แถลงว่า
ชาวเวียดนาม เหล่านี้ยังคงทำมาหา
เลี้ยงชีพได้และได้รับการปฏิบัติที่ถูก
ต้องและเป็นไปตามกฎหมายไทย คณะ
ผู้แทนทั้งสองฝ่ายได้ตกลงให้จัดตั้ง
คณะกรรมการร่วมเพื่อทำการปรึก
ษาหารือปัญหาของเวียดนามในประ
เทศไทย รวมทั้งวิธีการในการอพยพ
กลับประเทศเดิม ซึ่งทางเบ็นทนา
ยินดีแก่พวกข้าพเจ้าเป็นอย่างยิ่ง

เรียนท่านที่เคารพ

ถึงแม้ว่าผู้แทนทั้งสองประเทศ
จะได้ลงนามในแถลงการณ์ร่วมดัง
กล่าวเป็นที่ยอมรับแล้วก็ตาม แต่
ในขณะที่ชีวิตความเป็นอยู่ของพวก
ข้าพเจ้าชาวเวียดนามในจังหวัดนคร
พนม ยังคงถูกคุกคามอยู่ทุกวันไม่ได้
รับความสงบสุขเท่าที่ควร เช่นที่
จังหวัดสกลนครพี่น้องชาวเวียดนาม
ก็ถูกลอบวางเพลิง หลายสิบครัวเรือน
ไม่มีที่อยู่อาศัยและได้รับความเสีย
หายหลายล้านบาท มีชาวเวียดนาม

บางคนถูกทำร้ายร่างกายโดยไม่ทราบสาเหตุ

ที่อำเภอเม็กดาหาร เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๓๑ ถูกคนจำนวนน้อยบุกพังบ้านเรือนทำลายและฉกชิงเอาทรัพย์สินไปเป็นอันมาก มีหน้าชา พวกเขาได้ประเบิดเข้าไปในบ้านของชาวเวียดนาม ทำให้บ้านเรือนพังยับไปหมดที่อำเภอธาตุพนม อำเภอนาแก หลังจากท้าวเวียดนามถูกบุกพังทำลายบ้านเรือนทรัพย์สิน เมื่อวันที่ ๒๑-๒๕ กรกฎาคมที่แล้ว ทุกวันก็ยังถูกคุกคามขู่เข็ญไม่ได้ขาด ทำให้พวกเขารู้สึกไม่เป็นอันทำมาหาเลี้ยงชีพแม้แต่ความสะดุ้งหวาดกลัวและวิตกทุกข์ร้อนเป็นอย่างยิ่ง

พวกเขารู้สึกได้ว่าร้องขอต่อรัฐบาลไทยให้มีมาตรการเพื่อยับยั้งการคุกคามทำลายใส่ร้ายป้ายสีต่อพวกเขา เจ้าชาวเวียดนาม และให้ความคุ้มครองความปลอดภัยแก่ชีวิตทรัพย์สินและความเป็นอยู่ที่สงบสุขและพวกเขารู้สึกได้ว่ากฎหมายไทยด้วยพวกเขารู้สึกว่าพร้อมอยู่เสมอที่จะปฏิบัติตามกำหนดของคณะกรรมการความร่วมมือของทั้งสองฝ่าย เจริญปัญหาชาวเวียดนามอพยพที่จะมีมาถึงในไม่ช้า

ชาวเวียดนามบ้านคอนโง

Trần Thị Huyền.

Quát Hào

Nguyễn Thị Lan

Phan Văn Ty

Đào Thị Loan

Nguyễn Thị Sinh

Nguyễn Thị Thôn

Nguyễn Thị Mỹ

Nguyễn Thị Thảo

Đỗ Văn Phan

Xin Sẻ

ประชาชน
อ่าน
ประชาธิปไตย
เพราะ
ประชาธิปไตย
เป็นของ
ประชาชน
ทุกวันอ่าน

รวม
ประชาธิปไตย

สินค้าออกของไทย

ด้วยกรรมวิธีการผลิตที่ทันสมัย
การคัดเลือกวัตถุดิบที่มีคุณภาพ
สูง การตรวจสอบ วิจัย ทดลอง
จนมีความมั่นใจในคุณภาพและ
ความปลอดภัย
ผงชูรสอายิโนะโมะโต๊ะ จึงเป็น
ที่นิยมอย่างกว้างขวาง มากกว่า
70 ปี มีใช้แต่ในประเทศไทยนี้
เท่านั้น แต่ยังขยายขอบเขต

ออกไป ทั่วภาคพื้นเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และประเทศ
อื่นๆ ทั่วโลก
อายิโนะโมะโต๊ะ ได้กลายเป็น
สินค้าออกชนิดหนึ่งของไทย
ส่งไปจำหน่ายยังประเทศ คา-
นาดา อเมริกา เม็กซิโก บราซิล
ยุโรป โคโลัมเบีย และ ออส-
เตรเลีย

味の素 บริษัท อายิโนะโมะโต๊ะ (ประเทศไทย) จำกัด

**ยอกรก
เยอรมัน**

ยิ่งยงตลอดกาล สวยหรู ทนทาน บีเอ็มดับเบิลว 520

พวงมาลัยระบบเพาเวอร์สตีयरี่งทุกคัน

บริษัท ยন্ত্রกิจ จำกัด

12/1-4 ถนนรองเมือง ซอย 5 ปทุมวัน กรุงเทพฯ โทร. 2523141-7
แกนกลาง ซอย 5 โทร. 2512580 แกนกลาง บรรทัดทอง โทร. 2518700

บริษัท นิวตันมอเตอร์ส จำกัด

โทร. 2524702, 2511527, 2520406

ห้องโชว์ลีลม โทร. 2337801, 2346833

ห้องโชว์สามแยกไฟฉาย โทร. 4673328

ห้องโชว์พหลโยธิน

โทร. 2796912, 2798115, 2782849

ห้องโชว์ท่าพระ โทร. 4674381

บีเอ็มดับเบิลว 520 ยอกรกเยอรมัน พวงมาลัยระบบเพาเวอร์สตีयरี่งที่พิเศษกว่าปรบสูงต่ำได้ ช่วยให้ขับเคลื่อเบาสบาย การทรงตัวและเกาะถนนดีเยี่ยม ระบบเบรคนุ่มนวลแน่นอน เชื่อถือได้ในความปลอดภัย เหมาะสำหรับบุคคลชั้นนำ และครอบครัวขนาดกลางขึ้นไป

พร้อมอุปกรณ์พิเศษ เช่น หมอนอิง เข็มขัดนิรภัย ยางปูพื้น ยางกันโคลนหลัง ฯลฯ

เมื่อพูดถึงภาพลักษณ์ ภาพของเกาะสวรรค์ก็จะเกิดขึ้นกับคนส่วนใหญ่ที่ไม่สนใจการเมือง สำหรับชาวบาห์ลีเอง เกาะบาห์ลี ไม่ใช่เกาะสวรรค์กับชาวบาห์ลีส่วนใหญ่ยังคงจำได้ว่าเมื่อสิบเจ็ดปีก่อน ชาวบาห์ลีได้ถูกขับไล่จากกันเอง โดยเหตุผลแรกสุดที่เข้าใจกันนั้น ก็คือการต่อสู้ระหว่างประชาชนที่ต่อต้านคอมมิวนิสต์กับประชาชนที่เห็นใจคอมมิวนิสต์ การฆ่ากันอย่างล้างโคตรที่ไม่เคยมีใครคาดคิดถึงจะเกิดขึ้นบนเกาะสวรรค์นั้น การคำนวณโดยคณะวิจัยจากมหาวิทยาลัยคอร์เนลอย่างกว้างๆนั้นคาดว่า ได้มีการฆ่ากันตายอย่างน้อยสี่แสนคน

จากการวิจัยดังกล่าวปรากฏว่า เหตุผลของการฆ่าล้างโคตรเช่นนี้ เกิดจากความคิดเห็นทางการเมืองที่ไม่เหมือนกันนั้นเป็นเพียงชนวนแรก แต่เหตุผลที่แท้จริงนั้น จากการสอบปากคำของชาวบาห์ลีที่เข้าร่วมฆ่าชาวบาห์ลีด้วยกันเองนั้น เกิดจากการไม่ชอบหน้ากันเองระหว่างบุคคลต่อบุคคล หรือระหว่างครอบครัวต่อบุคคล หรือเกิดจากการขัดผลประโยชน์กัน แต่เมื่อมีการฆ่ากันเข้าก็เหมือนปฏิกิริยาลูกโซ่ เหตุผลหรือเหตุอาจเลื่อนไปเป็น ไม่มีเหตุผลอีกต่อไป หนึ่งในชาวบาห์ลีที่ได้ให้ปากคำกับนักวิจัยชาวอเมริกัน กล่าวว่า “เมื่อเริ่มฆ่าครั้งแรกก็รู้สึกไม่ค่อยดี แต่หลังจากมีดกริชมันแทงไปเจ็ด

หอมกลิ่นฟาสซิสต์

แปดหน เจ็ดแปดคน ก็ไม่นับแล้ว และก็ไม่มีความรู้สึกอะไรทั้งสิ้น”

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นบนเกาะดังกล่าวจะเกิดขึ้นในไทยได้หรือไม่ มันเป็นเรื่องที่น่าคิด สังคมไทย เป็นสังคมที่อ่อนโยน เพราะได้รับอิทธิพลของศาสนาพุทธจากอินเดีย อันเป็นความเห็นของชาวต่างประเทศส่วนมากที่รู้เรื่องของไทย แต่เหตุการณ์ปัจจุบันนี้จะให้ความเชื่ออย่างเช่นชาวต่างประเทศเชื่อนั้นได้หรือไม่ กลิ่นของระบบเผด็จการฟาสซิสต์เป็นกลิ่นที่ไม่สามารถจะอธิบายได้ง่าย แต่เราก็เชื่อว่าคนที่สนใจการเมืองบ้างก็จะได้กลิ่นอย่างฉุนกึก

เราเคยชินกับการเก็บกลานของเผด็จการในรูปแบบที่เข้าใจได้ง่าย มีรูปแบบที่เห็นได้ชัดและไม่เคยใช้การปลุกปั่นบิดเบือนความคิดของประชาชนเช่นที่ทำอยู่ปัจจุบันนี้ เราต้องยอมรับความจริงที่ว่า ประชาชนส่วนใหญ่นั้นกำลังตกอยู่ในความตึงเครียดกับสถานการณ์ของประเทศ และเหตุการณ์ทางการเมืองระหว่างประเทศรอบๆ ประเทศไทย ซึ่งเบนเหตุ

การณ์ที่รัฐบาลที่ต่างๆมาไม่เคยบอกประชาชนหรือเตรียมการมาก่อน ความหวาดผวาล้วนๆ ย่อมเป็นเหตุได้อย่างง่ายดายของการบิดเบือนความเห็นของประชาชน เพื่อให้เกิดความตึงเครียด และความเกลียดแค้นเพิ่มมากขึ้น

เผด็จการของไทยที่ต่างๆมาได้ถูกการใช้เครื่องมือสื่อสารมวลชนที่อยู่ในสังกัดของรัฐบาลเอง ปัจจุบันนี้ใครก็ตามที่สามารถควบคุมและใช้เครื่องมืออำนวยความสะดวกดังกล่าวได้ กลุ่มนั้นหรือกลุ่มนั้นก็จะเป็นใหญ่ในแผ่นดิน” ไม่ว่าจะเป็นอ้างว่า ตนนั้นเป็นใหญ่ขึ้นมาเพื่อรับใช้ประเทศชาติหรือไม่ แต่เป็นทนายเป็นห่วงเพราะว่า “การเป็นใหญ่ในแผ่นดิน” ที่จะยืนนานนั้นไม่ได้เกี่ยวกับการใช้สื่อสารมวลชนได้อย่างชาญฉลาดเท่านั้น แต่จะต้องตอบสนองความต้องการของเขาในด้านอื่นๆด้วย นอกเสียจากว่าประชาชนนั้นจะเป็นประชาชนที่ถูกมอมเมาได้อย่างง่าย ๆ การปลุกกระดมความตึงเครียดและสร้างความเกลียดแค้นที่ไม่มีรากฐานแห่งความเข้าใจอย่างแท้จริงนั้น เป็นดาบสองคม ทวนหนึ่งจะหันกลับไปเชือดเฉือนผู้ก่อการร้ายผู้นั้นได้

ประเทศไทยกับบาห์ลีไม่เหมือนกัน แต่ก็นั่นแหละ ใครละจะบอกเราได้ว่า เหตุการณ์ที่มีรูปแบบเดียวกันจะไม่เกิดขึ้นในไทย

“กมล” ไม่สนตำแหน่ง ผบ. สูงสุด

พลอากาศเอกกมล เดชะตุงคะ ผู้บัญชาการกองทัพอากาศเปิดเผยความในใจ กรณีการแต่งตั้งโยกย้ายนายทหารทั้งสามเหล่าทัพประจำบินว่า ตามที่อดีตรัฐมนตรีกลาโหม พลเอกทวิช เสนีวงศ์ ณ อยุธยา ดำริจะให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการทหารสูงสุดดำรงตำแหน่งเดียว โดยไม่มีตำแหน่งผู้บัญชาการเหล่าทัพใดเหล่าทัพหนึ่งเป็นการพ่วงทายนันว่าเป็นเพียงคำริที่ยังไม่ผลทางการปฏิบัติ

“ผมอยู่ในกองทัพอากาศมา ๔๐ ปี ยังอยากอยู่กับกองทัพอากาศเพื่อทำความเจริญให้กับกองทัพอากาศต่อไป ผมอยากจากไปด้วยความสบาย” พลอากาศเอกกมลกล่าวในฐานะที่เป็นนายทหารอาวุโสที่สุดในสามเหล่าทัพปัจจุบันนี้ และควรจะได้ตำแหน่งผบ. สูงสุดอีกตำแหน่งหนึ่งตามประเพณีที่มีการแต่งตั้งตลอดมาซึ่งปรากฏว่าแม้แนวโน้มจะมีการเปลี่ยนแปลงในบิน

พ่อนอมป่วยหนัก

นายแพทย์อาคม สรสุชาติ โฆษกพรรครัฐบาลแถลงถึงอาการป่วยของขุนโสภิตบรรณรักษ์ บิดาของอดีตนายกรัฐมนตรี จอมพลถนอม กิตติขจรว่า ขณะนี้ป่วยด้วยโรคชราพักอยู่ที่บ้านพักซอยระนอง ๒

อาการของขุนโสภิตฯ หนักว่าติดก้อหัวใจโต การเต้นของหัวใจอ่อนผิดปกติ น้ำคั่งในปอดข้างขวา ไม่สามารถรับประทานอาหารได้ ต้องให้อาหารทางสายยาง เส้นโลหิตในสมองตีบตัน เป็นอัมพาตไปแถบหนึ่งอีกแถบหนึ่งของร่างกายมีอาการกระตุก ซึ่งอาการป่วยนี้อาจจะเสียชีวิตเมื่อไรก็ได้

ด้านนายสุรินทร์ มาศดิตถ์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีกล่าวว่า หากบิดาของจอมพลถนอมเสียชีวิตลง รัฐบาลก็จะอนุญาตให้จอมพลถนอมกลับเข้าประเทศได้ แต่ต้องมีกำหนดเวลาออกไปแน่นอนซึ่งเรื่องนี้อดีตนายกรัฐมนตรีเคยประกาศที่ประเทศสิงคโปร์แล้วว่า หากบิดาของตนเสียชีวิตเมื่อใด ก็จะเดินทางกลับประเทศทันที โดยไม่หวนต่อเสียงประท้วงหรือปฏิกิริยาที่จะเกิดขึ้นว่ารุนแรงเพียงใด

ให้ประกัน ๑๔ นักเรียน ต้องหาคอม ฯ

ศาลคดีเด็กและเยาวชน อนุมัติให้นายความประกัน ๑๔ นักเรียนผู้ต้องหาบกรกสถานท ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่สำหรับจับกุมมาเมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคมที่ผ่านมา และพยายามตั้งขอห้ามการกระทำอันเป็นคอมมิว

นิสต์ให้กับเด็กนักเรียนเหล่านั้น

นายสุริยัน วรศิริ ทนายความของเด็กนักเรียนเปิดเผยว่า ศาลอนุญาตให้ประกันไปแล้วด้วยหลักทรัพย์สินคนละหนึ่งพันบาท และนัดฟ้องในวันที่ ๑๒ ตุลาคม ซึ่งก่อนหน้านี้นายสุริยันกล่าวว่า เขาได้พยายามติดต่อกับเจ้าหน้าที่กองควบคุมความประพฤติของสถานพินิจ ฯ เพื่อแนะนำเด็กในการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กลับปรากฏว่าไม่ได้ได้รับความร่วมมือ และต่อมากลับมีประกาศห้ามเยี่ยมห้ามประกัน

“ประเด็นการสอบสวนพยายามที่จะให้ผมยอมรับว่าผมชุมนุมกันเพื่อเผยแพร่ลัทธิ ทงทเป็นการพบปะหา รือกันเพื่อพูดคุยและติววิชาเรียน ถ้าหรับเจ้าของตึกผมก็มีความคุ้นเคยกันมาก”

นายพิพัฒน์ ลือประสิทธิ์สกุล หนึ่งในสิบสี่ผู้ต้องหาเปิดเผยกรณีถูกจับกุมในห้องแถวทองหล่อสำหรับ ซึ่งยังสร้างไม่เสร็จ ขณะที่พบปะพูดคุยกับผู้ต้องหาอื่น ๆ

ลดดอกเบี้ยเงินกู้

นายบุญชู โรจนเสถียร รองหัวหน้าพรรคกิจสังคม ให้ความเห็นต่อกรณีธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้จากร้อยละ ๑๐ เหลือเพียงร้อยละ ๘ ว่า การลด

อัตราดอกเบี้ย แม้จะช่วยสร้าง
บรรยากาศการลงทุนจริง แต่ข้อสาคัญอยู่ที่รัฐบาลสามารถปราบปราม
โจรสล่ายและผู้ก่อการร้ายให้ลดลงได้
หรือไม่

นอกจากนี้ นายบุญชูยังแนะนำให้
รัฐบาลแก้ปัญหาว่างงานเป็นปัญหา
เร่งด่วน และให้ธนาคารพาณิชย์ลด
อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลงด้วย เพราะ
นโยบายของรัฐบาลที่จะเรียกเก็บภาษี
ดอกเบี้ยเงินฝาก เป็นสิ่งที่ทำให้เงิน
กู้แพงขึ้น

เตรียมตั้งมหาวิทยาลัย ปวงชน

ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐเตรียม
นำหลักการจัดตั้งมหาวิทยาลัยปวง
ชนเข้าที่ประชุมพิจารณาของพรรค
รัฐบาล ก่อนที่จะนำเสนอเข้าสู่ที่ประ
ชุมสภาผู้แทนราษฎร เพื่อตราออก
เป็นพระราชบัญญัติบังคับใช้ต่อไป

มหาวิทยาลัยปวงชนนั้น จะดำ
เนินการด้วยการเผยแพร่คำบรรยาย
วิชาเรียนโดยทางไปรษณีย์ วิทย
กระจายเสียงและสถานีโทรทัศน์ ทำ
ให้สามารถรับผู้เข้าศึกษาได้ไม่จำกัด
โดยใช้งบประมาณในการจัดตั้งศูนย์
กลางของมหาวิทยาลัยเพื่อติดต่อกับ
นักศึกษาเท่านั้น

บุญชูว่า รมต. กลาโหม ควรมาจากผู้แทน

พลเอกบุญชู บำรุงพงษ์ ผู้บัญชา
การกองทัพบกให้สัมภาษณ์ว่า ตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลา
โหม ซึ่งว่างลงในขณะนี้ โดยมิ
นายกรัฐมนตรียังตำแหน่งดังกล่าว
อยู่ หากมีการแต่งตั้งใหม่ ผู้ที่จะมา

ดำรงตำแหน่งตามความเห็นส่วนตัว
เห็นว่าควรมาจาก สส. จะเหมาะกว่า
“จะเป็นพลเรือนหรือทหารก็ได้
คิดว่าคงไม่มีปัญหา อย่างไรก็ตามก็
ไม่อาจุใจทหารทุกคนได้” ผู้บัญชา
การกองทัพบกที่จะเกษียณอายุราชการ
ในบั้นปลายพร้อมปฏิเสธว่าไม่มี
การทาบทามตนไปดำรงตำแหน่งดัง
กล่าวหลังเกษียณ

ผกก. ช่วยปราบโจร

นายเสรีรัฐแสง ณ นคร ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดตรัง พรรคประชาธิ
ปัตย์เปิดเผยว่า ผู้ก่อการร้ายคอมมิว
นิสต์ในเขตจังหวัดภาคใต้ เฉพาะ
จังหวัดตรัง บริเวณเขาบรรทัดติดต่อกับ
เขตจังหวัดพัทลุง ผู้ก่อการร้าย
คอมมิวนิสต์จะให้ความคุ้มครองประ
ชาชนและช่วยปราบโจรสล่ายลักลอบ
กระบือ

“หากผู้ร้ายคนใดลักลอบกระบือ
ผู้ก่อการร้ายก็จะใช้วิธีบังคับให้ออก
จากเขตที่เขาไม่มีอิทธิพลอยู่ในกำ
หนดเวลา หากไม่เชื่อฟังและยังฝ่า
ฝืนก็จะถูกยิงตาย” นายเสรีรัฐแสง
กล่าวในที่สุด

เตือนว่า

ภิกษุนำแท่งตะเบียน ปลอมฝากสีกา แล้วไม่มารับคืน

นางสมสุข สมนชัย อายุ ๔๕
ปี อยู่บ้านเลขที่ ๑๔๕/๒ ถนนจิระ
ศ. โพธิ์กลาง พร้อมกับรถเก๋งยี่ห้อ
โตโยต้า โคโรลล่า สีเหลืองติดเครื่อง
ปรับอากาศหมายเลข ทะเบียน น.ม.
๑๕๕๓๕ เข้าพบ รตอ. นวัตร สารพัตร
สวส.สภอ.เมือง นครราชสีมา นาย
ร้อยเวรว่า เมื่อวันที่ ๑๕ สค. มีพระ
ภิกษุจรรยา จำพรรษาอยู่ที่กรุงเทพฯ
กับฆราวาสไม่ทราบชื่อ ๑ คน นำรถ
เก๋งคันดังกล่าวมาฝากไว้ที่บ้าน บอก
ว่าอีกสองวันจะมารับคืน ตนเห็นว่า
เป็นพระภิกษุจริงจึงรับฝากไว้ เมื่อ
ครบ ๒ วัน ไม่เห็นพระภิกษุจรรยา
มารับคืน ได้เปิดประตูรถเข้าไปดูภายใน
ปรากฏว่ามีกลิ่นคาวกลายเล็ดจึง
นำรถมามอบให้เจ้าหน้าที่ไว้ เพราะ
เกรงว่าจะเป็นรถทำผิดกฎหมาย
แล้วนำมาฝากตน จากการตรวจ
สอบทะเบียนรถดูแล้วปรากฏว่าเป็น
ทะเบียนปลอม เจ้าหน้าที่ตำรวจจึง
ยึดรถเอาไว้เพื่อสืบหาเจ้าของที่แท้
จึงต่อไป

จากการติดตามข่าวของโคราช
รายวัน รตอ. นวัตร สารพัตร ได้
เปิดเผยว่าคาดว่ารถคันดังกล่าวจะถูก
ปล้นมา และกลิ่นคาวเล็ดนั้นสงสัย
ว่าจะมีการฆาตกรรมเจ้าทรัพย์ด้วย
ขณะนี้ได้วิงวอนให้กรมตำรวจตรวจ
สอบไปยังบริษัทจำหน่ายรถยนต์ว่า
รถคันนั้นได้ขายให้กับใครไปเพื่อที่จะ
ได้สอบถามเจ้าของรถได้

นสพ. โคราช รายวัน

๑๙-๒๐ สิงหาคม ๒๕๑๙

บ้านเรา

กองทัพบกของพลเอกถนอมฯ หลัง ๑๔ ตุลาฯ กำลังส่วนใหญ่ในกองทัพบก และกองทัพอื่นๆ ตกเป็นขุมกำลัง ของนายพลร่างเตี้ยๆ ครั้นพณฯ ตำแหน่งจากผู้บัญชาการกองทัพบกแล้ว ท่านก่อโก๋ ยังได้วางหมากต่อไปที่จะ ให้ตนเองได้ตำแหน่งรัฐมนตรีกลา โหม เพื่อกันทหารในรวนบ้านของตน ไม่ให้ลบกพร่องการเมืองอันแย่งชิง เอาไปเป็นขุมกำลังต่อรองในรัฐบาล เพราะแต่ไหนแต่ไรมา ทหารก็ยังมิ

เที่ยวบินร้อนจากไทเป ใครคิดจะรัฐประหาร

หมากการเมือง

เหตุการณ์ทางการเมืองหลัง ๑๔ ตุลาคมเป็นต้นมา เมื่อนักศึกษาประชาชนมี โอกาสผลึกใสระบอบเผด็จ การให้พ้นออกไประยะหนึ่ง และได้ สถาปนาระบอบประชาธิปไตย โดย การเลือกตั้งชน การแสดงออกทาง การเมืองตามความคิดเห็นในหมู่นัก ศึกษาประชาชนก็พวยพุ่งขึ้นสูงจน หลายครั้งกลายเป็นความวุ่นวายใน สายตาของกลุ่มบุคคลบางกลุ่ม และ เป็นท่อนอมระอาของทหารบางส่วน ที่เคยชินแต่ความสงบราบคาบของ ประเทศ ไม่มีเสียงได้แย้งรัฐบาลจาก ประชาชน

ภัยคอมมิวนิสต์

ซึ่งเหตุการณ์ความเปลี่ยนแปลง ทางการเมืองในประเทศรอบบ้านเช่น เวียดนาม ลาว เขมร ที่เปลี่ยนระบอบ การปกครองใหม่ไปสู่สังคมคอมมิวนิสต์ ประกอบกับความคิดทางการเมืองแบบสังคมนิยม เป็นที่กล่าวขวัญ ในบ้านเรา ความหวั่นวิตกว่าประเทศ ชาติจะถูกนำพาโดยนักศึกษประชา จตุรสี ๑๐

ชนไปสู่คอมมิวนิสต์ของกลุ่มผลประโยชน์หลายกลุ่มและนายทหารชั้นสูง ใหญ่หลายท่าน จึงเป็นความหวั่น วิตกที่เริ่มก่อตัวอย่างจริงจัง และ เตรียมแผนการที่จะตอบโต้และ เหนี่ยวรั้งไม่ให้สังคมนิยมได้แปรเปลี่ยน ไป

ทหารคิดอย่างไร

การก้าวเข้ามามีอำนาจเต็มใน

ขุมหมุดต่อต้านประกาศที่เขียงใหม่

บทบาทอย่างสำคัญที่จะบันดาลให้ตน ไม่ประชาธิปไตยหรือตายก็ได้

แต่แล้วยังมีทันทกการทหาร และนักการเมืองผู้ชาญฉลาดท่านนั้น จะได้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีกลาโหม ก็ต้องมาคว่นไปจากเพื่อนพ้อง ยังผล ให้สถาบันทหารขาดความเชื่อมั่นใน ตนเองไป เพราะขาดศูนย์รวมแห่ง อำนาจไปเสีย

พลเอกบุญชัย บำรุงพงษ์ ผู้สลับ

ทอดมรดกตำแหน่งแม่ทัพมาจากท่าน
ในโกศผู้ล่วงลับ ปกติเป็นครุบา
อาจารย์ของเหล่าทหารทั้งหลาย แต่
ด้วยกาลเวลาและสถานการณ์ทางการเมือง
ทำให้พลเอกบุญชัยเริ่มรู้จัก
การเมืองมากขึ้น ยิ่งใกล้ชิดยิ่งรู้จัก
ถึงตระหนักในความเป็นจริงของบทบาท
ของตนเองในเครื่องแบบทหาร
คิดว่าจะปฏิวัติรัฐประหารล้มรัฐบาล
ที่ใคร่ปรองดองมาเมื่อใดก็ได้เมื่อนั้น

แต่พลเอกบุญชัยก็ประกาศใน
สาธารณะอยู่เสมอว่า ตนเองเป็น
ทหารประชาธิปไตย จะยื่นหยัดเคียง
ข้างรัฐบาลที่ได้รับเลือกตั้งมาจาก
ประชาชน การปฏิวัติรัฐประหารของ
ทหารดังเช่นยุคก่อนๆ เป็นเรื่องลำ
สมัย ไม่เหมาะสมกับเหตุการณ์บ้าน
เมือง

“ทหารเดียวเขาเป็นประชาธิปไตย
กันแล้ว ส่วนใหญ่เขารู้ว่า
อะไรเป็นอะไรอยู่พอสมควร”

พท. อนันต์ สีนาคโยธารักษ์
กล่าวกับจตุรัส และเชื่อว่าทหารจะ

ไม่ทำการรัฐประหาร

ดูจากภายนอกโดยเห็นๆ จะเห็น
ว่า ทหารมีความสามัคคีกลมเกลียว
กันดี แต่โดยเนื้อแท้แล้ว ทหารมี
ความขัดแย้งกันอยู่เสมอ โดยเฉพาะ
อย่างยิ่ง การแก่งแย่งตำแหน่งสำคัญๆ
ในกองทัพ เพื่อก้าวพาตัวเองไปสู่
เกียรติประวัติและอำนาจ ดังเช่น
กรณีการโยกย้ายพลเอกฉัตร หิรัญ
ศิริ

อีกประการหนึ่ง ทหารต้องการ
ประชาธิปไตยของฝ่ายทหาร แม้จะ
ได้บาร้องและยืนยันอย่างหนักแน่น
ว่าทหารต้องการประชาธิปไตยเฉก
เช่นประชาชน แต่การแสดงออกทาง
ความคิดเห็นทางการเมืองของประ
ชาชนที่เดินไปตามครรลองของรัฐ
ธรรมนูญ ก็มักได้รับเสียงสะท้อน
จากฝ่ายทหารว่าเป็นความวุ่นวาย ดัง
กับนายทหารชั้นผู้ใหญ่บางคนดำริ
จะทำการรัฐประหารเพื่อนำพาประ
เทศไปสู่ความสงบราบคาบดังเช่นยุค
เผด็จการที่ผ่านมา

นวนพลกิม

นอกจากกลุ่มทหารแล้ว บท

ชุมนุมวันแรกที่ท้องสนามหลวง

บาทของพลเรือนในการเรียกร้อง
เผด็จการที่เห็นได้เด่นชัด ก็มีกลุ่ม
นวนพล กระทั่งแดงซึ่งเป็นมอับนร
้าง และเป็นด้านหน้าเมอมการ
เผชิญวิกฤตการณ์ทางการเมืองที่นัก
ศึกษาเกี้ยวของอยู่

สำหรับกลุ่มพลเรือนที่เกิดขึ้นใหม่
และลักษณะทำให้เข้าเกี่ยวข้องกับการ
เมือง ทั้งกลุ่มดังกล่าวไม่จัดประ
สงค์ทางการเมือง นอกจากการเสีย
สละตนเพื่อบำเพ็ญประโยชน์ให้แก่
สังคม ได้แก่กลุ่มลูกเสือชาวบ้าน ซึ่ง
ในระยะหลังถูกกลุ่มบุคคลเพียงไม่กี่
คนชักนำเป็นเครื่องมือในการต่อรอง
ทางการเมือง

ชาติไทยเพื่อใคร

การกลับเข้ามาบทบาททางการเมือง
เมืองอีกครั้งหนึ่งของกลุ่มชอชราชครู
หลังจากที่หมดอำนาจไปเมื่อจอมพล
สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ยึดอำนาจมาจาก
พลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์เมื่อสิบ
ปีก่อน เป็นบทเรียนที่สำคัญของ
ชอชราชครูต้องจดจำไปชั่วชีวิต และ
วางหมากทางการเมืองในอนาคต
อย่างรอบคอบ ที่จะไม่ให้ประวัติ

พลโทศ เทพหัสดินทร์ หน้บ้าน พท. ชายชาญ

ศาสตร์ต้องขารอยออกทรงหน่ง

บทบาทของพรรคชาติไทย ในช่วงที่เข้าร่วมรัฐบาลร้อยพ่อพันแม่ สมัยมรว. กึกกฤษ ปรามิข เป็นนายกรัฐมนตรีอยู่นั้น หากจะใช้ภาษาชาวบ้านเรียกกัน ก็เห็นจะไม่พ้นคำว่า “โง่งม้าง” ในยุคนั้น ไม่ว่างานไหน พลตรีประมาณ อติเรกสาร ผู้เป็นหัวหน้าพรรคจะออกโรงคัดค้านความคิดเห็นของนักศึกษาประชาชนทันที เพื่อแสดงถึงความเป็นผู้รักชาติอย่างจับจิตจับใจ และเป็นแนวทางแห่งการต่อต้านคอมมิวนิสต์อย่างเห็นเขวแน้น

การแสดงออกถึงความรักชาติ

ศาสนา พระมหากษัตริย์ของพรรคชาติไทยในครั้งกระนั้น ผลก็ตามติดมากคือเสียงโจมตีพรรคชาติไทยจนเกือบลอยไม่เป็นขบวน ในฐานะที่ปากว่าตาขีบและทักต้อด้านอย่างหนักก็ไม่พ้นการผลักดัน พลเอกฉลาด หิรัญศิริ ผู้ช่วยผู้บัญชาการทหารบก ในครั้งนั้นเป็นรองผู้บัญชาการทหารบก นอกเหนือจากการยุให้พลเอกฉลาดทำการรัฐประหาร

มาในมาดใหม่

หลังจากที่ได้รับบทเรียนจากการขึ้นเวทีการเมืองในยกแรก ครั้งต่อมาพรรคชาติไทยก็เปลี่ยนท่าทีไป

ทวิช เสนางค์

แถลงการณ์ของรัฐบาล

ฉบับที่ ๖

ตามที่จอมพลประภาส จารุเสถียร ได้เดินทางกลับเข้ามาในประเทศไทย โดยประสงค์ที่จะมารักษาตัว และใช้ชีวิตบั้นปลายอย่างสงบในประเทศไทย ดังเป็นทราบบกกันอยู่แล้ว นั้น

ต่อมา ได้เกิดกระแสความไม่พอใจขึ้นอย่างกว้างขวาง และสถานการณ์ในบ้านเมือง ได้ทวีความตึงเครียดขึ้น เนื่องจากกลุ่มบุคคลบางกลุ่ม ได้ฉกฉวยโอกาสอันเป็นเงื่อนไขขยายความไม่พอใจให้รุนแรง อิงขนาดพยายามแยกแยะก่อให้เกิดความระแวงกันขึ้นในระหว่างประชาชน รัฐบาล และกองทัพแห่งชาติ และได้มีบุคคลผู้ไม่ประสงค์ดีพยายามก่อความวุ่นวายประการต่าง ๆ จนเกิดความเข้าใจผิดต่อกันระหว่างกลุ่มประชาชนที่มีความขัดแย้ง จนถึงก่อตัวเข้าเผชิญหน้ากัน จนเป็นเหตุให้เกิดการบาดเจ็บและเสียชีวิตกันขึ้น

รัฐบาล โดยความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎร และพี่น้องประชาชนส่วนใหญ่ที่แสดงเจตน์จำนงมอบความไว้วางใจ ในการแก้ปัญหาวิกฤตนี้ให้แก่รัฐบาล จึงได้ผสมผสานหลักนิติธรรม อันเป็นข้อปณิธานของบ้านเมือง เข้ากับหลักรัฐศาสตร์ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ และความต้องการพื้นฐานของประชาชนส่วนใหญ่ และได้นำข้อยุตินี้ไปชี้แจงให้จอมพลประภาส จารุเสถียร ได้ทราบและเข้าใจ ผลปรากฏว่า จอมพลประภาส จารุเสถียร ได้ยอมเสียสละความต้องการส่วนตัว เพื่อเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมของชาติบ้านเมือง และเพื่อเป็นการแสดงความบริสุทธิ์ใจ ในการกลับเข้ามาในประเทศไทย โดยไม่มีเบื้องหลังใด ๆ แอบแฝงอยู่ ในการนี้ จอมพลประภาส จารุเสถียร ได้ตกลงยินยอมสมัครใจที่จะเดินทางออกนอกประเทศไปอีกครั้งหนึ่ง ด้วยความสมัครใจ เพื่อมิให้รัฐบาลต้องถูกครหาว่ากระทำการอันขัดต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญที่บัญญัติรับรองสิทธิเสรีภาพของบุคคลชาวไทย ในการเลือกถนัด อยุตามความสมัครใจ และพร้อมที่จะกลับมามีสุจน์

ความบริสุทธิ์ในการปฏิบัติการตามหน้าที่รับผิดชอบที่ผ่านมา ตามขบวนการยุติธรรมของประเทศ ถ้ารัฐบาลมีความประสงค์

แต่เนื่องจากสุขภาพของจอมพลประภาส จารุเสถียร ซึ่งได้ตรวจตรารับราชการสนองพระเดชพระคุณมาเป็นเวลานาน ประกอบกับอายุอยู่ในเกณฑ์ชราภาพ และต้องจากถิ่นฐานบ้านเมืองไปอยู่ต่างแดนเป็นเวลาเกือบ ๓ ปีแล้ว หฤโศก รุ่งโรยเป็นอย่างมาก อยู่ในเกณฑ์ที่น่าแพทย์ลงความเห็นว่า ควรจะได้พักผ่อนสุขภาพประมาณ ๑ วันก่อน ซึ่งทางรัฐบาลก็เห็นใจ และเชื่อว่าพี่น้องประชาชนส่วนใหญ่ ก็คงจะเมตตาธรรมพอที่จะเห็นด้วยกับรัฐบาล ในอันที่จะผ่อนปรนให้

อย่างไรก็ตาม เหตุการณ์ได้เป็นไปตามที่คาดหวังกันเท่าที่ควร โดยได้มีบุคคลกลุ่มหนึ่ง พยายามขยายความไม่พอใจให้สูงขึ้น จนเกิดความไม่สงบขึ้น และมีผลกระทบกระเทือน ต่อความมั่นคงปลอดภัยของส่วนรวม

ด้วยความล้นเกินรับผิดชอบ เสียสละ ต่อส่วนรวม ที่มีอยู่ในตัวจอมพลประภาส จารุเสถียร และด้วยความเศร้าสลดใจ ที่มีต่อฉกฉวยโอกาสต่อข่าวการกลับเข้ามาในประเทศไทย ไปเป็นต้นเหตุให้เกิดการฆ่าฟันประหัตประหาร ช่วงชิงอำนาจทางการเมืองกันขึ้น จอมพลประภาส จารุเสถียร จึงได้ตัดสินใจติดต่อกับรัฐบาลว่าจะขอเสียสละความสงบสุขและความปลอดภัยส่วนตัว เพื่อให้ชาติบ้านเมืองผ่านพ้นวิกฤตการณ์อันไม่พึงประสงค์ เสียโดยพลัน และขอเดินทางออกนอกประเทศก่อนกำหนด เป็นวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๐๘ ซึ่งรัฐบาลได้จัดดำเนินการให้โดยเรียบร้อย และเชื่อว่า คงจะเป็นที่พอใจแก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีความรักใคร่ห่วงใยในประเทชาติ เป็นพื้นฐานร่วมกัน

จึงแสดงมาเพื่อทราบ

สำนักนายกรัฐมนตรี

๒๒ สิงหาคม ๒๕๐๘

ออกแถลงการณ์เวลา ๑๕.๒๐ น.

สุรินทร์ มาศดิตถ์

หลังจากเข้าร่วมรัฐบาลครั้งที่สอง
พรรคประชาธิปัตย์เป็นแกนนำ เสิ้ง
เจียบจากพรรคประชาธิปัตย์ดังกล่าวน
เจียบหายไป ในขณะที่พรรคประชา
ธิปัตย์กลับดงขึ้น ถึงกับสร้างความ
ฉงนสนเท่ห์อย่างมากแก่การเมือง
ด้วยกัน ตลอดจนนักสังเกตการณ์
ทางการเมืองหลายท่าน ว่าพรรค
ชาติไทยกำลังทำอะไรอยู่

หมัดเด็ด

ความพยายามอยู่ที่ไหน ความ
สำเร็จย่อมอยู่ที่นั่น คือคติประจำใจ
ของสองผู้ยิ่งใหญ่พลตรีประมาณและ
พลตรีชาติชายให้มีความมานะอีกเต็ม

ขึ้น แม้ว่าจะพยายามสร้างอิทธิพล
ในกองทัพกลับมาแล้วแต่ไม่สำเร็จ

“เมื่อพลเอกกฤษณ์ตาย จึงเป็น
โอกาสทองของท่านทั้งสอง ที่จะ
กลับมาสร้างความยิ่งใหญ่ในกองทัพ
อีก หลังจากล้มเหลวอย่างไม่เป็นท่า
มาแล้ว เพราะอย่างน้อยพลเอกทวิช
ซึ่งเป็นรัฐมนตรีกลาโหมคนล่าสุด
ทหารเขาไม่เชื่อฟังหรอกครับ ถ้าเขา
ไม่ได้ผลประโยชน์ด้วย ก็ไม่ยอม
ซ่องว้างอยู่อย่างนี้ มันก็ไม่ยากเย็น
อะไรเลยที่จะเดินหมากการเมืองเต็ม
ต่อไป” นักการเมืองภายในพรรค
ชาติไทยท่านหนึ่งเปิดเผยกับจตุรัส

คำปราศรัยของประกาศ จารุเสถียร*

พี่น้องประชาชนที่เคารพทั้งหลาย ในโอกาสที่ข้าพเจ้า
ต้องเดินทางออกจากประเทศไทยอีกครั้งหนึ่งในวันนี้ ข้าพเจ้าใคร่
ที่จะขอโอกาสที่จะเรียนชี้แจงถึงเหตุผลและความจำเป็นที่ข้าพเจ้า
เจ้าได้กลับมาประเทศไทยอีกครั้งหนึ่ง

ข้าพเจ้าต้องจากประเทศไทยอันเป็นที่รักกว่าชีวิตไปเมื่อ ๒
ปี ๑๑ เดือนแล้ว ก็เพราะเหตุที่ข้าพเจ้าได้หาในสันติภาพของความ
สงบสุข และเป็นการเว้นไว้ซึ่งการเสียชีวิตและเลือดเนื้อของพ
น้องประชาชนคนไทยด้วยกัน

และเนื่องด้วยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงมีพระมหา
กรุณาธิคุณพระราชทานพระบรมราชวินิจฉัยว่า สมควรที่จะต้อง
ออกไปจากประเทศไทยชั่วคราวหนึ่ง เพื่อให้พ้นจากความกังวล
แก่บรรดาผู้ท้าวาดเกรงในยามที่ประเทศชาติจะดำเนินไปสู่ระบอบ
ประชาธิปไตยที่สมบูรณ์

บัดนี้ ได้มีการเปลี่ยนแปลงแต่งตั้ง และเลือกตั้งตามระบอบ
รัฐธรรมนูญกันมาถึง ๕ รัฐบาลแล้ว และได้มีการปกครองระบอบ
ประชาธิปไตยครบถ้วน ได้แก่รัฐธรรมนูญการปกครองประเทศ
รัฐบาลอันเลือกตั้งมาจากราชฎร สภาผู้แทนราษฎร อันมีหน้าที่
สถานคณินบัญญัติ ตลอดจนศาลสถิตยุติธรรม อันเป็นการครบถ้วน
แห่งองค์การสถาบันการปกครองประเทศ

ประกอบกับข้าพเจ้าในคราวนี้ อายุก็ได้ล่วงเลยมาถึง ๖๕ ปี
แล้ว สุขภาพในทางร่างกายก็มีอาการทรุดโทรม ร่วงโรย เกิดโรค
ภัยอันตรายมา ดังที่ทางรัฐบาลได้แจ้งให้แก่มหาชนประชาชนได้
ทราบแล้ว ว่าข้าพเจ้าได้เข้ามาอย่างคนชรารวยไข หวังมาตาย
ในแผ่นดินถิ่นเกิด มิได้มีความมุ่งหวังที่จะขอขยายทางการเมือง
ใดๆ ไม่ว่าจะเป็นโดยเจตนาของข้าพเจ้าเอง หรือเพื่อผู้อื่นผู้ใด
ดังที่เล่าออกัน

ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงหวังในเมตตาธรรมของพ้องร่วมชาติ

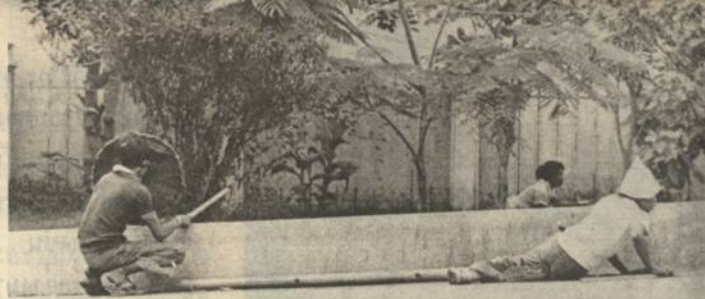
และตัดสินใจที่จะกลับมารักษาตัว และพำนักอยู่ในประเทศไทย
อันเป็นที่รักในบ้นปลายแห่งชีวิต แต่เมื่อได้เข้ามาประสพวิกฤต
การณ์อันรุนแรงที่ก่อให้เกิดการช่วงชิงถึงประหัดประหารกัน ใน
ทางการเมือง โดยเอาเหตุผลจากข้าพเจ้ามาเป็นเป้าหมาย ซึ่งทำ
ให้ข้าพเจ้ารู้สึกเศร้าสลดเสียใจเป็นอย่างยิ่ง จึงได้ครวญคิด
พิจารณาด้วยเหตุ ด้วยผล ด้วยธรรม ที่จะขจัดบิดเบือนในเรื่องนี้เพอ
มิให้คนไทยต่อคนไทยต้องฆ่าฟันกันเองจนต้องเสียชีวิตและเลือด
เนื้อดังที่ปรากฏไปแล้วในเหตุการณ์วันที่ ๒๑ นี้ ทั้ง ๆ ที่ข้าพเจ้า
เองได้ขอรองที่จะทำการตรวจรักษาร่างกายอยู่เพียง ๑ วันเท่านั้น

และเชื่อว่าถ้าข้าพเจ้าออกไปเสียจากประเทศไทย อาจจะ
เป็นเหตุที่จะบรรเทาเหตุการณ์อันเลวร้ายเหล่านั้นลงได้ จึงได้ถ
ลงใจออกเดินทางไปตามต่างประเทศอีกครั้งหนึ่ง จึงหวังว่าพ้องที่
รักเคารพทั้งหลาย ซึ่งมีปฏิกิริยาอันรุนแรงต่อข้าพเจ้าคงจะสนอง
เจตนาค่อนัน โดยหยุดการกระทำอันรุนแรงและหันหน้าเข้าหากัน
ที่จะช่วยกันจรรโลงประเทศไทยให้เจริญยิ่งขึ้นต่อไป

และในโอกาสที่ข้าพเจ้าจะออกจากประเทศไทยอันเป็นที่รัก
อีกครั้งหนึ่งนี้ เพื่อความสงบสุขของบ้านเมืองของเราทั้งหลายร่วม
กันนี้ ข้าพเจ้าขอขอบคุณรัฐบาลและพ้องประชาชนเป็นจำนวนมาก
ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ และเข้าใจในเจตนาค่อนันบริสุทธิ์ในการ
กลับมาของข้าพเจ้าในครั้งนี้ ด้วยการแนะนำเตตราธรรมอันควรแก่
ข้าพเจ้าด้วย

สุดท้ายนี้ ข้าพเจ้าขอเชิญชวนพ้องชาวไทยทั้งรักและเคารพ
ทั้งหลาย ได้น้อมจิตถวายพระพรชัยแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่
หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ผู้ทรงพระมหา
กรุณาธิคุณอันประเสริฐเป็นล้นเกล้าล้นกระหม่อมของปวงชนชาว
ไทย ขอให้จงทรงพระเจริญชยนิรันดร์ สวัสดิ์

*คำปราศรัยนี้ออกอากาศเฉพาะสถานีวิทยุยานเกราะ และเผยแพร่
ภาพทางสถานีโทรทัศน์สีกอง ๑ เพียงสองสถานเท่านั้น

ต่อแผนการของสองผู้ยิ่งใหญ่แห่ง
พรรค

ในขณะที่หลายคนพยายามเฝ้า
สังเกตว่าพรรคชาติไทยกำลังจะคิด
อะไร เพื่อสนองความทะเยอทะยาน
ของตนอยู่นั้น ด้วยความฉับพลัน
การปรากฏกายของจอมพลประภาส
จารเสถียร ผูกกับสายฝนและหายน
ไปก็บรรจบเป็นข้อเปลี่ยนมั่งคั่ง ก็กลาย
เป็นข่าวสุดยอดเยี่ยมสองสัปดาห์ก่อน

ผลการกลับมาของอดีตผู้ยิ่งใหญ่
ซึ่งถูกประณามจากนักศึกษาระชา
ชนว่าเป็นทรราชผู้บงการ และมีส่วน
รับผิดชอบอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ใน
เหตุการณ์ ๑๔ ตุลาฯ นั้น ก็แสดงร
ภาพของรัฐบาล โดยเฉพาะพรรคประ
ชาธิปไตยที่ทรุดตัวลงไปไหนหมด แม้
ว่ามติของคณะรัฐมนตรีในชั้นแรกให้
นำตัวจอมพลประภาสออกจากเมือง
ไทยโดยด่วน ก็ไม่ได้รับการสนใจใ
ยจากผู้ใด ทหารบกซึ่งเป็นฝ่ายรักษา
จอมพลประภาสขณะนั้น ได้ยืนยัน
อย่างหนักแน่นที่จะไม่ปฏิบัติตามใจ
ของรัฐบาล ด้วย “ทหารยอมไม่ฆ่า
ทหารด้วยกันเอง” เฉพาะอย่างยิ่งกับ
จอมพลประภาส อดีตนายทหารที่ยัง
มีเชื้อเพลิงแพรพราวอยู่

ใครพาเข้ามา

หลายเสียงวิพากษ์วิจารณ์ไป
ต่างๆ นานา ว่าทหารบกเป็นฝ่ายนำ
พาเข้ามาบ้าง จอมพลประภาสตัดสินใจ
เข้ามาเองบ้าง ยานเกราะสถานี
จตุรัส ๑๔

วิทยุอณาวแห่งยุคก็ออกอากาศไป
ทำนองที่ว่าพรรคกิจสังคมเป็นผู้นำ
แผน ในขณะที่เสียงเงยจากพรรค
ชาติไทยยังคงเป็นความเงยบอย

นอกจากพรรคประชาธิปไตยจะ
ถูกโจมตีอย่างหนักว่าอ่อนแอ ไม่
สามารถแก้ไขเหตุการณ์ให้ทันทั่วทั้ง
จนเกิดการเสียชีวิตของประชาชนขึ้น
สถาบันทหารหรือ “กองทัพแห่งชาติ”
ของสถานีวิทยุยานเกราะ ก็พลอยถูก
โจมตีไปด้วย เพราะข่าวที่ออกมาใน
ช่วงนั้นจนกระทั่งทุกวันนี้ ประชาชน
มีความเข้าใจว่าจอมพลประภาสได้
รับการคุ้มครองจากกองทัพบก

ใส่เสาถูกทำลาย

ทหารบกค่ายสี่เสา อันหมายถึง
กลุ่มของอดีตแม่ทัพบกพลเอกกฤษณ์
ผู้ล่วงลับ ซึ่งครองอำนาจส่วนใหญ่
ในกองทัพบกปัจจุบัน เมื่อพบกับ
คลื่นไถ่นาของหมากการเมืองกระ
ดำน ก็ถูกขัดเอาเกือบจะตั้งหลักไม่
ติด

นายทหารชั้นผู้ใหญ่ท่านหนึ่ง
ซึ่งเคยใกล้ชิดกับพลเอกกฤษณ์ เป็ด
เผือกบ๊วยตรัสว่า หลังสิ้นบุญพลเอก
กฤษณ์แล้ว นายทหารของกลุ่มนี้เริ่ม
ขาดความมั่นใจในเสถียรภาพของ
กลุ่มตน เนื่องจากอิทธิพลของการ
เมืองภายนอกผลักดันอยู่ตลอดเวลา
ที่จะแทรกแซงเข้ามา

“แม้ว่าค่ายสี่เสาจะยังครอง
ความยิ่งใหญ่อยู่ แต่ข้างในจริงๆ มัน

อ่อนปวกเปียก เมื่อมาเจอหมากใช้
ทำนจอมพลเป็นตัวรุกชาติ ใครที่
แสดงบทบาทอย่างออกนอกหน้าก็ถูก
ขัดเอาจนลึกลงไปไม่ขึ้นอย่างแม่ทัพ
ยศ... ผลหรือครับ พวกมันก็จะเริ่ม
แตกกัน หลายคนก็เป็นเพื่อนกัน แต่
อีกหน่อยต้องแตกแยกกันไป เพราะ
แรงผลักดันจากพรรคการเมืองพรรค
หนึ่งที่เป็นตัวดวงดวงในเรื่อทหาร
อย่างเหลือเกิน” นายทหารผู้นั้นกล่าว

รัฐบาลกลุ่มใหม่

ในช่วงที่รัฐบาลเกิดวิกฤตการณ์
อย่างหนักหน่วง ที่จอมพลประภาส
ต่อแย้งจะไม่เดินทางออกนอกประ
เทศ และรัฐบาลไม่มีอำนาจที่แท้จริง
แต่อย่างใดที่จะขจัดปัญหาที่เกิดขึ้น
ถึงขนาด “จะต้องไปกราบดินให้ออก
ไปก็ต่อให้” ดังเช่นที่ระ มติถึงพงศ์
กล่าวกับผุสอ่าวของเร

ทางด้านทหารก็ได้มีคำสั่งให้
เตรียมพร้อมเต็มกำลังในเช้าวันเสาร์
พร้อมที่จะปฏิบัติการใดๆ ก่อนหน้า
ที่จอมพลประภาสตัดสินใจเดินทาง
ออกนอกประเทศเพียงวันเดียว

ด้านนายกรัฐมนตรี มรว. เสนีย์
ปราโมช ก็คิดไม่ตกว่าจะแก้ไขเหต
การณ์ที่ทวีความตึงเครียดในช่วงนั้น
ได้อย่างไร ขณะที่ข่าวการรัฐประหาร
เริ่มหนาหูขึ้น รอนถึงกลุ่มรัฐมนตรี
ใหม่ และผู้แทนของพรรคประชา
ธิปไตย วางแผนปักหลักสู้กับอำนาจ
เผด็จการ โดยขัดเอาทำเนียบรัฐบาล

เป็นฐานที่ตง

พร้อมๆกันนั้น รัฐมนตรีอภิบาล
ท่านของพรรคประชาธิปัตย์ ก็ได้
เลื่อนไหวไป ในทางตรงข้ามกับนัก
การเมืองกลุ่มแรก โดยที่นักการเมือง
กลุ่มนี้ มีการติดต่ออย่างใกล้ชิดกับ
พรรคชาติไทย และสถานวิทยุยาน
เกราะ กลุ่มนี้ประกอบด้วยนายสมัคร
สุนทรเวช เป็นตัวชูโรง ส่วนกลุ่ม
แรกมี สุรินทร์ มาศดิตถ์ ชวน หลีก

ภัยเป็นตัวนำ โดยทั้งสองฝ่าย
ต่างมีกระบอกเสียงในการโฆษณา
ระหว่างวิทยุกรรมประชาสัมพันธ์ และ
สถานวิทยุยานเกราะ อันมีชมรมวิทยุ
เสรีเป็นทัพหนุน

“แถลงการณ์ฉบับสุดท้ายที่ออกอากาศ
ไม่รู้ว่าใครทำ เพราะตอนนั้นผมกลับ
ออกไปแล้ว” นายสุรินทร์ มาศดิตถ์
รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
เปิดเผยกับ จตุรัส กรณ์แถลงการณ์
ของรัฐบาลฉบับสุดท้ายที่ออกอากาศ
และบนทิวพาภักษ์วิจารณ์ของประชา
ชน ซึ่ง จตุรัส สืบทราบได้ว่าพลเอก
ทวิช เสนวงศ์ ณ อยุธยา รัฐมนตรี
กลาโหมเป็นผู้รับมาเพื่อให้ออกอากาศ
ก่อนที่จะถูกวิพากษ์วิจารณ์ จนขอลา
ออกจากตำแหน่ง

ยังมีแผนสอง

“เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นครั้งนี้ มัน
เห็นชัดๆว่าเป็นฝีมือของใคร มัน
เป็นการร่วมมือระหว่างพวกก๊กมินตั๋ง
ผู้ควบคุมสายการบิน ไชน่าแอร์ไลน์

ของไต้หวัน ที่ติดต่ออย่างใกล้ชิดกับ
องค์การสืบราชการลับซีไอเอ. และ
นักการเมืองบางกลุ่มในไทย”

ข้าราชการประจำชั้นสูงฝ่ายการ
เมืองท่านหนึ่งกล่าวซ้ำๆกับ จตุรัส
ด้วยสำเนียงแสดงความเหนอยหน่าย
อย่างเห็นได้ชัด ต่อการสร้างสถาน
การณ์ของกลุ่มบักขาวครั้งนี้ ซึ่งยังผล
ดีให้กับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย “พท. เขาก็ได้แต้มชัย ตอน
นั้นเขาก็เก็บเกี่ยวและตักตวงเท่านั้น”

เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลท่านดัง
กล่าวเปิดเผยกับ จตุรัส ต่อไปว่า แผน
การทำงานจอมพลประภาสเข้ามาไทย
ครั้งนี้ เป็นเพียงแผนหนึ่งในจำนวน
หลายแผนที่ถูกคิดได้เตรียมไว้ เพื่อรอ
จังหวะการรัฐประหาร เมื่อแผนนั้นไม่
สำเร็จ “แผนต่อไปก็จะเริ่มก่อกระ
แสในเดือนกันยายน ก็เกี่ยวกับการ
แต่งโยกย้ายนายทหารนั้นแหละ และ
ยังมีพระราชบัญญัติงบประมาณประ
จําอีก”

ปชป. ไปไม่รอด

หลังจากเหตุการณ์ทั้งหลายทั้ง
สิ้นทั้งปวงได้ผ่านพ้นไปชั่วระยะหนึ่ง
นักการเมืองหลายฝ่ายตลอดจนนักสัง
เกตการณ์ทางการเมือง ต่างลงความ
เห็นว่ารัฐบาลชุดนี้ภายใต้การนำของ
ของพรรคประชาธิปัตย์จะ ไปไม่รอด
งบประมาณที่ยังไม่ผ่านวาระสามจาก
สภาผู้แทนราษฎรจะต้องถูกคว่ำโดย
พรรคการเมืองที่รวมรัฐบาลเดียวกัน

“ผมเชื่อว่างบประมาณฉบับนี้
คงไม่ผ่านวาระสามจากสภาแน่นอน
เท่าที่ประมวลดูจากเหตุการณ์แล้ว
ผ่านได้ยาก นอกจากจะมีการต่อรอง
กันในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือหลาย
เรื่อง” นายชำนาญ สักดิ์เศรษฐ์ เลขาธิการ
พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย
กล่าวกับ จตุรัส

เตรียมตงรับ

ในขณะเดียวกันที่พรรคการเมือง
บางพรรคได้วางหมากการเมืองไว้
อย่างแยบยล ความเคลื่อนไหวทาง
พรรคประชาธิปัตย์ เจ้าหน้าที่ระดับ
สูงของพรรคหลายท่านก็ได้มีการติด
ต่อกับเจ้าหน้าที่ชั้นสูงของพรรคกิจ
สังคม เพื่อบรรเทาการรวมเป็นรัฐบาล
ผสมกับพรรคประชาธิปัตย์ อันเป็นลู
ทางหนึ่งในการป้องกันไม่ให้พรรค
การเมืองที่รวมรัฐบาลขณะนั้น ซึ่งมี
พรรคชาติไทย พรรคสังคม และ
สังคมนิยมหักหลัง

ขบวนการนักศึกษา

ย้อนกลับไปเมื่อปลายปี ๒๕๑๓
ครั้งที่จอมพลถนอมถวัลย์เดินทาง
กลับประเทศไทย การต่อสู้คัดค้าน
ของกลุ่มนิสิตนักศึกษาประชาชน มี
ความเห็นแตกแยกกันอยู่อย่างน้อยที่
สุดก็สองประการ

ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่ง
ประเทศไทยในสมัยนั้น มีนายชังทอง

โอกาสศรัวิทย์ เป็นเลขาธิการ. มีความคิดเห็นในการยื่นข้อเรียกร้องขัดแย้งกันในหมู่กรรมการที่มาจากมหาวิทยาลัยต่างๆ กลุ่มหนึ่งเห็นว่าควรยื่นข้อเรียกร้องต่อรัฐบาลให้ขับออกนอกประเทศ โดยมีเหตุผลสนับสนุนว่าเป็นหนทางที่รัฐบาลจะยอมรับและกระทำตามได้ ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งเห็นควรให้ยื่นข้อเรียกร้องให้รัฐบาลจับกุมดำเนินคดีตามกฎหมาย โดยมีเหตุผลสนับสนุนว่าเป็นข้อเรียกร้องที่ชอบธรรมด้วยกฎหมาย เพราะคนไทยทุกคนย่อมมีสิทธิที่จะอาศัยอยู่ในประเทศไทย การเสนอให้ขับออกเป็นการผิดบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ทางที่ถูกคือจับกุมตัวมาดำเนินคดี

อย่างไรก็ดี กลุ่มหลังนั้นก็มีความเห็นว่าหนทางที่เป็นไปได้ คือ รัฐบาลจับตัวส่งออกนอกประเทศ และหากจอมพลถนอมจะยอมสละในไทยตามข้อเรียกร้องที่เห็นควรเสนอ ก็จะไม่เป็นผลดีทางการเมืองแต่อย่างใด สรุปได้ว่าทั้งสองกลุ่มมีความเห็นตรงกันในเป้าหมายหลักของการต่อสู้ แตกต่างกันเพียงวิธีการในการต่อสู้ ที่กลุ่มแรกเห็นว่าต้องการอย่างใดก็อย่างนั้น ในขณะที่กลุ่มหลังเห็นว่าข้อเรียกร้องนั้นต้อง “ชอบธรรม” เข้าไว้ และสูงกว่าระดับความต้องการนิดหน่อย เพื่อที่จะเอาชนะทางการเมืองได้

การลงมติในศูนย์ฯ ปรากฏว่ากลุ่มแรกชนะไปด้วยคะแนนหวดหวัด ในขณะที่เดียวกันจึงมีกลุ่มนักศึกษาอิสระในมหาวิทยาลัยต่างๆ ไม่เห็นด้วยกับมติขั้นสุดท้ายของศูนย์ฯ เพราะมีความเห็นในการยื่นข้อเรียกร้องเหมือนกับความเห็นของกรรมการศูนย์ฯ กลุ่มหลัง จึงยื่นหยุดต่อสู้แยกต่างหากจากศูนย์ฯ และพัฒนาองค์กรมาเป็น “แนวร่วมต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ” ในปัจจุบัน

สองปีให้หลัง องค์กรนักศึกษาพัฒนาขึ้นทั้งทางการจัดระบบและแนวความคิดอย่างไม่เคยมีมาก่อน นักศึกษาฝ่ายก้าวหน้าชนะการเลือกตั้งในทอมมหาวิทยาลัย ไม่มีความขัดแย้งด้านแนวทางการต่อสู้ในหมู่นักศึกษาอีกต่อไป มีแต่ความเป็นเอกภาพทั่วทั้งขบวนการ

ในด้านหนึ่งก่อให้เกิดผลดีคือ ความรวดเร็วคล่องแคล่วในการเคลื่อนไหว เพิ่มพลังและอำนาจต่อรองให้แกขบวนการ ด้วยจำนวนผู้ปฏิบัติงานที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่อีกด้านหนึ่งที่ไม่ควรมองข้ามคือ ความเป็นเอกภาพที่ปราศจากคนขั้วตรงกันจะปราศจากคนขั้วข้างและตอนสติ มีแต่ไปทางไหนก็ไปตามกัน ทำให้ขาดความรอบคอบและวิเคราะห์ปัญหาอย่างรอบด้านเพียงพอ

ศึกษาจากอดีต

บทเรียนจากอดีตที่สรุปได้ว่าการนำจอมพลถนอมกลับเมืองไทยเมื่อปลายปี ๒๕๑๓ เป็นแผนของนักการเมืองกลุ่มพลเรือนที่ใช้งบองไขการกลับมาของเผด็จการและการลุกขึ้นต่อต้านของประชาชน มาทำลายความชอบธรรมของนักการเมืองกลุ่มทหารที่เลขาหากินอยู่กับอดีตผู้นำ

ทหารที่ถูกขับออกนอกประเทศทั้ง ๓ คน พรรคการเมืองหลายพรรคตกลงสนามเลือกตั้งเมื่อ ๒๖ มก. ๑๘ ถูกกล่าวหาว่าเป็น “สมุนทรวา”

ดังนั้นการวิเคราะห์ “เที่ยวบินร้อนจากไทเป” ของฝ่ายนักศึกษาคงไม่จืดจางเช่นเดียวกับในอดีต คือการนำ “ประกาศ” มาไทย ก็เป็นส่วนหนึ่งของการช่วงชิงอำนาจในหมู่มวลผู้นำทางการเมืองบนยอดปราง

เอก เหล่าธรรมทัศน์ นักก.สธม.

มิดของการเมืองไทย ผิดกันแต่ว่าตัวการนำเอาจอมพลถนอมกลับเข้ามา ในการวิเคราะห์ของฝ่ายนักศึกษาเป็น “ทหาร” เพื่อจุดประสงค์ในการล้มรัฐบาลพลเรือนของพรรคประชาธิปัตย์ และ “ทหาร” ที่เป็นตัวการก็ได้จรรงกักกดหรือต้องการให้จอมพลได้อยู่ในเมืองไทยแต่อย่างใด

วิธีการในการต่อสู้ทางการเมืองของฝ่ายนักศึกษา คือ หนุนฝ่ายพลเรือนให้สูงขึ้นเพื่อลดภัยกำลังกับฝ่ายทหาร อันจะทำให้เงื่อนไขการรัฐประหารลดลงไป ความเชื่อในการลดภัยกำลังระหว่างฝ่ายทหารกับพลเรือน ทำให้ฝ่ายนักศึกษาวเคราะห์ในตอนต้นว่า โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์รุนแรงมีน้อย

พลิกกล็อก

จากสมมติฐานข้างต้นว่า ฝ่ายทหารที่ชักนำประกาศเข้ามาโดยเฉพาะอย่างยิ่งพรรคชาติไทยเองก็ไม่ต้องการให้ประกาศอยู่ในเมืองไทยให้เนิ่นนานออกไป นอกจากกลุ่มวิจารย์ ยะสวัสดิ์ วัวสันหลังหะจากเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม ๑๖ ก็เป็นอีกกลุ่มหนึ่งที่ขอยอมไม่ได้อย่างเด็ดขาด

ทั้งนี้เมื่อรวมกับการเมืองบักขายของพรรคประชาธิปไตย อย่าง นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ ที่ประกาศต่อสู้เรื่องนโยบายยอมตายด้วยแล้ว ก็ทำให้พันธมิตรในการต่อสู้ครั้งนี้ของนักศึกษาชายชวยกว้างออกไป ชัยชนะนั้นมองเห็นอยู่รำไร

ข้อเรียกร้องของนักศึกษาครั้งนี้จึงเป็นข้อเรียกร้องที่เด็ดขาด ปราศจากความยืดหยุ่น คือ "ให้อำนาจคืนมาคืนตามกฎหมายโดยเด็ดขาด"

พิเชษฐ์ อำนาจจรัสประเสริฐ นักข. ๑๐ มธ.

จำนวนประชาชนเกือบสองหมื่นคน เมื่อวันที่ ๑๑ สก. ทำให้นักศึกษาตัดสินใจประกาศให้เวลารัฐบาลตอบข้อเรียกร้องภายใน ๔๘ ชม. ซึ่งในตอนนั้นเป็นการเรียกความศรัทธาในตัวนักศึกษาจากกลับมาจากประชาชนส่วนใหญ่ได้ในเวลาอันรวดเร็ว

จนกระทั่งการชุมนุมครั้งที่สอง เมื่อวันที่ ๑๕ สก. จำนวนประชาชนที่เข้าร่วมกับศูนย์ฯ เพิ่มขึ้นร่วมส

หมื่นคน ทั้งๆ ที่ก่อนหน้านี้เวลานัดหมายเล็กน้อยฝนได้ถูกกระหน่ำมาอย่างหนัก เนื่องจากรัฐบาลทัพพรรคประชาธิปไตยเป็นแกนกลางยังแสดงท่าทีโลเลไม่จัดการอะไรแน่นอนลงไป โดยเฉพาะการปล่อยให้นายสมัคร สุนทรเวช มาออกรายการโทรทัศน์ในทำนองปกป้องพระราช ขัมขุมักศึกษา จนถึงวันภาพพจน์ของพรรคประชาธิปไตยตกต่ำลงไปมาก

เหตุการณ์เริ่มลงจุดแปรเปลี่ยนไป เมื่อรัฐบาลตอบข้อเรียกร้องของนักศึกษาว่า จะยอมส่งตัวจอมพลประกาศออกนอกประเทศ แต่ขอเวลารักษาสภาพก่อน ๑ วัน การออกรายการโทรทัศน์ของ นายชวน หลีกภัยด้วยน้ำเสียงนุ่มนวล แต่ตามลักษณะของนักการเมืองหนุ่มจากเมืองตรงผู้เรียกร้องความเห็นใจและศรัทธาของประชาชนคนมาสู่พรรคประชาธิปไตย ได้ส่วนหนึ่ง

การเดินทางมากรรการเมืองของรัฐบาลด้านหนึ่งเปลี่ยนท่าทีโลเลมาเป็นขณอยุขางนักศึกษาประชาชนที่คัดค้านการกลับมาของจอมพล แต่อีกด้านหนึ่งก็แสดงท่าที "เมตตา" คือยอมพลผู้แทนที่ส่งขารวังโรยจนตาเกือบจะบอดทั้งสองข้างโดยยอมให้อยู่ต่ออีก ๑ วัน ย่อมมีผลต่อการตัดสินใจเดินทางมาต่อไป

ธงชัย วินิจจะกุล รองนายก ๑๐ มธ.

ของนักศึกษาอย่างมากว่าจะขัดเขยื้อนต่อไปโดยชุมนุมประชาชนไว้ หรือจะสลายตัวลงชั่วคราว แล้วทำการโฆษณาอย่างกว้างขวางในขอบเขตทั่วประเทศ แล้วชุมนุมใหม่ เมื่อครบ ๑ วัน ซึ่งหากรัฐบาลผิดสัญญา ก็จะต้องพบกับพลังประชาชนจำนวนแสนแน่นอน

ยุคเขยื้อน

ข้อค้อยของการชุมนุมประชาชนยุคเขยื้อนข้ามวันข้ามคืนในสถานการณ์ปัจจุบันที่กระแสการตีตัวของฝ่ายขวาจัดสูง คือปัญหาความปลอดภัยของประชาชนที่เข้าร่วม นอกจากนั้นยังมีปัญหาด้านสวัสดิการอีกหลายประการและที่สำคัญที่สุดก็คือฝ่ายนำในการชุมนุมจะสลายการชุมนุมได้อย่างไร ในเมื่อรัฐบาลไม่ยอมรับข้อเรียกร้องหรือยอมรับแต่เพียงบางส่วน แต่ฝ่ายนำจำเป็นต้องสลายตัวโดยคงไว้ซึ่งชัยชนะทางการเมือง

การตัดสินใจนำประชาชนเข้ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในตอนกลางดึกของวันที่ ๑๕ สก. โดยประกาศให้เวลารัฐบาลจนถึงวันที่ ๒๑ สก. ซึ่งอย่างน้อยจะต้องคงกลุ่มประชาชนไว้อย่างต่ำ ๒ วันเต็มๆ นั้น ไม่อาจกล่าวได้ว่าเป็นการดำเนินงานที่ถูกต้องหรือผิดพลาด คงกล่าวได้แต่เพียงว่าเป็นการตัดสินใจที่ค่อนข้างกะทันหันสำหรับปัญหาที่อาจพูดได้ว่าเป็นความเป็นความตายของการต่อสู้ครั้งนี้

ไม่เหมือน ๑๔ ตุลาฯ

จุดประสงค์ของฝ่ายนำในการชุมนุมประการหนึ่งที่ไม่อาจปฏิเสธได้ คือพยายามสร้างบรรยากาศของเหตุการณ์ ๑๔ ตุลา ๑๖ กลับมาอีกครั้งหนึ่ง แม้แต่ "เส้นทาง" ก็เป็นเวลาเที่ยงวันของวันเสาร์ เช่นเดียวกับเมื่อวันที่ ๑๓ ตุลา ๑๖

เหตุการณ์ ๑๔ ตุลา ๑๖ เป็นเหตุการณ์ที่มีลักษณะเฉพาะของตัวเอง ลักษณะที่ประชาชนพลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันมาร่วมชุมนุม เหลือน้อยในตอนเช้า กับคงที่สุดในตอนดึก

การชุมนุมยึดเขื่อนธรรมศาสตร์ ตั้งแต่ ๘ ตุลาฯ-๑๑ ตุลาฯ ได้แปรสภาพบริเวณมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นโรงเรียนอบรมทางการเมืองที่ยิ่งใหญ่อย่างไม่เคยมีปรากฏมาก่อน ยิ่งกว่านั้นเวลาที่ยึดเขื่อนได้ก่อให้เกิดการชุมนุมกันทั่วทุกจังหวัด และหลั่งไหลมากรุงเทพฯ จากทุกสารทิศ กำลังที่ออกเดินขบวนในตอนเที่ยงของวันที่ ๑๑ ตุลาฯ ได้รับการสนับสนุนจากต่างจังหวัดทั้งทางกายและกำลังใจ กล่าวได้ว่าเป็นการเคลื่อนไหวในขอบเขตทั่วประเทศ โดย "ประชาชน" อย่างแท้จริง มิใช่ของ "นักศึกษา" แต่ฝ่ายเดียว และที่สำคัญที่สุดคือพลานักศึกษาได้รับการยอมรับจากประชาชนสูงมาก

จะเห็นได้ว่าเหตุการณ์ครั้งนี้แตกต่างกับเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาฯ ในเกือบจะทุกทาง เวลาเพียงสองวันที่ยึดให้รัฐบาลไม่อาจเคลื่อนไหวในขอบเขตทั่วประเทศได้พอเพียง ขณะเดียวกันถึงแม้ภาพพจน์ของนักศึกษาจะดีขึ้นจากการชุมนุมทั้งสองวันแต่ก็ยังไม่ถึงขั้นที่จะเรียกประชาชนได้เป็นแสนในเวลาเพียงสองวัน

แปรข้อมเรียกร้องเป็นของประชาชน

นักศึกษาเองก็ตระหนักดีว่า การเคลื่อนไหวครั้งนี้จะสำเร็จลงได้ก็ต่อเป็นการเคลื่อนไหวของประชาชนทั่วประเทศ ไม่ใช่การเคลื่อนไหวของนิสิตนักศึกษาเท่านั้น จึงจัดการประชุมองค์กรนิสิตนักศึกษาและประชาชนทั่วประเทศขึ้นในตอนเช้าวันที่ ๑๒ สก. ทดกเศรษฐศาสตร์ ธรรมศาสตร์

เตรียมเคลื่อนขบวนออกจากธรรมศาสตร์

ที่ประชุมได้มีการอภิปรายอย่างกว้างขวางถึงข้อเรียกร้องต่อกระทรวงประเทศจะยื่นเสนอต่อรัฐบาล ซึ่งมีความเห็นแตกต่างกันเป็น ๓ ประการ คือ กลุ่มแรกเสนอให้ขับออกจากประเทศ กลุ่มที่สองเสนอให้จับกุมดำเนินคดีตามกฎหมายตามที่ศูนย์กลางนิสิตฯ ได้เสนอต่อรัฐบาลไปแล้ว ส่วนกลุ่มที่สามเป็นข้อเสนอที่น่าสนใจมาก คือให้จับกุมและสอบสวนความผิดตามขั้นตอนของกฎหมาย แต่ไม่ได้บอกว่าจะให้ดำเนินคดีหรือส่งออกนอกประเทศ ถือเป็นข้อเสนอที่ชอบธรรมถูกต้องตามกฎหมายและยืดหยุ่นได้ เปิดโอกาสให้รัฐบาลเลือกตัดสินใจที่สำคัญคือการไม่ลำบากในการจับกุมการต่อสู้ครั้งนี้

ผลการลงมติปรากฏว่ายืนยันตามข้อเสนอเดิมของศูนย์กลางนิสิตฯ แต่กลายความหนักแน่นในการจับกุมลง ซึ่งอาจจะเป็นผลมาจากการพูดคุยกันของกลุ่มนิสิตนักศึกษา กับกลุ่มบักขายในพรรคประชาธิปัตย์ว่า หากรัฐบาลจะส่งตัวจอมพลประภาสออกในที่ที่ ศูนย์ฯ ก็ยินดีจะสลายการชุมนุมลง

เดินขบวน

ในการชุมนุมองค์กรทั่วประเทศไม่ได้มีการพูดกันถึงมาตรการในการ

ต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเรียกร้องแต่อย่างใด ในขณะที่เวลาใกล้เที่ยงของวันที่ ๑๒ สก. ภายในบริเวณที่ชุมนุมมีการเตรียมการเพื่อเคลื่อนขบวนออกจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อย่างแน่นนอน

มาตรการ "เดินขบวน" เป็นของศูนย์ฯ และแนวร่วมต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ เพียง ๒ องค์กรเท่านั้น มิได้เป็นของที่ประชุมองค์กรทั่วประเทศ ความตั้งใจเดิมเน้น เพียงแต่เคลื่อนขบวนไปท่อนสาวรีย์ประชาธิปไตยเท่านั้น เพื่อเป็นการรุดทางการเมืองออกกวางหน่ง ซึ่งฝ่ายนักศึกษาเชื่อว่าจะไม่เกิดเหตุการณ์รุนแรงแต่ประการใด

จนกระทั่งเกิดเหตุการณ์รุนแรงขึ้นก่อนจึงไม่อาจเคลื่อนขบวนออกสู่ภายนอกได้ ฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์ของศูนย์ฯ เชื่อว่ากลุ่มกระต๊องแดงที่มาก่อความวุ่นวายมาจากฝ่ายทหารกลุ่มชาติไทย การเกิดเหตุการณ์รุนแรงแสดงให้เห็นฐานะของกลุ่มชาติไทยที่สูงเด่นขึ้นจนมีโอกาสดที่จะทำรัฐประหารได้

การเคลื่อนไหวต่อจากนี้จึงยึดหลักการรักษาแนวร่วมอย่างเคร่งครัด คัดแต่กลุ่มทหารที่ชักนำประกาศเข้ามา ไม่ได้เหมารัฐบาลทั้งหมด คง

สหพันธนักศึกษาครู ฯ บัดทางเข้ามธ. ด้านสะพานพระปิ่นเกล้า

๔๓๕
๔๒๖
๔๑๗

๔๐๘

๔๐๙

๔๐๐

๓๙๑

๓๘๒

๓๗๓

๓๖๔

๓๕๕

๓๔๖

๓๓๗

๓๒๘

๓๑๙

๓๑๐

๓๐๑

๒๙๒

๒๘๓

๒๗๔

๒๖๕

๒๕๖

๒๔๗

๒๓๘

๒๒๙

๒๒๐

๒๑๑

๒๐๒

๑๙๓

๑๘๔

๑๗๕

๑๖๖

๑๕๗

๑๔๘

๑๓๙

๑๓๐

๑๒๑

๑๑๒

๑๐๓

๑๐๔

๑๐๕

๑๐๖

๑๐๗

๑๐๘

๑๐๙

๑๑๐

๑๑๑

๑๑๒

๑๑๓

๑๑๔

๑๑๕

๑๑๖

๑๑๗

๑๑๘

๑๑๙

๑๒๐

๑๒๑

๑๒๒

๑๒๓

๑๒๔

๑๒๕

๑๒๖

๑๒๗

๑๒๘

๑๒๙

๑๓๐

๑๓๑

๑๓๒

๑๓๓

๑๓๔

๑๓๕

๑๓๖

๑๓๗

๑๓๘

๑๓๙

๑๔๐

๑๔๑

๑๔๒

๑๔๓

๑๔๔

๑๔๕

๑๔๖

๑๔๗

๑๔๘

๑๔๙

๑๕๐

๑๕๑

๑๕๒

๑๕๓

๑๕๔

๑๕๕

๑๕๖

๑๕๗

๑๕๘

๑๕๙

๑๖๐

๑๖๑

๑๖๒

๑๖๓

๑๖๔

๑๖๕

๑๖๖

๑๖๗

๑๖๘

๑๖๙

๑๗๐

๑๗๑

๑๗๒

๑๗๓

๑๗๔

๑๗๕

๑๗๖

๑๗๗

๑๗๘

๑๗๙

๑๘๐

๑๘๑

๑๘๒

๑๘๓

๑๘๔

๑๘๕

๑๘๖

๑๘๗

๑๘๘

๑๘๙

๑๙๐

๑๙๑

๑๙๒

๑๙๓

๑๙๔

๑๙๕

๑๙๖

๑๙๗

๑๙๘

๑๙๙

๒๐๐

๒๐๑

๒๐๒

๒๐๓

๒๐๔

๒๐๕

๒๐๖

๒๐๗

๒๐๘

๒๐๙

๒๑๐

๒๑๑

๒๑๒

๒๑๓

๒๑๔

๒๑๕

๒๑๖

๒๑๗

๒๑๘

๒๑๙

๒๒๐

๒๒๑

๒๒๒

๒๒๓

๒๒๔

๒๒๕

๒๒๖

๒๒๗

๒๒๘

๒๒๙

๒๓๐

๒๓๑

๒๓๒

๒๓๓

๒๓๔

๒๓๕

๒๓๖

๒๓๗

๒๓๘

๒๓๙

๒๔๐

๒๔๑

๒๔๒

๒๔๓

๒๔๔

๒๔๕

๒๔๖

๒๔๗

๒๔๘

๒๔๙

๒๕๐

๒๕๑

๒๕๒

๒๕๓

๒๕๔

๒๕๕

๒๕๖

๒๕๗

๒๕๘

๒๕๙

๒๖๐

๒๖๑

๒๖๒

๒๖๓

๒๖๔

๒๖๕

๒๖๖

๒๖๗

๒๖๘

๒๖๙

๒๗๐

๒๗๑

๒๗๒

๒๗๓

๒๗๔

๒๗๕

๒๗๖

๒๗๗

๒๗๘

๒๗๙

๒๘๐

๒๘๑

๒๘๒

๒๘๓

๒๘๔

๒๘๕

๒๘๖

๒๘๗

๒๘๘

๒๘๙

๒๙๐

๒๙๑

๒๙๒

๒๙๓

๒๙๔

๒๙๕

๒๙๖

๒๙๗

๒๙๘

๒๙๙

๓๐๐

๓๐๑

๓๐๒

๓๐๓

๓๐๔

๓๐๕

๓๐๖

๓๐๗

๓๐๘

๓๐๙

๓๑๐

๓๑๑

๓๑๒

๓๑๓

๓๑๔

๓๑๕

๓๑๖

๓๑๗

๓๑๘

๓๑๙

๓๒๐

๓๒๑

๓๒๒

๓๒๓

๓๒๔

๓๒๕

๓๒๖

๓๒๗

๓๒๘

๓๒๙

๓๓๐

๓๓๑

๓๓๒

๓๓๓

๓๓๔

๓๓๕

๓๓๖

๓๓๗

๓๓๘

๓๓๙

๓๔๐

๓๔๑

๓๔๒

๓๔๓

๓๔๔

๓๔๕

๓๔๖

๓๔๗

๓๔๘

๓๔๙

๓๕๐

๓๕๑

๓๕๒

๓๕๓

๓๕๔

๓๕๕

๓๕๖

๓๕๗

๓๕๘

๓๕๙

๓๖๐

๓๖๑

๓๖๒

๓๖๓

๓๖๔

๓๖๕

๓๖๖

๓๖๗

๓๖๘

๓๖๙

๓๗๐

๓๗๑

๓๗๒

๓๗๓

๓๗๔

๓๗๕

๓๗๖

๓๗๗

๓๗๘

๓๗๙

๓๘๐

๓๘๑

๓๘๒

๓๘๓

๓๘๔

๓๘๕

๓๘๖

๓๘๗

๓๘๘

๓๘๙

๓๙๐

๓๙๑

๓๙๒

๓๙๓

๓๙๔

๓๙๕

๓๙๖

๓๙๗

๓๙๘

๓๙๙

๔๐๐

สลายตัว

ในช่วงเช้าของวันอาทิตย์ที่ ๒๒
สก. ก่อนที่จอมพลประกาศจะบิน
กลับไปยังไทเป ทางฝ่ายนักศึกษ
ก็ยังตัดสินใจไม่ได้ว่าจะยังคงชุมนุม
ประชาชนไว้ต่อไปหรือสลายตัว มี
การเสนอปัญหาชนอภิปรายในหมู่ผู้
ปฏิบัติงาน ๒ ประเด็นใหญ่ๆ คือ ขัด
เขยการต่อสู้โดยชุมนุมประชาชนไว้
กับขัดเขยการต่อสู้แต่สลายประชาชน
ลงขณะแ่ลวันชุมนุมใหม่เมื่อครบ
กำหนด ๗ วัน

ผู้ปฏิบัติงานส่วนใหญ่ต่างเห็น
ด้วยในประเด็นที่สอง แต่กังวล
สังเกตว่าหากจะดำเนินการตามประ
เด็นการควรสลายตัวตั้งแต่นวนที่ ๑๕
สค. แล้ว จึงยังไม่อาจสรุปปัญหาได้

ในที่สุดเมื่อจอมพลประภาสเดินทางกลับไทเป จึงเป็นโอกาสให้นักศึกษาได้สลายตัว โดยรักษายัยชนะทางการเมืองไว้ได้ระดับหนึ่ง

สรุปบทเรียน

๑
๒
๓
๔
๕
๖
๗
๘
๙
๑๐
๑๑
๑๒
๑๓
๑๔
๑๕
๑๖
๑๗
๑๘
๑๙
๒๐
๒๑
๒๒
๒๓
๒๔
๒๕
๒๖
๒๗
๒๘
๒๙
๓๐
๓๑
๓๒
๓๓
๓๔
๓๕
๓๖
๓๗
๓๘
๓๙
๔๐
๔๑
๔๒
๔๓
๔๔
๔๕
๔๖
๔๗
๔๘
๔๙
๕๐
๕๑
๕๒
๕๓
๕๔
๕๕
๕๖
๕๗
๕๘
๕๙
๖๐
๖๑
๖๒
๖๓
๖๔
๖๕
๖๖
๖๗
๖๘
๖๙
๗๐
๗๑
๗๒
๗๓
๗๔
๗๕
๗๖
๗๗
๗๘
๗๙
๘๐
๘๑
๘๒
๘๓
๘๔
๘๕
๘๖
๘๗
๘๘
๘๙
๙๐
๙๑
๙๒
๙๓
๙๔
๙๕
๙๖
๙๗
๙๘
๙๙
๑๐๐

ที่จะ^๑ด^๒อง^๓ป^๔ร^๕บ^๖ป^๗ร^๘ง^๙เท^{๑๐}อ^{๑๑}ป^{๑๒}ระ^{๑๓}ย^{๑๔}ชน^{๑๕}ของ^{๑๖}
 ตน^{๑๗}เอง^{๑๘}และ^{๑๙}ป^{๒๐}ระ^{๒๑}ชา^{๒๒}ชน^{๒๓}ส^{๒๔}ว^{๒๕}น^{๒๖}ห^{๒๗}ย^{๒๘}ใ^{๒๙}ต^{๓๐}อ^{๓๑}ไป^{๓๒}
 อาทิ^{๓๓} เช่น^{๓๔} การ^{๓๕}พ^{๓๖}ุด^{๓๗}ไ^{๓๘}ส^{๓๙}ด^{๔๐}ป^{๔๑}าร^{๔๒}ค^{๔๓}า^{๔๔}ไ^{๔๕}ม^{๔๖}ร^{๔๗}ัก^{๔๘}ษา^{๔๙}
 แ^{๕๐}น^{๕๑}ว^{๕๒}ร^{๕๓}ว^{๕๔}ม^{๕๕}ใน^{๕๖}บาง^{๕๗}ค^{๕๘}ร^{๕๙} หน^{๖๐}ว^{๖๑}ร^{๖๒}ัก^{๖๓}ษา^{๖๔}
 ความ^{๖๕}ป^{๖๖}ล^{๖๗}อด^{๖๘}ค^{๖๙}ย^{๗๐}ห^{๗๑}ั^{๗๒}ม^{๗๓}ด^{๗๔}ั^{๗๕}แต่^{๗๖}ป^{๗๗}ริ^{๗๘}มา^{๗๙}ณ^{๘๐} ยัง^{๘๑}ไม่^{๘๒}
 ม^{๘๓}ค^{๘๔}ณ^{๘๕}ภาพ^{๘๖}ท^{๘๗}แ^{๘๘}จ^{๘๙}ร^{๙๐}ง^{๙๑} ทั^{๙๒}ง^{๙๓} ใ^{๙๔}ห^{๙๕}า^{๙๖}น^{๙๗}การ^{๙๘}
 ต^{๙๙}อ^{๑๐๐}ส^{๑๐๑}ู^{๑๐๒}มา^{๑๐๓}เก^{๑๐๔}อ^{๑๐๕}บ^{๑๐๖}ส^{๑๐๗}า^{๑๐๘}ม^{๑๐๙}บ^{๑๑๐} แ^{๑๑๑}ก^{๑๑๒}ย^{๑๑๓}ยัง^{๑๑๔}ป^{๑๑๕}ฏิ^{๑๑๖}บ^{๑๑๗}ค^{๑๑๘}การ^{๑๑๙}
 แ^{๑๒๐}บ^{๑๒๑} “เ^{๑๒๒}า^{๑๒๓}การ^{๑๒๔}ท^{๑๒๕}ห^{๑๒๖}ร^{๑๒๗}น^{๑๒๘}า^{๑๒๙}การ^{๑๓๐}เ^{๑๓๑}ม^{๑๓๒}อ^{๑๓๓}” อยู่^{๑๓๔}
 หล^{๑๓๕}า^{๑๓๖}ย^{๑๓๗}ค^{๑๓๘}ง^{๑๓๙}หล^{๑๔๐}า^{๑๔๑}ย^{๑๔๒}น^{๑๔๓}

หากนักศึกษาจะยอมรับข้อบก
พร่องบางประการของการเคลื่อนไหว
ครั้งจากเสียงวิจารณ์ต่างๆ และรับฟัง
ความคิดเห็นที่แสดงออกด้วยท่าทีเป็น
มิตร ความผิดพลาดและบกพร่อง
ครั้งก็จะแปรเปลี่ยนเป็นพลังที่ยัง
ใหญ่ได้ในโอกาสต่อไป

เสียงจากกระบอกไฟ

เมื่อครั้งที่ พันโทอุทาร์ สนิท
วงศ์ ณ อยุธยา ได้แสดงบทบาทเป็น
หัวหน้ากองการเมืองของกลุ่มพลัง
ฝ่ายขวา โดยผ่านทางสถานวิทยุ
ยานเกราะที่เขาเป็นหัวหน้าฝ่ายรย
การอยู่ เขาเคยเปิดใจกับจตุรัสถึง
ความคิดที่อยู่ในซอกจิตใจเขาว่า “ถ้า
คุณปราบ . . . มีไข่มุกมณีในสต็อก
สิบใบ คุณก็ต้องทบไข่มุกสิบใบ
คุณก็ต้องทบตังสิบบาท ทำไมคุณไม่

๑๓๒ ๑๓๓ ๑๓๔ ๑๓๕ ๑๓๖

รายการวิเคราะห์ข่าวของเขาได้
ก่อให้เกิดปฏิกิริยาทางด้านบวกและลบ
ในหมู่ผู้ฟังและกลุ่มการเมืองต่างๆ
อย่างกว้างขวาง

แต่สิ่งสำคัญที่สุดนอกเหนือจาก
ปฏิกิริยาทางด้านบวกและลบตามต่อตัว
เขาคือ ^๕ไม่มีใครอาจปฏิเสธได้ว่า
การกลืนขนแสดงตัวเป็นผู้นำ
ทางด้านข่าวและความเห็นของเขา
ได้ผลตอบรับจากสังคมและความเปลี่ยนแปลง
ของสถานการณ์ทางการเมือง
อย่างตึงเครียดถึง ^๖เขาสามารถประ
สานกลุ่มจัดตั้งของพลังฝ่ายขวาได้
ทางอ้อมโดยผ่านการให้ความคิดออก
ไปทางอากาศ

นอกเหนือไปจากนั้นนายทหาร
ผู้บังคับกองประสานจัดกลุ่มในการ
วิจัยด้วยกันเองเช่นเป็น 'ชมรมวิทย
เสรี' ชมรมวิทยเสรี ทอกราชการ
'ไทยรวมพลัง' ของเขาทุกเช้าวันอา
ทิตย์และถ่ายทอดรายการจากเขาก
กรุงเทพมหานครการณฉุกเฉิน ก็ได้ทำ
หน้าที่เป็นผู้รื้อโจมตีกลุ่มพลังฝ่าย
ซ้ายและกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยอย่างเผ็ด
ร้อนรุนแรง

เสียงจากคณะรัฐประหาร

จากกรณีการกลับเข้ามาเมืองไทย
ของจอมพลคนสุดท้ายประกาศ จาร
เสถียรเมื่อกลางเดือนสิงหาคมนี้ ได้
พิสูจน์ให้เห็นถึงบทบาทและความ
สำคัญของยานเกราะได้อย่างชัดเจน
ยิ่งอัครกษัตริย์ด้วยบทบาทที่เกือบ
เหมือนสถานวิบุลย์ของคณะรัฐประหาร
และพันโททาร์ก็แสดงบทบาทได้
ใกล้เคียงกับการเป็นโฆษกของคณะ
รัฐประหารอย่างที่สุดในตลอดสองวัน
ของรายการพิเศษเมื่อสุดสัปดาห์ ๒๑
-๒๒ สิงหาคมนี้

ขณะที่เหตุการณ์ในทหมนมของ
นักศึกษาประชาชนต่อต้านการกลับ
เขามาของท่านจอมพลคนสุดท้ายก็

ตั้งอยู่ในภาวะตึงเครียดเต็มที่ จากการใช้อาวุธรุนแรงเมื่อปลายวันเสาร์ที่ ๒๑ สถานีวิทยุเกือบทุกแห่งทั่วประเทศก็กระจายความตึงเครียดที่เกินจริงอีกหลายเท่าตัวไปสู่ประชาชน ด้วยเสียงหัวเข็ม และมิฉะนั้นจะโคนของนายพันโททหารม้าคนดัง

โดยไม่อนาทรต่อคำสั่งของนายกรัฐมนตรีเผด็จการลี้ลับลงต่อสถานการณ์อยู่ในท่าเนียบไทยคู่ฟ้า ทบส่งให้สถานีวิทยุทุกแห่งออกข่าวและบทความด้วยความระมัดระวัง ไม่ให้เป็นไป

ในทางช่วยให้อำนาจใดฝ่ายหนึ่งเกิดอารมณ์ กระทั่งท่านนายกฯ ผู้เผด็จการ ออกคำสั่งเฉียบขาดมาอีกฉบับหนึ่งให้ทุกสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประทศไทย ด้วยถ้อยคำกระแนะกระแหน และทำให้อดเออนที่พันโททหารพูด ออกอากาศก่อนที่จะยินยอมตัดรายการไปถ่ายทอดเสียงจากสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยทำให้ผู้สังเกตการณ์ทั้งหลายมันใจกันว่า พันโททหาร จะต้องได้รับการให้ท้ายจาก “ท่านผู้ใหญ่” บางคนในคณะรัฐบาล และยังเมื่อพันโททหารตัดรายการกลับมาโดยพลการด้วยข้อแก้ตัวที่ว่าคำสั่งของนายกฯ ไม่ชัดเจน ทงๆ ที่ความจริงนั้น คำสั่งของนายกรัฐมนตรีมีความกระฉ่างชัดเจนทุกประการ กึ่งยั้งทำให้เห็นชัดขึ้นว่า สถานีวิทยุยานเกราะได้กบฏต่อรัฐบาลของตน ตั้งตัวเป็นอิสระกระด้างกระเดื่องอย่างสมบูรณ์ต่อรัฐบาล

สามผู้ปกป้อง

แหล่งข่าวของจอร์ดีในท่าเนียบรัฐบาลเปิดเผยว่า ขณะที่ สส. และรัฐมนตรีกลุ่มหนุ่มของประชาธิปไตยเป็นผู้ผลักดันให้นายกฯ เสนอ ออกคำสั่งเพื่อควบคุมพฤติการณ์ช่วยแบ่งแยกประชาชนของพันโททหาร รัฐ

มนตรีปกป้องวาของพรรคเดียวกันนั้นเอง คือ นายสมัคร สุนทรเวช และสองผู้ยิ่งใหญ่แห่งพรรคชาติไทย คือ พล.ต. ประมาณ อติเรกสาร และ พล.ต.ชาติชาย ชุณหะวัณ ก็เป็นผู้วิ่งผลักดันให้นายกฯ ออกคำสั่งใหม่เป็นฉบับที่ ๓ เพื่อให้พันโททหารได้ปฏิบัติตามช่วยต่อไป ด้วยการยินยอมให้สถานีวิทยุทุกแห่งดำเนินรายการตามปรกติ หลังจากที้ออกคำสั่งปิดรายการปรกติไปเพียงชั่วโมงเศษ

“ทั้งสามคนบอกว่า การสั่งห้ามไม่ให้วิทยุเดินรายการตามปรกติ จะทำให้ประชาชนตื่นตกใจ จึงขอให้นายกฯ ออกคำสั่งใหม่เสีย แล้วรับปากว่าจะบอกกับพันโททหารให้เพลาๆ การโจมตีลง” แหล่งข่าวกล่าวพร้อมทั้งยืนยันว่า ทนที่ที่นายกฯ เค้ายอมรับคำท้วงติงของผู้ปกป้องพันโททหารทั้งสาม พล.ต. ชาติชายก็รีบโทรศัพท์ไปไปแจ้งกับพันโททหารให้เพลาเสียงลงด้วยตัวเอง

ใครจะกล้าควบคุม

การกระทำของพันโททหาร สนิทวงศ์ ณ อยุธยา ในครั้งนั้น ทำให้บุคคลหลายฝ่ายตั้งคำถามกับนายกรัฐมนตรีลงมาตรการควบคุมสถานีวิทยุของรัฐบาล ซึ่งนายกฯ ผู้เผด็จการก็อ้อม

แอ้มตอบอะไรไม่ได้มากไปกว่าบ่นู้อาฮอนๆ

หลายเสียงเริ่มถามถึงหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ (กบว.) ซึ่งตำแหน่งประธานกรรมการว่างอยู่เพราะ พล.ต. ประมาณ อติเรกสาร ซึ่งเคยเป็นประธานคนล่าสุดได้พ้นตำแหน่งไปเมื่อเร็วๆ นี้ คงแต่ให้ มรว. เสนีย์ รักษาการอยู่ และยังไม่มี การแต่งตั้งเข้ามาเสริม แต่แล้วผู้ถามถึงอย่างหวังว่า กบว. จะสามารถควบคุมสถานีวิทยุต่างๆ ได้ก็คงเลิ

หวัง เมื่อข้อเท็จจริงของ กบว. มีอยู่ ว่า “กรรมการชุดนี้นะหรือ คนในวงการวิทยุเขาเรียกว่า ‘กรรมกัม’ กันมาตั้งนานแล้ว สมัยที่ผสมจักรายการ นายแก่นนายขวัญอยู่ ทำให้ได้รู้ดี การประชุมแต่ละเดือน ก็ไม่มีอะไร นอกจากรับเงินที่สถานีวิทยุต่างๆ ส่งมาให้ สถานไหนมีส่งมาให้ไม่ถึง ทศกร ก็ถูกปิดด้วยขอหาเป็นสถานเถื่อน แล้วกรรมการพวกนั้นก็คงไม่เคยฟังวิทยุเลย” เป็นคำพูดจาก สส.หนุ่มกรุงเทพฯ นายวัระ มุสิกพงศ์ ผู้เคยกล่อกลิ่ในวงการสื่อมวลชนทางหนังสือพิมพ์และวิทยุมาก่อนการเข้าสู่เวทีการเมือง

ศูนย์อาชวะฯ ชุมชนท่อนุสาวรีย์ทหารอาสาฯ

เรียน ผู้อำนวยการสถานวิทยุกระจายเสียงทุกสถานี

เนื่องด้วยคณะกรรมการแห่งชาติของประเทศไทยในราชบัณฑิตยสถาน ได้มีมติให้ประชาชนได้รับทราบความเคลื่อนไหวของรัฐบาลในการศึกษาสถานการณ์ และเพื่อป้องกันมิให้เกิดความสับสนในเรื่องราว จึงให้สถานวิทยุกระจายเสียงทุกแห่งดำเนินการถ่ายทอดรายการทุกรายการจากสถานวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยเท่านั้น ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปจนกว่าจะมีคำสั่งเปลี่ยนแปลง

(ลงนาม) มรว. เสนีย์ ปราโมช

(หม่อมราชวงศ์ เสนีย์ ปราโมช)

นายกรัฐมนตรี

ส่วนหนึ่งของเสียงโจมตีอดีตรัฐมนตรีผบ.บางแห่งกลาโหม พล.อ. ทวิช เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา จนถึงกับทำให้รัฐมนตรีท่านนั้น พิจารณาตัวเองอย่างซื่อสัตย์หาผลออกจากตำแหน่ง ก็มาจากเรื่องสถานวิทยุแห่งนี้ และการกระทำนอกเหนือการควบคุมของนายพันโททหารม้าทหาร ก่อนหน้าเหตุการณ์ครั้งนี้ อดีตรัฐมนตรีผบ.บางก็เคยอาชวกางปกปิดกั้นพันโททหารมาแล้ว เมื่อครั้งทกลุ่มนิต นักศึกษาและประชาชนส่วนหนึ่งวางหรีดดำประท้วงการกระทำของพันโททหารในครั้งนั้นอดีตรัฐมนตรีทวิชเข้าหากับรัฐมนตรีช่วยสมัคร สุนทรเวช ได้อย่างเป็นป็นขลุ่ย

เหตุนี้เมื่อ พล.อ. ทวิช ขอลาออก ต่อนายทฯ ร.มช. สมัครจึงขึ้นอาสาจะ

ไปยับยั้ง แต่เสียงส่วนใหญ่ในพรรคประชาธิปัตย์ ไม่ให้ความสนับสนุนกับการยับยั้งใดๆ ร.มช. สมัครผู้พูดเก่งต่อหน้าสาธารณชนทางวิทยุและโทรทัศน์ แต่ค่อนข้างเก็บเสียงในที่ประชุมพรรค หรือที่ประชุมคณะรัฐมนตรี จึงไม่ต้องไปใช้วาทศิลป์เกลี้ยกล่อมคนใจน้อยอย่างอดีตรัฐมนตรีท่านนั้น

หลังจากนั้นพันโททหาร ก็เล่นลูกประท้วงการลาออกของรัฐมนตรีไว้พลังขึ้นมาบ้างในฐานะที่ถึงอย่างไร พล.อ. ทวิชก็มีบุญคุณต่อตนอยู่ ด้วยการไม่เข้ามาควบคุม แล้วยังให้ท้าย พันโททหารประกาศงดรายการทั้งหมดที่ตนจัดทำอยู่ท่ามกลางความคาดไม่ถึงของทั้งฝ่ายที่ชื่นชอบและ

ที่ชิงชัง แต่อย่างไรเสีย ในวงการผู้สนับสนุนตกระกักเชือกกันว่า น.เป็นเพียงสงครามจิตวิทยาของยานเกราะมากกว่าการประท้วงที่บริสุทธิ์ใจเพื่อ พล.อ. ทวิชจริงๆ และเป็นแรงต่องรองสำหรับการหาตัวรัฐมนตรีกลาโหมคนใหม่ ให้เป็นคนท่วงการทหารยอมรับ ส่วนรายการวิทยุของเขาเองนั้น ก็ไม่ยากเลยที่จะจัดใหม่เสียงเรียกร้องจากแฟนฯ ให้จัดขึ้นนอกในเร็ววันได้ ผู้ที่รักความเป็นธรรมรักความสงบ และรังเกียจเสียงแยกให้แตกกันของสถานวิทยุยานเกราะก็คงมีโอกาสได้ฟังเสียงที่ส่งมาจากกระบอกไฟ้อีกต่อไป

แหล่งข่าวของยานเกราะ

การรายงานข่าวอย่างทันเหตุการณ์ของสถานวิทยุยานเกราะ ในแห่งนี้ได้แสดงถึงประสิทธิภาพของข่าวงานข่าวของสถานวิทยุแห่งนี้ว่ามีประสิทธิภาพด้านความรวดเร็วเป็นพิเศษ พันโททหารได้ให้เครดิตแก่นักข่าวไอเอ็นเอ.อยู่ตลอดเวลาว่า เป็นผู้สื่อข่าวรวดเร็วของตน แต่แหล่งข่าวในวงการรัฐบาลของ จตุรัส ก็เปิดเผยว่านอกเหนือจากสำนักข่าว ไอเอ็นเอ. ที่ยานเกราะขอบริการข่าวแล้ว ยานเกราะยังมีแหล่งข่าวพิเศษเป็นคณะนักระดับรัฐมนตรี ทักษิณโตร์สัพทไปคุยถึงเหตุการณ์ทางด้านตำรวจที่เตรียมเกลี้ยรพันท์ในธรรมศาสตร์ในวันอาทิตย์ที่ ๒๒ เกือบตลอดวัน

อ. ทักษิณโตร์สัพท.

ไอเอ็นเอ : “เขาใช้ข่าวของเราค่ะ”

“ยานเกราะใช้ข่าวของเรามาตลอดค่ะ ก็ยานเกราะเป็นลูกศิษย์น้องของเราคนละ” บุญญรัตน์ บุญญาธิฐาน ผู้จัดการสาวใหญ่ บุคลิกดีแห่งสำนักข่าว ไอเอ็นเอ. กล่าวกับ จตุรัส เมื่อบ่ายวันจันทร์ถัดจากวันสุดท้ายที่หักถูด บันทึกลับงานของไอเอ็นเอ. ที่เธอได้เข้ามาสมัครงานที่นั่น แนน นีส์ เอเชียน ชนสอง อาคารพาณิชย์ เพลินจิต

เธอให้ความกระจ่างถึงความเป็นมาของสำนักข่าวไทยแห่งแรกนี้ต่อไปว่า ไอเอ็นเอ. เริ่มกิจการเมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ปีที่แล้ว ด้วยความริเริ่มและนำพิกษาแรงของตัวเอง

บุญญรัตน์ บุญญาธิฐาน มีประสบการณ์คราวหวอดในวงการสื่อสารมวลชนมาเป็นเวลากว่าสิบปี “ดิฉันเริ่มตั้งแต่หัวเทปวิ่ง ไปสัมภาษณ์อาสาสมัครตอนเมือง เมื่อตอนเธอได้เป็นนางงามจักรวาลนั้นแหละค่ะ” ขณะนั้นเธอจัดการอยู่ที่สถานวิทยุ พล. ซึ่งมีชายงานอยู่ที่ราชอาณาจักร จนได้เป็นถึงรองหัวหน้าฝ่ายรายการของสถานวิทยุแห่งนั้น

ผู้เคยร่วมงานกับเธอมานานผู้หนึ่ง กล่าวถึงสาวใหญ่ผู้ปราดเปรี้ยวผู้นี้กับ จตุรัส ว่า “เธอเป็นผู้หญิงที่เก่งกาจจากเคยแหละคุณ มีเส้นสายสัมพันธ์กับผู้คนในวงการชนสูงแพรพราวไปหมด” ถ้ากล่าวขวัญนี้ได้รับการยืนยันให้มาเชื่อกัน เมื่อเธอเองเปิดเผยกับจตุรัสด้วยเช่นกันว่า ปัจจุบันนอกจากงานของสำนักข่าว ไอเอ็นเอ. แล้ว เธอยังมีขอเขียนพิเศษเป็นครั้งคราวโดยเฉพาะการสัมภาษณ์พิเศษบุคคลสำคัญๆ เป็นต้นว่า เมื่อล่าสุดนี้ เธอได้ทำสัมภาษณ์

พิเศษพันเอกสุดสาย หัสดิษฐ์ ส่องไปตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ข่าวไทยยุคใหม่ของสมพจน์ ปิยะอัย น้องชายชนิต์ ปิยะอัย เจ้าของโรงแรมดุสิตธานีผู้ถือฉายในฐานะผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมที่โดนมรสุมการสไตร์กจากคนงานอย่างรุนแรงที่สุดเมื่อกลับมาแล้ว

ประสบการณ์สามปีในตำแหน่งผู้จัดการของสำนักข่าวเอเอฟพี. ประจำกรุงเทพฯ ระหว่างปี ๒๕๑๔-๑๖ ทำให้เธอมีความปรารถนาจะตั้งสำนักข่าวภาษาไทยขึ้นสักแห่งหนึ่ง “เพราะเป็นสิ่งที่เราทำได้และควรทำอย่างยิ่ง” เธอเน้นโดยประกอบเหตุผลตามมาว่า เพื่อทำให้งานข่าวของเมืองไทยมีมาตรฐานของความถูกต้องในการให้ข่าวที่เป็นข่าว

นโยบายไอเอ็นเอ.

“เราจะเสนอแต่ข่าวข้อเท็จจริงอย่างเป็นกลาง ไม่มีความเห็นวิจารณ์ ขยายความเสนอจากทุกฝ่ายที่จะเป็นประโยชน์แก่ชาติ นโยบายของเราก็มีอยู่สองประการ หนึ่ง เราคัด

ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และสอง คนที่จะเข้าทำงานในออฟฟิศนี้ต้องเป็นคนไทย และไม่มีปัญหาในด้านการเมืองและศาสนาเข้ามาเกี่ยวคือไม่ฝักใฝ่ในลัทธิการเมือง หรือศาสนาใดๆเป็นพิเศษ” บุญญรัตน์สรุปถึงหลักการที่สำนักข่าวของเธอยึดถืออยู่ให้จตุรัสฟังอย่างกระชับ

เบื้องหลังข่าวเหมาตาย

เธอเปิดเผยกับ จตุรัส ต่อไปว่า ในสำนักงานขนาดกลางของเธอนั้น มีนักข่าวและผู้สื่อข่าวพิเศษที่เรียกกันในวงการข่าวว่า “สตริงเกอร์” อยู่กว่า ๒๐ คน ทั้งนี้ไม่รวมบรรณาธิการข่าว และผู้ช่วยที่ประจำอยู่ในสำนักงาน “หัวหน้าฝ่ายข่าวขณะนั้นของเราคือคุณรังสี มณีโชติ แต่ในข่าวที่สำคัญๆ แล้ว ดิฉันจะลงไปทำเอง ตัดสินใจและรับผิดชอบเอง ค่ะ ข่าวเรื่องเหมาตาย ดิฉันเล่นเอง ครั้งนั้น เรายอมรับว่า เราเล่นข่าวเสี่ยง แต่เราก็เช็คแล้วเช็คอีก จนแน่ใจว่าเป็นข่าวที่ท่านนายกฯเองก็ได้รับเราถึงได้ส่งออกไป เอาเป็นอันว่า เรามั่นใจว่า ใครที่จะมาปล่อยข่าวหลอกเรา ก็ต้องเป็นผู้ตั้งใจจะหลอกท่านนายกฯด้วย” เธอกล่าวถึงกรณีข่าว

บุญญรัตน์ บุญญาธิฐาน

พรรคชาติไทย

คือการตายของเหมาเจ๋อตง ที่สะพัดอยู่ในเมืองไทย เมื่อต้นเดือนกรกฎาคม และไอเอ็นเอ.ถูกระบุจากหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ ที่ลงข่าวชนันว่า เป็นแหล่งข่าวสำคัญให้ข่าวชนันออกมา

“ผลการเสด็จสวรรคต ก็ถูกดำเนินตามระเบียบ” เธอหัวเราะตามอย่างอารมณ์ดี และกล่าวปฏิเสธกับจตุรัส ถึงเรื่องที่จตุรัส เล่ม ๕๖ ได้ลงข้อความตอนหนึ่งว่า ไอเอ็นเอ. ได้ส่งข่าวชนันไปยังสำนักงานหนังสือพิมพ์พิมพ์ได้เป็นลูกการบชอข่าวจากไอเอ็นเอ. ด้วย “โธ! คนนั้นคิดมันอยู่กับคุณวินัยสองคนเท่านั้น จะเที่ยวโทร.ไปบอกใครไหว คุณสุทธิชัยที่ลงข่าวว่าเราส่งข่าวไปให้นั้น คิดมันขอยืนยันว่า เธอเป็นคนโทร.มาถามคิดมันเอง คิดมันเพียงแต่เปิดเทปของท่านผู้ใหญ่นั่นแหละที่ใกล้ชิดท่านนายกฯ ที่บอกว่าท่านก็ได้รับทราบข่าวแล้วกำลังจะรายงานท่านนายกฯ ให้คุณสุทธิชัยฟัง โดยที่คิดมันมิได้เป็นคนโทร.ไปหาเธอเลย แต่อีกสามวันต่อมา คิดมันจึงได้ทราบจากเพื่อนในวงการหนังสือพิมพ์คนหนึ่งว่าเสี่ยงโทรศัพทไปบอกที่สำนักงานของเขา โดยอ้างว่าโทร.มาจากไอเอ็นเอ.จริงๆ ทั้งที่สำนักงานเขาก็ ไม่ได้เป็นลูกของเราเลย คิดมันจึงได้รู้วามคนแอบ

อ้างชื่อของเรา”

ผู้อำนวยการจากพรรคชาติไทย

“เราโครงการที่จะขยายกิจการไปยังต่างจังหวัดให้ทั่วก่อนนะ ยังไม่คิดออกต่างประเทศ” เธอหมายถึงการเสนอขายบริการข่าวแก่สถานวิทยุทั่วประเทศที่มีอยู่นับร้อยแห่งที่สามารถเป็นลูกค้าของเธอได้ และเมื่อจตุรัสถามถึงปัญหาทางด้านการบริหารกิจการของเธออย่างเปิดเผยและกล่าว “นี่ก็แล้วเชื่อว่าคุณต้องถาม เราไม่ว่า มีปัญหาอะไร... คุณวิศาล ภักธรธรรมมาศ เป็นผู้อำนวยการของเรา”

จากนามบัตรของผู้อำนวยการสำนักข่าวไทยที่กำลังจะขยายตัวเป็นแหล่งข่าวสำคัญของสื่อมวลชนไทย แจ่มแจ้งให้ว่า วิศาล ภักธรธรรมมาศ มีอาชีพทนายความ และเคยเป็นถึงที่ปรึกษาทางกฎหมายของนายกรัฐมนตรี “สมัยนายกฯ ก็ภักธรค่ะ” บุญญรัตน์เพิ่มเติมกับจตุรัส

แหล่งข่าวในวงการเมืองของจตุรัส กล่าวถึงวิศาลว่า เคยสมัครเข้ารับเลือกตั้งเป็น สส. กรุงเทพฯ เขต ๖ ในนามพรรคชาติไทย เมื่อคราวเลือกตั้งมกราคม ปี ๒๕๓๘ โดยอยู่ทีมเดียวกับนายประยุทธ์ บุญศิริธรรม พ่อค้าใหญ่เชื้อสายจีน ผู้เป็นกำลังสำคัญในการระดมเงินจากกลุ่มพ่อค้าสำเเพง เพื่อหนุนการหาเสียงของพรรคชาติไทย และวิศาลเองก็มีเชื้อสายเป็นจีนอย่างใกล้ชิด มีแซ่เดิมว่า “หลิว”

“คุณวิศาลเคยเป็นที่ปรึกษากฎหมายของหอการค้าจีนด้วย พี่ชายเขาชื่อคุณวิบูลย์ ก็เคยเป็นกรรมการอำนวยการของหอการค้าจีนมาก่อน แต่ไม่ได้เป็นในกรรมการชุดใหม่นั่นตงกันขึ้นหลังจากที่สถานทูตจีนเปลี่ยนจากได้หวันเป็นปักกิ่ง” แหล่งข่าวของจตุรัส กล่าวในที่สุด

มอไทย

ฝ่ายขวาไทยกำลังเปิดประมูลอำนาจ

แกนสำคัญอันเหนียวแน่นของฝ่ายขวาไทยยังคงกุมตำแหน่งอยู่ในกองทัพและกรมตำรวจ สามมทบแล้วรัฐบาลทหารขวาสุดซึ่งสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับกลุ่มที่กุมวงการธุรกิจไว้ได้ถูกล้มโดยการประทุของมวลชน อันมั่นคงศึกษาเป็นผู้นำ

แม้ว่าจะมีผู้นำฝ่ายขวบางคนซึ่งมีชื่อในทางฉอราฐผู้รับหลวอย่างถึงที่สุด ต้องสละตำแหน่งในรัฐบาลไปด้วยภาวะจำยอม กำลังของฝ่ายขวาก็ยังไม่แตกแยกแต่อย่างใด ภายหลังช่วงสั้น ๆ ของการทดลองประชาธิปไตย กลุ่มขวาฟาสซิสต์ในกองทัพกำลังมีอิทธิพลเหนือรัฐบาลเพิ่มขึ้นทุกที

ความเคลื่อนไหวขั้นต้นของฝ่ายขวาคือ การล้มรัฐบาลคึกฤทธิ์ ซึ่งชนความประสงค์ให้สหรัฐฯ ถอนทหารและฐานทัพของตนออกไป รัฐบาลปัจจุบันภายใต้การนำของเสนีย์ ปราโมช ก็ไม่สามารถเปลี่ยนกลับการตัดสินใจเรื่องถอนทหารสหรัฐฯ เนื่องจากจกมติมหาชน

มีเพียงกลุ่มขวาบางกลุ่มเท่านั้นที่กล้าแสดงตัวสนับสนุนสหรัฐฯ แต่อย่างไรก็ตาม ฝ่ายขวาก็พยายามเคลื่อนไหวทำลายภาพพจน์ทางการเมืองของฝ่ายก้าวหน้าอยู่ตลอดเวลา ยังผลให้พรรคฝ่ายก้าวหน้าเกือบทั้งหมดถลันออกจากสภาผู้แทนราษฎรเมื่อต้นปี ในเวลาไล่เลี่ยกับการลอบสังหารและการก่อการร้ายรูปแบบอน ๆ จากฝ่ายขวา

ปัจจุบัน ฝ่ายขวากำลังเคลื่อนไหว

บ้านเขาในรอบสัปดาห์

นายก ฯ ฝรั่งเศสลาออก

ประธานาธิบดีเดส์แตงก์ของฝรั่งเศส ประกาศเมื่อวันพุธที่ผ่านมา แต่งตั้งนายเรย์มอนด์ บาร์ เชอร์รับตำแหน่งนายกรัฐมนตรีฝรั่งเศส แทนนายกรัฐมนตรีชรักทาลออกพร้อมกับคณะรัฐมนตรีทั้งคณะ

นายก ฯ คนใหม่ของฝรั่งเศส อายุ ๕๒ ปี เคยดำรงตำแหน่ง รมต. การค้าต่างประเทศในรัฐบาลของ นายชรักทาลออก เขาเป็นผู้เชี่ยวชาญทางเศรษฐกิจชั้นนำของฝรั่งเศสด้วย แต่ไม่เคยเป็นทริจกันนัก

นายชรักทาลออกถึงการยกเลิกลาออกครั้งนี้ เนื่องจากเดส์แตงก์ไม่ยอมมอบอำนาจตามที่ตนจำเป็นต้องใช้ในการเผชิญกับภาวะเศรษฐกิจของฝรั่งเศส และปัญหาทางการเมือง

เจ้าชาย "ลือคฮิด" ลาออก

เจ้าชายเบิร์นฮาร์ด พระสวามี เจ้าชายเยอรมันของพระนางจเลียนา ราชินแห่งเนเธอร์แลนด์ ซึ่งเบนเจอร์ กองทัพบก ได้ลาออกจากตำแหน่งทุกตำแหน่งที่พระองค์ดำรงอยู่ เมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา

เจ้าชายผู้ถูกลูกกล่าวหาว่า ได้รับสินบนจำนวนหนึ่งล้านหนึ่งแสนเหรียญสหรัฐ ฯ ในฐานะหนึ่งในคณะกรรมการที่ปรึกษาของบริษัทฟอกเกอร์ดัทช์ซึ่งทำสัญญาซื้อขายเครื่องบินรบแบบสตาร์ไฟเตอร์ ๓๐๐

อย่างไรก็ดีเจ้าชายเบิร์นฮาร์ดกล่าวว่าเขาไม่ได้เป็นผู้เรียกร้องเงินสินบนดังกล่าว แต่บริษัทลือคฮิดเสนอให้เอง

รัฐบาลอินเดียปิดหนังสือพิมพ์

หนังสือพิมพ์ฝ่ายเสรีนิยมสองฉบับในอินเดียถูกปิดให้ปิดโดยนโยบายเซ็นเซอร์ของรัฐบาลหลังจากออกจำหน่ายมาเป็นเวลาถึง ๑๓ ปี ฉบับหนึ่งเป็นรายสัปดาห์ชื่อ "โอพินเนชั่น" อีกฉบับเป็นรายเดือนชื่อ "เซมินาร์" ตีพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษทั้งคู่

บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ "โอพินเนชั่น" เขียนจดหมายบอกผู้อ่านไว้ในฉบับสุดท้ายว่า รัฐบาลถือหนังสือพิมพ์ของตนเป็น "อันตรายต่อความมั่นคงของชาติ การรักษาระเบียบและความสงบภายในประเทศ"

ส่วนหนังสือพิมพ์ "เซมินาร์" ถูกตรวจบทความก่อนที่จะตีพิมพ์ออกสู่สาธารณชน ซึ่งผู้อำนวยการและบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์เห็นว่า เป็นอุปสรรคสำคัญที่ฉีกถอนเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นจึงตัดสินใจปิดตัวเองลง

สหรัฐ ฯ วิโต้เวียตนาม

ไหวอย่างหนักเพื่อต่อต้านศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นองค์การนำของฝ่ายก้าวหน้ากลุ่มเยาวชนฟาสซิสต์ใหม่หลายกลุ่มหนุนหลังโดยทหารและตำรวจ ศูนย์นิสิตฯ ต้องเผชิญกับเหตุการณ์รุนแรงหรือคำขู่จากกลุ่มเยาวชนขวาเหล่านี้ เช่น ขู่ว่าจะขัดขวางการรณรงค์ทุกเรื่องของศูนย์ ฯ และจะบุกเข้าทำลายท่าอากาศยาน ฯ เป็นต้น

หนังสือพิมพ์หลายฉบับในกรุงเทพฯ ได้ตีพิมพ์ภาพของเยาวชนขวาจัดซึ่งกำลังขว้างปาระเบิดต่อหน้าตำรวจ นักหนังสือพิมพ์บางคนทักทายยามจะบันทึกภาพดังกล่าวไว้ก็ถูกทำร้ายร่างกาย กล้องถูกขโมยและตำรวจปฏิเสธที่จะเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องใดๆทั้งสิ้น นายกรัฐมนตรีบอกว่าขอวางตัวเป็นกลางในเรื่องนี้ ซึ่งโดยนัยก็คือ เป็นการเข้าข้างฝ่ายขวาผู้กระทำโดยปริยายนั่นเอง ยังทำให้กลุ่มเหล่านี้คลั่งกึกกัมทำที่ปักธงของบุคคลสำคัญในคณะรัฐบาล

ปฏิกิริยาของไทยต่อวาระครบรอบสองร้อยปีของประเทศสหรัฐอเมริกา คือกระเจกส่องให้เห็นถึงความขัดแย้งภายในประเทศ องค์การและกลุ่มฝ่ายขวานำกระเช้าดอกไม้ไปมอบให้สถานทูตสหรัฐ ฯ เมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม พร้อมกับแสดงความปรารถนาจะเห็นฐานทัพสหรัฐ ฯ คงอยู่ในไทยต่อไป ส่วนศูนย์นิสิต ฯ อันถือเป็นตัวแทนของนักศึกษาส่วนใหญ่ ซึ่งมีจิตสำนึกทางการเมืองสูงได้เรียกร้องให้สหรัฐ ฯ เลิกแทรกแซงกิจการของไทยอย่างสิ้นเชิง และกล่าวว่ารัฐบาลสหรัฐ ฯ ได้ทรยศต่ออุดมการณ์ปฏิวัติของชาวอเมริกัน

GUARDIAN

๑๐ สิงหาคม ๒๕๑๔

สหรัฐอเมริกาจะได้รับการเข้าสู่สหประชาชาติของเวียตนามจนกว่าจะได้รับคำตอบเรื่องทหารอเมริกันที่หายไประหว่างสงครามเวียตนาม

รัฐบาลสหรัฐปฏิเสธที่จะแสดงความเห็นใดๆต่อการสมัครเข้าเป็นสมาชิกสหประชาชาติของเวียตนาม แต่ยืนยันว่าตลอดเวลาว่าการปรับความสัมพันธ์เข้าสู่ระดับปกติของสองประเทศนั้นขึ้นอยู่กับคำตอบของฮานอยเรื่องทหารอเมริกัน ๕๐๐ คนที่หายไประหว่างสงคราม

ประชุมนานาชาติ คัดค้านเกาหลีใต้

ผู้แทนจาก ๑๖ ประเทศประชุมร่วมกันที่โตเกียว ญี่ปุ่น เมื่อวันที่ ๑๒-๑๔ สิงหาคม เพื่ออภิปรายปัญหาการปราบปรามประชาชนเกาหลีใต้ของรัฐบาลปักกิ่ง จู๋ ฮี

การประชุมครั้งนี้ถือเป็นการประชุมด่วน และเป็นครั้งแรกที่นานาชาติมาพบปะกันเพื่อหามาตรการบังคับรัฐบาลเผด็จการเกาหลีใต้ โดยได้รับความสนับสนุนจาก

คณะกรรมการเพื่อประชาธิปไตยและการรวมเกาหลีซึ่งมีคิม แด จุงเป็นประธาน

ตลอดเวลาสามวันที่ประชุมปรึกษาหารือกันเรื่องการปราบปรามของรัฐบาลเกาหลี การต่อสู้ของประชาชนเกาหลีในฐานะโลกที่สาม และการรวมเกาหลี โดยตกลงตั้งกลุ่มทำงานขึ้นในโตเกียว และได้ส่งข้อเสนอไปยังที่ประชุมกลุ่มประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดที่โคลัมโบ และส่งไปที่สหประชาชาติ

ผู้เข้าร่วมประชุมนอกจากจะมีเกาหลีและญี่ปุ่นแล้ว ยังมีผู้แทนจากอัลจีเรีย ฝรั่งเศส เยอรมันตะวันตก อังกฤษ คินี ศรีลังกา ไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ เม็กซิโก ฮองกง สหรัฐฯ แคนาดา และออสเตรเลีย รวมทั้งผู้แทนจากชุมชนชาวเกาหลีที่อยู่ในยุโรปด้วย

เครื่องบินในตะวันออกกลาง

กลุ่มปฏิบัติการเครื่องบินของสายการบินอียิปต์ถูกจับตัวได้ที่เมืองลุกซอร์ ประเทศอียิปต์ เมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ได้สารภาพว่าตนรับเงินสนับสนุนให้ทำงานครั้งนี้จากกาตาร์ ผู้นำประเทศลิเบีย นับเป็นคำกล่าวของนายกรัฐมนตรีคัมคูห์ ชาเลม แห่งอียิปต์

นายชาเลมเปิดเผยต่อไปว่า กาตาร์สัญญาจะจ่ายเงิน ๒๕๐,๐๐๐ เหรียญอเมริกันให้ หากนักบินเหล่านี้สามารถนำเครื่องบินที่หายไปมาได้

นายกรัฐมนตรีชาเลมและรัฐมนตรีกลาโหมกามาซุส เดินทางมาที่ลักซอร์ทันทีเครื่องบินซึ่งถูกจับ

สหรัฐฯ ตั้งโรงงาน สังกะสี ในไทย

รัฐบาลไทยได้อนุมัติให้บริษัทสังกะสีอเมริกันในนิวเจอร์ซีย์ตั้งโรงงานสังกะสีขึ้นในเมืองไทย ทั้งนี้เป็นการตกลงที่ยังไม่เปิดเผยต่อสาธารณชน

ตามข้อตกลง รัฐบาลไทยจะถือหุ้น ๔๕ เปอร์เซ็นต์ บริษัทจะตั้งสังกะสีถลุงได้ปีละ ๑๓๖,๐๐๐ ตัน เพื่อส่งไปยังโรงงานของตน การตกลงนี้จะครอบคลุมเวลา ๒๕ ปี

อินโดนีเซียปล่อยนักโทษ

เจ้าหน้าที่ฝ่ายรักษาความมั่นคงภายในของอินโดนีเซียปล่อยผู้ต้องสงสัยก่อการคอมมิวนิสต์ จำนวน ๕๑๘ คน ซึ่งถูกคุมขังอยู่ในคุกที่ชวากลาง

นักโทษเหล่านี้ถูกจัดอยู่ในกลุ่ม "ข" จากจำนวนผู้ต้องสงสัยที่ถูกจับกุมทั้งหมด ๘๘๘ คน ซึ่งผ่านการสอบสวนแล้วแต่ไม่มีหลักฐานเพียงพอ

นักโทษซึ่งจัดอยู่ในกลุ่ม "ข" ทั้งหมดมี ๒๑,๐๐๐ คน ทางกระทรวงปล่อยตัวทั้งหมดในปี ๒๕๒๑ กลุ่มแรกจำนวน ๑,๓๐๕ คน ได้รับการปล่อยตัวไปเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ปีที่แล้ว

นักโทษส่วนใหญ่ที่ได้รับการปล่อยตัวถูกดูแลอย่างเข้มงวดให้อยู่ในบริเวณที่พักอาศัยของตน

มายาเกษแห่งเกาหลี

๒๓ ปีของการเผชิญหน้ากันอย่างสงบ สหรัฐฯ กับเกาหลีเหนือ กำลังมีท่าทีว่าจะเริ่มสงครามกันอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งเป็นทหวนวัดกแก่ชาวโลกอยู่ไม่น้อยว่า ความตึงเครียดทางกำลังพลของสองฝ่ายในครั้งนั้นจะลุกลามไปสู่สงครามโลกครั้งใหม่ ประธานาธิบดีจิม อิล ชุง แห่งเกาหลีเหนือเคยเตือนชาวโลกเมื่อปีที่แล้วว่า อเมริกากำลังจะก่อการสู้รบครั้งใหม่ และในที่สุดการแตกหักก็เกิดขึ้นจนได้

๑๔ สิงหาคม ที่ บันทุนจอม ชุง เป็นเขตปลอดทหารที่ทั้งสองฝ่ายตกลงร่วมกัน ระหว่างเกาหลีเหนือและเกาหลีใต้ โดยมีทหารของเกาหลีเหนือและสหรัฐฯ ยังคงเดินยามรักษาการณ์อยู่ในเขตของตน กำลังจะแปรสภาพเป็นเขต “ร้อน” ซึ่งอาจเกิดสงครามขึ้นเมื่อไหร่ก็ได้ เนื่องจากทหารสหรัฐฯ ไปตัดเอาต้นไม้ในเขตปลอดทหารเข้า บรรดาหนังสือพิมพ์

ฝ่ายอเมริกันรายงานว่า การตัดต้นไม้ในเขตปลอดทหารให้กองบัญชาการกองทัพของสหประชาชาติได้มองเห็นที่ตั้งของทหารเกาหลีเหนือชัดเจนขึ้น ไม่ว่าฝ่ายเกาหลีเหนือจะคัดค้านปฏิบัติการครั้งนี้อย่างไรก็ตาม ประธานาธิบดีฟอร์ดก็ถึงกับลงมือออกคำสั่งอนุญาตทหารอเมริกันให้ทำการตัดต้นไม้ได้ และจากการทำตามคำสั่งของท่านประธานาธิบดีครั้งนี้เอง ทางอเมริกันจึงใช้เหตุผลในการกล่าวหาว่าทหารเกาหลีเหนือก็เข้าโจมตีทหารอเมริกัน โดยใช้ขวานจามฝ่ายอเมริกันตายไปสองคน

คราวนี้ลองมาดูเรื่องราวจากทางฝ่ายเกาหลีเหนือดูบ้าง เกาหลีเหนือให้คำอธิบายว่า กองทหารอเมริกันกว่า ๓๐๐ คน ติดอาวุธหนักครบ ได้เข้ามาทำลายบ่อน้ำของฝ่ายตน และตัดต้นไม้ในเขตปลอดทหารที่กำหนดไว้ และเพิ่มเติมว่า ทางฝ่ายอเมริกันเตรียมการเร่ร่อนมาเป็นอย่างดีแล้ว เห็นได้จากการที่ฝ่ายอเมริกันเตรียมอุปกรณ์ถ่ายภาพยนตร์อย่างพร้อมเพรียงมาบันทึกเหตุการณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้น

คิสซิงเจอร์

ไม่ว่าเรื่องของการย้ายไหนจะนำเชลยออกมาตาม ทหารของทั้งสองฝ่ายก็บาดเจ็บไปไม่น้อยระหว่างการสู้รบครั้งนี้ วิทยุของฝ่ายรายงานเมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ว่า “ทางฝ่ายเราได้เรียกร้องทันทีที่เกิดเรื่องขึ้นว่าให้เรียกประชุมเจ้าหน้าที่ลาดตระเวนของทั้งสองฝ่าย เพราะเหตุการณ์เกิดขึ้นในเขตรักษาการณ์ร่วมกันของทั้งสองฝ่าย แต่ฝ่ายสหรัฐฯ ปฏิเสธข้อเสนออันชอบธรรมของเรา และกลับยืนยันจะให้คณะกรรมการสงบศึกทหารได้พบกันเป็นอันดับแรก”

หลังจากการกระจายเสียงดังกล่าวของสถานวิทยุเกาหลีเหนือ ทาง

คิม อิล ชุง ประธานาธิบดีเกาหลีเหนือ

สหรัฐฯ ก็ตั้งเตรียมพร้อมที่จะเข้าสู่สงคราม

สหรัฐฯ ผู้ไม่เคยรือที่จะสำแดงแสนยานุภาพทางทหารของตนแต่ไหนแต่ไรมา ก็จัดแจงส่งฝูงบินแพนทอม เอฟ.สี่ ๒๐ ลำ และเครื่องบิน อาร์.เอฟ.สี่ อีก ๑ ลำ จากโอกินาวา แล้วส่งทหารของตน ๔๒,๐๐๐ คน ในเกาหลีใต้ให้เตรียมพร้อม และให้เรือรบอีก ๕ ลำ จากญี่ปุ่นไปประจำในน่านน้ำเกาหลีเหนือ

นอกจากนั้น ทหารเกาหลีใต้ก็ ๖๐๐,๐๐๐ คน ก็ถูกส่งให้อยู่ในสภาพเตรียมพร้อมเช่นกัน กองกำลังสหรัฐฯ ในเกาะฮอนชูก็เตรียมเคลื่อนกำลังพลเต็มที่

ประธานาธิบดี คิม อิล ซุง ได้สั่งสาธน์แสดงความเสียใจต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นไปยังนายพล สติลเวลล์ ผู้บัญชาการกองกำลังสหประชาชาติในเขตเกาหลี ซึ่งอันที่จริงแล้วน่าจะเรียกว่า กองกำลังทหารสหรัฐฯ ภายใต้ชื่อสหประชาชาติมากกว่า

ท่าทีกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐฯ ปฏิเสธอย่างสิ้นเชิงต่อ “ความเสียใจ” ที่ฝ่ายเกาหลีเหนือแสดงออกมา ไม่เหมือนกับเมื่อครั้งนายคิสซินเจอร์ กล่าวเสียใจต่อกรณีมาฆาเทศกับเมืองไทย ที่ได้รับการตอบรับในทางบวก “คำว่าเสียใจ ไม่ได้แสดงสำนึกรับผิดชอบอะไรทั้งสิ้น ต่อกรณีที่เกิดขึ้นเลย” เจ้าหน้าที่ชนสูงของสหรัฐฯ กล่าวอย่างรู้สึกในแสนยานุภาพและความเป็นพหุของของตน

บางคนมองเหตุการณ์ครั้งนี้แล้วก็อดนึกไปถึงกรณีมาฆาเทศไม่ได้ว่า มันเหมือนกันในแง่เป็นเครื่องขู่ความต้องการลบปมด้วยที่เสียหน้าไปเมื่อครั้งสงครามอินโดจีนใช่หรือไม่ หรือว่ามันเป็นเพียงมาฆาเทศของประธานาธิบดีฟอร์ดคนเดียวที่ต้องการจะรวมศูนย์ความรู้สึกรักชาติจากกรณี

เกิดขึ้นในหมู่คนอเมริกันทั่วไปที่มีสิทธิออกเสียง อันเป็นความหวังที่ค่อนข้างจะสั่นไหวสำหรับฟอร์ดในอันที่จะได้ดำรงตำแหน่งต่อไปอีกสัปดาห์

ไม่ว่าเหตุผลเบื้องหลังการสำแดงพลังของสหรัฐฯ ครั้นนี้จะเป็นเช่นไรก็ตาม หากมองที่ฝ่ายเกาหลีและคำนึงถึงความเป็นไปได้แล้ว มีอยู่ทางเดียวที่จะทำให้เกาหลีตัดสินใจเผชิญหน้ากับกองกำลังมหาศาลสหรัฐฯ นั่นคือ โชว์เวสต์ให้การสนับสนุนทางกำลังอย่างเต็มที่ ไม่งั้นเกาหลี

หลักก็คงบาระท่าเต็มที่ เพราะนอกจากเหตุผลทางกำลังแล้ว เกาหลีเหนือก็ยังพึ่งได้รับความสนับสนุนจากบรรดามิตรประเทศในโลกที่สามทั้งหลายต่อกรณีรวมสองเกาหลี ในการประชุมกลุ่มประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดที่โคลัมโบเมื่อกลางเดือนนี้

ดังนั้น สหรัฐฯ คงจะมีข้อสนับสนุนไม่มากนักในการระบุว่ากล่าวหาว่า การรุกรานครั้งนี้เริ่มมาจากฝ่ายเกาหลี เพราะสงครามครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อเกาหลีเหนืออย่างแน่นอน

ญี่ปุ่น : มิกิจะอยู่หรือจะไป

ภาวะวิกฤตทางการเมืองในญี่ปุ่นซึ่งถูกประคับประคองอย่างระมัดระวังมาเป็นเวลานานก็ได้มาถึงจุดระเบิดพร้อม ๆ กับวาระสิ้นสุดของฤดูร้อนบนดินแดนอาทิตย์อุทัย กลางเดือนสิงหาคม กลุ่มต่อต้านมิกิภายในพรรคเสรีประชาธิปไตยได้ประกาศต่อสาธารณชนว่าพวกตนจะจัดการประชุมสมาชิกพรรคที่มาจากทั้งสองสภา ทั้งยังได้ลาลายเซ็นสมาชิกสภาไดเอทของพรรคมาได้ถึง ๒๗๗ คน อันนับเป็นสองในสามของจำนวนสมาชิกพรรคเสรีประชาธิปไตยทั้งหมดที่ได้เข้าไปอยู่ในสภาไดเอท กลุ่มนักการเมืองดังกล่าวไม่ปิดบังแม้แต่เนื้อว่า จุดมุ่งหมายของพวกตนคือการขับนายมิกิออกจากตำแหน่งหัวหน้าพรรคและนายกรัฐมนตรี

รัฐมนตรีกว่าสิบคนก็ร่วมลงชื่อกับเขาด้วย และขั้นตอนต่อไปของกลุ่มต่อต้านมิกิก็คือนัดหมายสมาชิกวุฒิสภาให้ลาออกจากคณะรัฐบาล

ข้างฝ่ายนายมิกิ แม้ว่ากลุ่มของเขาจะมีเสียงข้างน้อยในพรรค แต่ก็วางแผนที่จะเรียกประชุมสภาไดเอทเป็นวาระพิเศษในสัปดาห์ต้นเดือนสิงหาคม เพื่อยุบสภาผู้แทนราษฎรเสีย แล้วจัดให้มีการเลือกตั้งทั่วไปขึ้นใหม่ภายใต้รัฐบาลของตนโดยมีพรรคฝ่ายค้านให้

มิกิ นายกรัฐมนตรีญี่ปุ่น

ชาวมอโต (ขวามือ) อดีต รมต. คมนาคม และเลขาธิการพรรคเสรีประชาธิปไตย ถูกจับกรณีสนับสนุนลัทธิคอมมิวนิสต์

ความร่วมมืออยู่ด้วย หากมีกบฏตนเองอยู่ในที่คับขันถึงขนาดแล้ว เป็นไปได้อย่างยิ่งที่เขาจะถอนตัวออกจากพรรคหรือไม่ก็จัดการยุบพรรคทั้งทวนเสียเลย

ซึ่งไม่ว่าผลจะออกมาในรูปไหนก็ตาม ทุกวันเน่ๆ ตอนนั้นก็พอพรรคเสรีประชาธิปไตย ซึ่งบริหารอยู่ไม่นานตั้งแต่สงครามโลกครั้งที่สอง กำลังเผชิญปัญหาหนักอกอันจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงขนานใหญ่ยิ่งกว่าครั้งใดๆ ที่ผ่านมา กรณีอื้อฉาวลัทธิคอมมิวนิสต์จะก่อให้เกิดพายุการเมืองได้หนักหน่วงยิ่งกว่ากรณีวอเตอร์เกตของสหรัฐอเมริกาหลายเท่าตัว

กลุ่มอิทธิพลในพรรคเสรีประชาธิปไตยแสดงความโกรธหัวฟัดหัวเหวี่ยงต่อมิกที่ปล่อยให้ทานาคะถูกจับและพวกคนแห่ละที่ ไม่เคยลืมเตือนเลย ว่า มิกเคยพยายามจะจัดตั้งพรรคอนุรักษนิยมพรรคใหม่ขึ้นโดยร่วมกับฝ่ายค้านบางพรรคเมื่อครั้งที่ทานาคะถูกสถานการณ์บังคับให้ต้องลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ในปี ๒๕๑๓ ซึ่งยังผลให้นายชินา เอดสุ ซาบุโระ รองนายกรัฐมนตรีในเวลา

นั้น เลื่อมมิกเข้าดำรงตำแหน่งแทนทานาคะ เพื่อให้พรรคเสรีประชาธิปไตยยังคงอยู่ต่อไปโดยไม่ขาดเขลัมลงในฐานะพรรครัฐบาล พุดไปอีกทีในสายตาของกลุ่มที่ครอบงำพรรครัฐบาลอยู่เวลานั้น มิกเป็นเพียงตัวประวิงสถานการณ์ชั่วคราวเท่านั้น

ทว่ามิกก็ไม่ใช่หมิ่นที่จะปล่อยให้ใครเถลไถ่ต่างๆ โดยไม่ค้นจนสุดฤทธิ์เสียก่อน โดยเฉพาะในขณะที่เขายังนั่งเก้าอี้มนต์อำนาจอยู่นั้น ดูเหมือนว่าเขากำลังจะกลายเป็นเคเรนสกีเขาไปทุกที โดยอาศัยโอกาสจากกรณีลัทธิคอมมิวนิสต์ที่ถอนขวัญชาวญี่ปุ่นนั่นเอง

ความรู้สึกละแวกวิฤตการณ์ขึ้นในหมู่สมาชิกสภาไดเอตนั้นมิได้มาจากอะไรอื่น นอกจากการขัดเคืองอยู่กบอดัดต้อนรุ่งเรืองของพรรคซึ่งอยู่ในอำนาจมานานเกินไป นับแต่เริ่มมีการจัดตั้งพรรคเมื่อ ๒๑ ปีที่แล้ว ถึงแม้ว่าทางพรรคจะให้เงินแก่ผู้ลงคะแนนเสียงเป็นจำนวนมากก็ตาม ถึงแม้พรรคจะใช้เงินทุ่มซื้อเสียงเป็นจำนวนมากก็ตาม แต่จากการหยั่งการลงคะแนนเสียงชี้ให้เห็นว่า เสียง

สนับสนุนพรรคลดลงไปเรื่อยๆ ตั้งแต่ต้นทศวรรษที่หกสิบ และปัจจุบันในเมืองใหญ่ๆ เช่น โตเกียวและโอซากา มีเพียง ๒ จาก ๑๐ ของผู้ลงคะแนนเสียงเท่านั้นที่สนับสนุนพรรคเสรีประชาธิปไตย และหากมองกว้างออกไปในสถานการณ์โลกก็จะเห็นชัดเจนว่าระบบทุนนิยมกำลังอยู่ในภาวะคับขัน ความเป็นปึกแผ่นและความเป็นระเบียบเรียบร้อยกำลังถูกเขย่าให้สั่นคลอน สิ่งเหล่านี้สะท้อนออกมาให้เห็นความคลั่งคลาญทางการเมืองของบางประเทศ เช่น แนวโน้มที่สหรัฐจะมีประธานาธิบดีอย่างคาร์เตอร์ หรือแนวทางประนีประนอมระหว่างพรรคการเมืองซ้ายขวาในอิตาลี หากฝ่ายอนุรักษนิยมต้องการที่จะรอดพ้นจากการโจมตีอันเพ็มชนเรื่อยๆ ของฝ่ายซ้าย พวกเขาจะต้องใช้วิธีปฏิรูปและประนีประนอม นี่เป็นแนวโน้มใหม่ซึ่งเราอาจเห็นได้ทั่วไปในปัจจุบัน ซึ่งจะสามารถอธิบายให้เป็นที่เข้าใจได้ว่าทำไมการทุจริตในธุรกิจสหชาติจึงถูกโจมตีจากรัฐสภาสหรัฐฯ ดังนั้นนโยบายชำระล้างของมิกจึงเป็นส่วน

หนึ่งของแนวโน้มดังกล่าว และยังรวมไปถึงการขับอดีตประธานบริษัทเปอร์ตามิโนะ ในอินโดนีเซียออกจากตำแหน่ง และการขับอดีตนายกรัฐมนตรี คิม จอง อิล ออกจากโลกการเมืองของเกาหลีใต้

เห็นได้ชัดว่า มิกกำลังผลักดันทานาคะไปสู่หุบเหวใหญ่ของการถูกข้อหาฉ้อฉลในหน้าที่ ขณะเดียวกันก็ค่อยๆ เผยให้เห็นแผนที่จะเคลื่อนไหวร่วมมือกับพรรคฝ่ายค้าน ถึงกระนั้นก็ตาม มิกคงไม่ได้ตั้งใจที่จะกลายเป็นเคเรนสกีไปจริงๆ แต่เพื่อที่จะแบ่งแยกกำลังของพวกฝ่ายค้านโดยดึงเอาส่วนหนึ่งเข้ามาอยู่ในกลุ่มอนุรักษนิยมกลุ่มใหม่มากกว่า ทำให้แบบนเองที่ทำให้พรรคฝ่ายค้าน

หลายๆ พรรค รวมทั้งพรรคคอมมิวนิสต์ญี่ปุ่น เริ่มมองเห็นความหวังว่าไรของอนาคตที่สดใสกว่าเก่าบนเวทีการเมือง

เสียงจากผู้คนทั่วโลกจินตนาขมิกิอธิบายว่า กลยุทธ์ข้างล่างให้สะอาดของเขานั้น มีได้ฟังเข้าไปที่นายทานากะแต่เพียงผู้เดียว หากรวมไปถึงอดีตนายกรัฐมนตรีอีกคนหนึ่งที่ชื่อกิชิ โนบูสุเกะ ซึ่งมีส่วนพัวพันอย่างลึกซึ้งกับกรณีคอร์รัปชันที่เชื่อมโยงกับอินโดนีเซียและเกาหลีใต้ แผนของมิกิครั้งนี้ หากจะดังออกมาทำให้ได้ผลสำเร็จ เขาก็ต้องจัดการกับเรื่องวุ่นวายภายในพรรคให้ชนะเสียก่อน แล้วก็ต้องได้คะแนนเสียงมากพอในการเลือกตั้งทั่วไปที่จะมาถึงในฤดูใบไม้ร่วงนี้ ถึงกระนั้นแล้วถนนการเมืองของมิกิก็เชื่อว่า จะราบรื่นปราศจากอุปสรรคอันน่าหวาดเสียวประดามีทั้งหลาย

ประการแรก จำนวนคนที่เพิ่มมากขึ้นในการแสดงความไม่ไว้วางใจต่อมิกิในฐานะที่เขาออกโรงปกป้องนายนาคาโซเน่ ยาสึฮิโร เลขาธิการพรรคเสรีประชาธิปไตย ผู้ซึ่งถูกสงสัยอย่างแรงว่ามีบทบาทสำคัญ

เกี่ยวข้องกับกรณีลือคดี

๑๑ สิงหาคม ทานากะได้รับการปล่อยตัวจากที่คุมขังด้วยเงินประกันจำนวนสองร้อยล้านเยน กลุ่มปฏิบัติการต่อต้านมิกิก็กำลังเคลื่อนไหวกันอย่างคึกคักเช่นกัน และหากนโยบาย

ข้างล่างของมิกิเกิดไปกระทบเอาสายติดต่อสัมพันธ์ของกลุ่มญี่ปุ่น-เกาหลีใต้เข้าละก็ โลกธุรกิจทั้งโลกคงรวมหัวกันถล่มส่งเขาออกจากเก้าอี้ หรือแม้แต่เวทีการเมือง โดยความพยายามทุกวิถีทางทีเดียว

มายโล : จากตำนานโหดของการสังหารหมู่มาสู่ชีวิตใหม่

เว็दनาม-ภาพของผู้คนชายหญิงเด็กเล็กนอนตายเกลื่อนจอมกองเลือดคูนอนาถ พร้อมกับทหารผิวขาวจากสหรัฐ ๗ ดินแดนส่วโลซันยอมอย่างปลื้มเปรมนั้น กระทั่งหัวใจคนทั่วโลกมาแล้วว่า มายโล คือประจักษ์พยานของตำนานสงครามอันโหดเหี้ยมที่ชาวเว็दनามต้องต่อสู้ฟาดฟันเป็นเวลาหลายปีกว่าจะลงเอยด้วยชัยชนะซึ่งได้มาด้วยราคาแพงตราบใจที่โลกยังไม่ลืม แกร์นิกา ลิคซ์ และโอเรเตอร์ ซึ่งประชาชนผู้บริสุทธิ์ถูกสังหารกวาดล้างอย่างทารุณ ตรานั้น มายโลก็ยังยังคงอยู่ในหัวใจของผู้คนที่รักสันติภาพและ

ความเป็นธรรม ไม่เพียงเพราะมายโลเป็นพยานหลักฐานของอาชญากรรมสงครามที่ประเทศมหาอำนาจกระทำต่อคนตัวเล็กๆ ของโลกที่สามเท่านั้น แต่เพราะมาถึงวันนี้ มายโลได้เป็นแบบอย่างของการฟื้นตัวสู่ชีวิตใหม่ภายหลังได้รับชัยชนะและอิสระภาพอันสมบูรณ์

เราเดินไปตามทางเล็กๆ ซึ่งมีร่องรอยเสียหายจากการถูกโจมตีและทอดเลียบขนานไปกับคุระบายนาของชุมชนมายโล ชาวนาทำงานร่วมกันเป็นหย่อมๆ หนึ่งนบั้งที่โน่นบั้ง คอยวัดโคลนและนำเขาที่นาซึ่งมองออกไปมีแต่สีเขียวสดใสโผล่ตรงขึ้นมา

กระบายนาที่ทุ่งข้าวเว็दनามเหนือเกือบ ๒๐๐ คนถูกสังหารหมู่

จากผืนดินเรียงไล่กันไปสุดสายตามันเขียวขจีเสียจนบางคนเห็นอาจจะนึกภาพไม่ออกว่าเมื่อเก็บไปแล้วคนาแห่งนั้นเอง ที่ชาวบ้านเกือบสองร้อยคนล้มตายลงที่ล้มกันจากกระสุนปืนที่ระเบิดออกมาโดยนามของร้อยโทคอลลิย์ และพรรคพวกแห่งกองทัพสหรัฐ ฯ

บริเวณซึ่งขณะนั้นดูสงบและมืดมนไม่ใบหญ้าขึ้นชะงุ้ม มะพร้าวเรียงรายเป็นแถวเหมือนกับต้นเฟิร์นซึ่งส่งกลิ่นของมัน ตนเอง ซึ่งใน วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๑๑ ฉากแห่งการนองเลือดได้เกิดขึ้น ชาวบ้านกว่า ๕๐๐ คน ส่วนใหญ่เป็นคนแก่ ผู้หญิงและเด็ก ซึ่งไม่สามารถหลบหนีออกไปนอกบริเวณได้ก็ถูกสังหารอย่างเลือดเย็น

หลังการปลดปล่อยในเวียดนามใต้ ชาวบ้านจำนวนหลายพันซึ่งอพยพหลบหนีไปจากหมู่บ้านระหว่างสงคราม ได้กลับมาสู่มาลัยอีกครั้งหนึ่งเริ่มด้วยการปลูกบ้านหลังคามุงจาก ทำความสะอาดหนทางซอกซอยต่างๆ เมล็ดพืชและข้าวได้รับการหว่านได้อย่างรวดเร็ว ขณะนั้นพันกว่า ๒๐๐ เฮกตาร์กำลังสะพร่งไปด้วยรวงข้าว ซึ่งเริ่มผลิ โรงเรียนก็เปิดใหม่อีกครั้งสำหรับนักเรียนจำนวน ๒,๐๐๐ ของ

เหงียน ธิ ซินห์ และ ลวง ธิ ไฮ ผู้รอดตายอีก ๒ คน

หมู่บ้าน ยามค่ำคืน บรรยากาศที่เคยเจ็บกริบไปด้วยความหวาดกลัว ก็กลับเต็มไปด้วยเสียงแจ้วๆ ของเด็กน้อยที่อ่านบทเรียนจากหนังสือ หรือไม่กี่เป็นเสียงสาวรุ่นร้องเพลงอย่างเป็นสุข

ลวง ธิ ไฮ และ เหงียน ธิ ซินห์ เด็กสาวซึ่งเป็นสองในจำนวนไม่กี่คนที่รอดพ้นมาจากการสังหารหมู่ครั้งกระนั้น ลวง ธิ ไฮ ไปตลาดนอกหมู่บ้าน ในตอนเช้าตรู่ของวันนั้น ส่วนเหงียน ธิ ซินห์ เข้าไปซื้อผลไม้ในตลาดใกล้กับแห่งหนึ่ง และบังเอิญทหารอเมริกันมองไม่เห็น ปัจจุบัน ทั้งคู่เรียนหนังสืออยู่ชั้นที่ ๕ ของโรงเรียนมัธยมในหมู่บ้าน

ทุก คัง คือชื่อตำบลที่สูญเสียคนไป ๓๐๗ คน ในการสังหารหมู่ขณะเดินทางไปยังศูนย์กลางของตำบล เราได้พบกับ เหงียน ธิ หวี ผู้ซึ่งกำลังรับเรื่องเดินทางกลับจากนาไปดูแลลูกอ่อนที่บ้าน เธอชวนเราไปเยี่ยมกระท่อมฟางหลังเล็กๆ ของเธอซึ่งทางการของฝ่ายปฏิวัติช่วยปลูกสร้างให้

“วันนั้น” เธอเล่า “ฉันอยู่ในหมู่บ้านที่ถูกพวกทหารอเมริกันบังคับให้ไปขึ้นรถบรรทุก ทันใดนั้นเสียงปืนก็ดังสนั่นขึ้น ฉันมารู้สึกตัวอีกครั้งที่ก้นตัวเองนอนอยู่ในนา สฟผืนกองทัพล้มอยู่รอบๆ ตัว ไม่มีสิ่งมีชีวิตหลงเหลืออยู่เลย”

สามของเหงียน ธิ หวี ถูกฆ่าตายไปพร้อมกับคนอื่นๆ ในตำบล หลังจากเป็นหม้ายอยู่หลายปี เธอก็แต่งงานใหม่เมื่อไม่นานมานี้ และให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่งชื่อไซ

จากบ้านของเหงียน ธิ หวี เราไปหา เหงียน ธิ ค็อก หญิงชราอายุ ๑๖ ซึ่งใครๆ ก็เรียกว่าแม่กันทั้งบริเวณ ครอบครัวของแกมทั้งหมดด้วยกัน ๑๒ คน สาม ลูกๆ และหลาน ขณะกำลังนั่งกินข้าวอยู่ในบ้านอย่างพร้อมหน้า

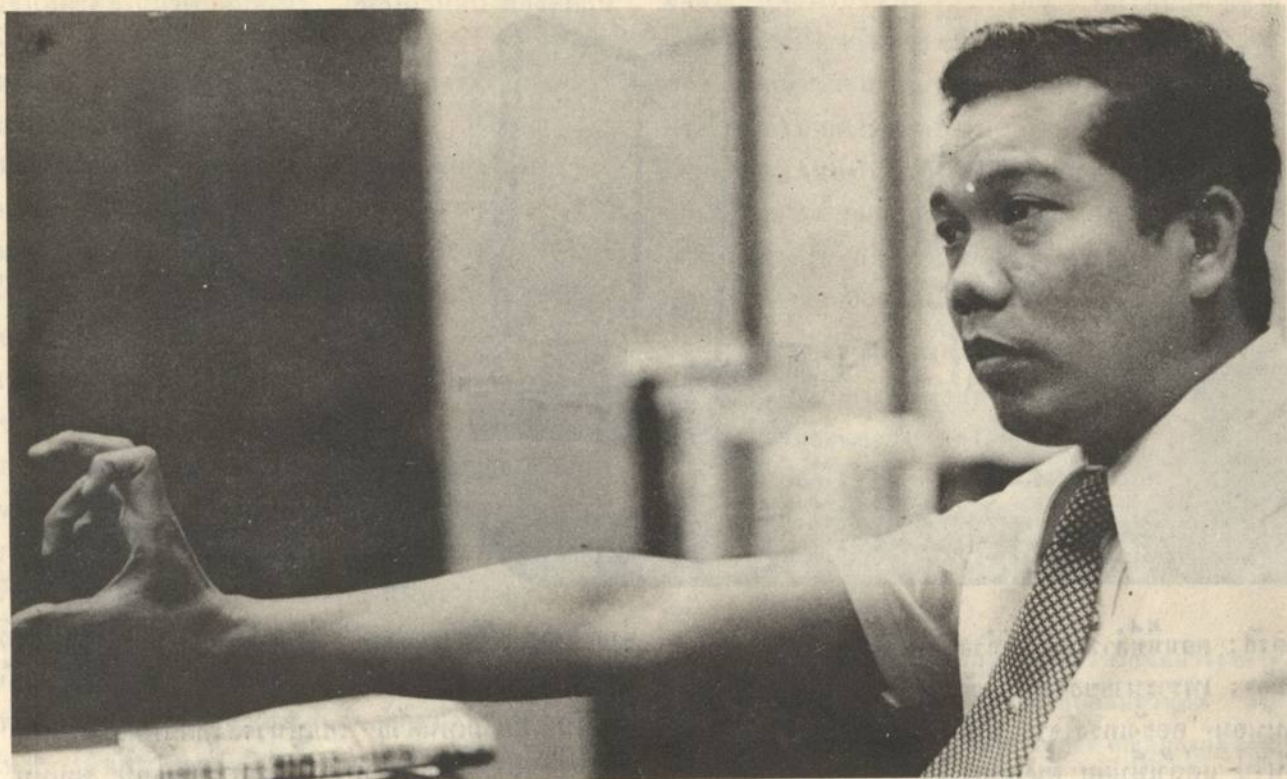

เหงียน ธิ ค็อก หญิงชราผู้รอดตายจากการลอบสังหาร

พร้อมตา บนกลีกรั้วขึ้นใกล้ๆ ตัว หญิงชราเองถูกกระสุนเข้าลูกหนึ่งและสันสติไป ทุกคนตายหมดยกเว้นหลานสาวอายุ ๘ ขวบ และหลานชายอายุ ๔ ขวบ ทั้งสามรอดชีวิตมาจนปัจจุบัน ได้อยู่ในบ้านเล็กๆ ที่ทางการของฝ่ายปฏิวัติปลูกสร้างให้ พร้อมกับอาหารและเสื้อผ้าที่ได้รับแจกประจำวัน เด็กทั้งสองไปโรงเรียน และใช้เวลาว่างช่วยย่าของตนปลูกข้าวในเนื้อที่หนึ่งเฮกตาร์กับมันเทศในเนื้อที่ ๓๖๐ ตารางเมตร

วัน ดก หัม อดีตนักจรรยาบรรณซึ่งสู้รบป้องกันหมู่บ้านในครั้งกระนั้น ปัจจุบันเป็นเลขานุการพรรคประจำหมู่บ้าน เขาบอกกับเราว่า “กว่า ๑,๓๐๐ ครอบครัวได้กลับมาใช้ชีวิตอย่างปกติกัน เรากำลังตระเตรียมโครงการสร้างเขื่อนกั้นน้ำเดิมจากทะเล ซึ่งจะช่วยให้เราขยายพื้นที่เพาะปลูกได้ นอกจากนั้นก็จะทำเตาเผาอิฐเพื่อใช้ในการสร้างบ้านของพวกเรา อำนาจอุปถัมภ์เช่นเรือหาปลาและแหวนสำหรับชาวประมงเปิดสอนหนังสือแก่บุคคลทั่วไป ... มีหลายอย่างเหลือเกินที่ขอให้เราทำอย่างเร่งด่วน”

ผู้สื่อข่าวจากเวียดนาม

สมัคร สุนทรเวช รัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงมหาดไทย

ปัจจุบันอายุ ๔๑ ปี เริ่มกิจกรรมทางการเมืองครั้งแรกที่ชมรมปาฐกถาและได้เวที ชุมนวมธรรม มีชื่อเสียงเมื่อเขียนคอลัมน์ในหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฟาดฟันข้าราชการคอร์รัปชันโดยใช้ชื่อ “นายหมอดี” และเมื่อกระแสการต่อสู้ทางความคิดกำลังเข้มข้นในปัจจุบัน เขาจัดได้ว่าเป็น “ขวัญใจของฝ่ายขวา”

เพราะความเป็นคนช่างพูดของเขา จึงได้รับสมญานามหลายอย่าง ถูกวางหัตถ์ครั้งแรกแล้วครั้งเล่า อย่างไรก็ตาม เขายืนยันกับ “จตุรัส” ว่า จะเดินหน้าต่อไป แม้จะไม่มีแผ่นดินอยู่ก็ตาม

จตุรัส : ตอนนี้งานยุ่งไหมครับ

สมัคร : งานในนี้ ในกระทรวงมหาดไทยไม่ยุ่ง สถานการณ์บ้านเมืองมีข่าวเอ็กเกริกเปลี่ยนแปลงอยู่เรื่อย ตามแกข่าวตามข่าจแจ้ง ไม่เป็นอันทำงาน

จตุรัส : ที่ว่าสถานการณ์บ้านเมืองกำลังยุ่ง ถ้าคุณสมัครเป็นรมต. มหาดไทย จะทำอะไรเป็นครั้งแรก

สมัคร : ก็ทำให้นันทายยุ่ง มีอะไรบ้างล่ะที่มันเป็นปัญหาอยู่เวลานี้ ทำกฎหมายให้เป็นกฎหมาย ตัดสินใจเด็ดขาดทันที เราว่าอะไรควรทำอะไรควรเว้นลงมือไปได้เลย

แล้วข้อสำคัญที่สุดคือว่า ผมบอกได้ตรงๆว่าผมเป็นคนไม่ยอมรับสถานะของไอ้ใครต่อใครที่จะมาข่มขู่ บ้านเมืองข่มขู่กันไม่ได้ ไม่ว่าใครทั้งนั้นผมไม่เอื้อชื้อใครหรอก บ้านเมืองปกครองด้วยกฎหมาย เลือกตั้งมาด้วยกฎหมาย ไอ้ใครที่ไม่ได้มีสถานะทางกฎหมายรับรองมาข่มขู่กันไม่ได้ ถ้าบ้านเมืองนั้นคนที่ปกครองไม่ยอมให้ใครมาข่มขู่ ผมว่ามันก็เรียบร้อย อีกอย่างที่สุดไปก็ว่า สื่อมวลชนบางพวกซึ่งทำข่าวเอ็กเกริก ทำให้เกิดความปั่นป่วน อันนั้นเขาก็่น่าพิจารณาตัวเขาเอง ผมยืนยันได้เลยว่า ถ้าผมเป็นใหญ่เป็นโตขึ้นมาในเวลาที่มีอำนาจอย่างนั้นละก็ ผมจะไม่ไปแตะต้องเขาเลย ผมจะทำให้เขาแห้งตายไปในที่สุด สำหรับคนที่ทำสกปรกต่อบ้านเมือง เอาข่าวเท็จมาพาดหัว เวลานบ้านเมืองถ้าปราศจากข่าวหนังสือพิมพ์ที่อวดฉาวเอ็กเกริกบางอย่างแล้ว ผมเห็นว่าบ้านเมืองเราน่าอยู่ในสภาพสงบตามสมควร

จตุรัส: ตอนนั้นตำรวจยังไม่ทำอะไรเค็ดขาด...

สมักร: เพราะนายของตำรวจยังไม่ได้สั่งว่าให้เอาขังไว้กันแน่นอน ก็ยังเกรงใจว่า นั่นเขาก็มีสิทธิเสรีภาพ ก็พูดกันไป แต่ถ้าเป็นผม ผมไม่เกรงใจ

จตุรัส: ทำไมถึงมีนโยบายเอาใจทั้งสองฝ่าย

สมักร: อ้าว... ก็เขาคิดว่านั่นเป็นทางดี แต่ผมเห็นว่าไม่ใช่

จตุรัส: ถ้าคุณสมักรเป็นนายของตำรวจล่ะ

สมักร: ผมจะสั่งให้ดำเนินการเค็ดขาดเลย ประชาชนเขาจะได้สบายใจเสียที ก็ผมใช้ชีวิตไม่ประนีประนอม การประนีประนอมได้ผลบางครงเท่านั้น

จตุรัส: การปราบปรามโดยเค็ดขาด จะไม่ทำให้ส่วนหนึ่งที่มีความคิดเห็นขัดแย้งกับรัฐบาลโดยบริสุทธิ์ หันไปต่อสู้ด้วยวิธีอื่นหรือ

สมักร: ก็สู้มาสิ สู้เลย มาคาราคาซังกันอยู่ทำไม ทำไมจะต้องสู้ด้วยวิธีอื่นละ เราสู้กันด้วยเหตุด้วยผลนั่นะ เมื่อไม่ฟังเหตุผลกันแล้วก็ขัดกัน เอาใจก็เอากัน ให้อะไรกันไปเลย ไม่ต้องมาคาราคาซังอยู่อย่างนั้น บ้านเมืองของเราเนี่ย เราสู้กันอยู่อย่างนั้น มีกฎหมาย มีเลือกตั้งกันแล้วยังไม่พอใจ จะเอาขังไว้ ขัดกันก็เอา เปลี่ยนวิธีต่อสู้สักที เราจะได้เปลี่ยนวิธีต่อสู้ ขัดกันก็ถ้าไม่จำนนกันด้วยเหตุผลจะไปจำนนกันอย่างอื่นก็เอา ผมไม่กลัว

จตุรัส: ที่คุณสมักรขัดแย้งกับบุคคลกลุ่มต่างๆ เช่น นักศึกษากิจกรรมกร เป็นเพราะอะไร

สมักร: ก็คุณดูซิว่าใครถูกใครผิด ผมขัดแย้งกับกรรมกรเรื่องอะไร ผมขัดแย้งเพราะกรรมกรใช้ความไม่มีเหตุไม่มีผลมานัดหยุดงานอะไรนี้ ผมมีสิทธิจะขัดแย้งได้ แต่ผมไม่เคยว่ากรรมกรเลวกรรมกรโง่ ผมเห็นใจเขาว่าถ้าใคร

จตุรัส ๓๒

จ่ายเงินเขาไม่ถึง ๒๕ บาท ผมจะสู้ให้เขา แต่ถ้าเขาให้ ๒๕ หรือ ๒๘ แล้ว จะไปคาดกันให้ถึง ๓๕ แล้วไปหยุดงานนั้น ผมไม่เห็นด้วย ผมเห็นว่าสิ่งที่ผมพูดถูกต้องแน่นอน อย่างกรณีนี้ก็ศึกษาหรือกรณีทหารอเมริกัน ผมเห็นด้วยว่าไม่ควรมีความที่พ้ออยู่ ก็โอเคออกไป แต่กรณีช่วยทางเทคนิค ทางเศรษฐกิจ ผมเห็นว่าประโยชน์ ในกรณีหนังสือพิมพ์พูดว่าข่าวนายสมักรใครเท็จใครจริง ใครปรารณาใครปรารณารายต่อบ้านเมืองยังง

จตุรัส: อย่างกรณีกรรมกรถึงขนาดมีบุคคลในพรรคประชาธิปัตย์ไปขอโทษกรรมกร เป็นการยอมรับหรือไม่ว่าคุณสมักรผิดผิดไป

สมักร: ผมไม่ได้สั่งให้เขาไปอย่างนั้นเลย ผมไม่เคยคิดว่าผมผิดผิด เขาไปขอของเขาเอง หัวหน้าพรรคไปก็ไปเอง ผมไม่เคยขอหรือให้ไป และผมประกาศอยู่เสมอถ้าผมผิดก็แพ้เลือกตั้งในเขตเลือกตั้งไปแล้ว มันวินิจฉัยกันได้เพราะเหตุเกิดก่อนเลือกตั้ง ในกรุงเทพฯ คนเลือกตั้ง ๒๘ คน ไม่มีใครมีปัญหาและผมเพียงคนเดียวที่มีปัญหา ผมกับอาจารย์ก็ถูกกระทำไม่เขาเลือกผม ไม่ได้ชนะกัน ๒๐๐-๓๐๐ คะแนน แต่ชนะกันเกือบหมื่นคะแนน ที่เขาไปขอโทษกรรมกรเนี่ย ก็เพราะเขากลัวแพ้การเลือกตั้ง เขากลัวว่ากรรมกรเป็นหมอนเป็นแสนจะไม่มาลงคะแนนให้ ผมพิสูจน์แล้วว่าใครผิดใครถูก แล้วดูซิกรรมกรลงให้ใคร ผมประกาศเลยทันทีว่าคนที่ไปขอโทษให้เอาผ้ามาไปฉีกแบ่งครึ่งกัน ถ้าผมผิดผมทิ้งไปแล้ว มีแต่คนเขียนหนังสือเขียนบทความด่าทำลายผมมาตลอด คุณเคยอ่านไหมบทความของนเรศนะ ด่ามาตลอดเลยว่าคุณไม่มีอนาคตทางการเมืองแล้ว ผมดับแล้วและเวลานผมเป็นยังงี้ ยังเลือกมาเขียนกระแหนะ กระแหนผมอีกเมื่อ ๒-๓ วันก่อนในเดลิไทล์ หัวว่าผมนะ

รัฐมนตรีกลาโหมพินอปปิเทา ไอศนันวันหนึ่งต้องขัดกัน
อีก

จตุรัส: ถ้าจะว่าไปแล้วก็มีความขัดแย้งกันจริงในพรรคประ
ชาธิปัตย์

สมัคร: มันมีพื้นฐานธรรมดา ซึ่งเป็นของธรรมดา

จตุรัส: ขัดแย้งกันในค่านไหน ... แนวความคิด?

สมัคร: ในด้านแนวความคิดหลักใหญ่ๆ ของบ้านเมือง ดู
ง่าย ๆ บางพวกเขาเห็นว่าเมื่อเลือกตั้งครั้งที่แล้ว เขาบอก
เลยว่าพลังใหม่จะได้ ๖๐ ประชาธิปัตย์ได้ ๑๐๐ ฉะนั้น
แนวทางเมืองต่อไปต้องเอาประชาธิปไตยบวกพลังใหม่ แล้ว
เขาก็หาเสียงว่าชาติไทย ดำกิจสังคม... นั่นคนในพรรคพูด
นะ เขาเดินแนวอย่างนั้นเลย ส่วนผมบอกว่าผมไม่คิดว่า
พลังใหม่จะได้รับเลือกตั้ง ผมคิดว่าพรรคที่จะเติบโตขึ้น
มากคือพรรคชาติไทยกับกิจสังคม พรรคสังคมอาจจะอยู่เท่า
กัน แต่กิจสังคมเป็นรัฐบาลมาแล้ว เป็นนายกฯ แล้ว เรา
เลือกกิจสังคมเป็นพันธมิตรไม่ได้ เพราะนายกฯ จะต้อง
ซ้อนกันสองคน ฉะนั้นเราเลือกธรรมสังคมได้ทันทีก่อน
เพราะธรรมสังคมเพิ่งทะเลาะกับกิจสังคมมา พรรคชาติ
ไทยเรารู้ว่าเป็นฝ่ายค้านไม่ได้ แต่เขาจะเป็นฝ่ายบริหาร
ได้เสมอ เราเลือกเขาเป็นพวกได้ ผมก็ตั้งสูตรว่าถ้าเรา
ประชาธิปไตย ชาติไทย ธรรมสังคมรวมกัน ถ้า ๓ พรรค
รวมกันได้เป็นรัฐบาลแข็งแรงแน่ๆ ผมตั้งเป้าหมายของ
ผมอย่างนั้น และผมมาได้ตามเป้าหมายของผม ก็คือใคร
อ่านไฟการเมืองได้ถูกกว่ากัน แนวการหาเสียงของผมใน
เขตดุสิตเป็นยังไง เห็นได้ชัดว่าผมหาเสียงยังไง และผมถูก
หรือผมผิด

จตุรัส: แล้วอย่างหมส้อมวลชนหรือคนกล่าวกันว่าในคณะ
รัฐมนตรีนั้นมีฝ่ายซ้าย ๒ คน สส. ในประชาธิปไตยมีฝ่ายซ้าย
๖๐ คน

สมัคร: พูดกันไปอย่างนั้น ... ไม่มี พูดว่าเป็นฝ่ายซ้าย
ไม่ได้ เขาไม่ได้เป็นซ้ายพวกกัน เขาไม่ใช่ซ้าย เขาไม่ใช่
แดง เขาไม่ใช่คอมมิวนิสต์ แต่เขาเป็นคนที่มีความเห็นใจ
คนที่จะมีความคิดไปในทางนั้น ซึ่งเป็นสิทธิของเขาตาม
รัฐธรรมนูญ เขาเห็นออกเห็นใจคนตะแคงซ้าย คนที่มีความ
เห็นไปในทางสังคมนิยม ซึ่งเป็นสิทธิของเขา คนพวกนี้
เขาเป็นอย่างนั้น แต่คนอย่างพวกผม ผมไม่เห็นใจ ผมขัด
เลย เท่านั้นเองข้อแตกต่างมีอยู่ที่นั่นเอง

จตุรัส: หมายความว่าคุณสมัครเชื่อว่าพวกที่เขาเคลื่อนไหว
อยู่ทุกวันนี้ได้รับการสนับสนุนหรือเคลื่อนไหวต่อเนื่องกับ
พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย

สมัคร: ผมเข้าใจว่าเป็นอย่างนั้น ผมถึงได้ตอบได้

จตุรัส: คุณสมัครคิดบ้างไหมว่าอาจจะมีคนที่เขามีความคิด
เห็นโดยบริสุทธิ์ใจ

สมัคร: ก็อาจจะมีการ

จตุรัส: บ้านเมืองเราบางทีก็มีการกล่าวหากันอย่างง่าย ๆ
อย่างเช่นกรณีกล่าวหาว่าสอสรวัชรินทร์เป็นคอมมิวนิสต์ จน
กระทั่งมีการไปเผาหุ่นกันที่ท้องสนามหลวง คุณสมัครคิดไหม
ว่า บัญญัติการกระทำแบบนี้มันจะทำให้เขายังเป็นจริงๆ หรือ
มีการกระทำไปในทางนั้นมากขึ้น

สมัคร: ถ้าเขาจริงเขาต้องไม่ทำ อย่างมีคนกล่าวหาผมเป็น
เผด็จการ หาว่าผมเข้ากับพวกทหาร ผมเป็นไหม ผมไม่
เดือดร้อน มึงว่าไปซิ มึงดำไปเลย ไอ้ทหาร ไอ้ทรที่
ไอ้ทรชน ไอ้เผด็จการหาร้อย ค่าไป ผมไม่เดือดร้อนอะไร
เลย เพราะผมไม่เป็น

จตุรัส: หมายความว่าคนที่ถูกเผาหุ่นถ้าจะเป็นไปตามที่ถูก
กล่าวหาจริงก็เป็นเรื่องความคิดของเขาเอง

สมัคร: ช่วยไม่ได้ ถ้าเผื่อการฝึกไฟทางนั้นก็เป็นไปเลย

สองคนนั้นเขาก็ไม่เดือดร้อน ก็มันเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ ผมเอาตัวผมเทียบเหมือนกัน ผมก็ถูกกล่าวหา ในวงการ เขาขัดผมว่าดลเดช แต่ผมไม่เดือดร้อน

จตุรัส: และทว่าเป็นพวกชาติไทย

สมัคร: ผมเป็นได้ไหม ... ไม่มีทาง

จตุรัส: หมายถึงจะอยู่ที่ประชาธิปไตยไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น

สมัคร: มันก็อยู่อย่างนั้นจนกว่าวันหนึ่งประชาธิปไตยเขาคุ่มกันไม่ได้ ผมอยู่กับเขาไม่ได้จะทำไม

จตุรัส: ทว่าเอาไว้มันได้หมายความว่าพรรคมีความเห็นผิดไปจากที่ควรจะเป็นหรืออย่างไร

สมัคร: มันมีความเห็นผิดไปจากที่ควรจะเป็นแน่ แต่มันปัญหาในพรรคผมอยู่จุดหนึ่งคือว่าไปเลือกกระบวนใหม่ ไปเลือกกระบวนคณะผู้เลือกตั้ง สส. ก็หาว่าอวมชกกลนอยู่เวลานี้ แต่ก่อนเราใช้คนเป็นหมื่นมาโหวต เวลาลงคะแนนทุกอย่างจะเป็นหมื่นทั้งนั้นเลย นับคะแนนกันที่ ๓-๔ ชั่วโมง เราก็คิดจะคิดจะเลี้ยววัน ก็เอาละต่อไปใช้ระบบ

“คณะผู้เลือก” แบบในอเมริกา ตั้งสาขา ๑๐๘ สาขา สาขาหนึ่งถามตั้งแต่ ๑๐๐ คนขึ้นไป มีผู้เลือกได้ ๑ คน ก็น่าจะดี

แต่เราลืมนึกไปว่าถ้าหาก “คณะผู้เลือก” มันถูกขอละหรือไปเป็นคนใดอิทธิพล ซึ่งมันพิสูจน์แล้วเมื่อคราวเลือกกันครั้งที่แล้ว เราก็คิดว่าเราควรจะสบายใจได้แล้วหรือ ถ้ามันส่งอย่างนี้ได้ อย่างโน้นได้

จตุรัส: คราวที่คนสมัครถอนตัวออกจากการสมัครเข้ารับเลือกตั้งเขาควรจะสนใจสาเหตุประการหนึ่ง เพราะเรื่องนี้ไม่ใช่ใหม่

สมัคร: นั่นเป็นสาเหตุที่สอง แต่ผมขอถอนตัวล่วงหน้าก่อนเดือนหนึ่ง ก่อนที่เราจะค้นพบว่าการขอเสียกัน ผมถอนตัวเพราะผมถูกค่ากลางที่ประชุมพรรค สส. ในพรรคถูกขมมาค่าคณะกรรมการเป็นกรรมการกลางแล้วไปเป็นรัฐมนตรี แล้วไม่มาประชุมพรรคทำให้งานพรรค

จตุรัส ๓๔

เสียหาย ผมประกาศล่วงหน้าก่อนเลือกตั้งว่าผมเป็นแคนดิเดทหมายเลขหนึ่ง แต่ผมจะถอนเพราะผมพิสูจน์ได้แล้วว่าการที่ใครมาตำแหน่งเป็น รมต. แล้วไม่สามารถจะทำงานอย่างอื่นให้พรรคได้อีกแล้ว และขอแนะนำ สส. ไว้ด้วยว่าอย่าเลือกคนที่เขารู้อยู่มาเป็นเลขาธิการพรรค และพูดจนนาทีสุดท้ายก่อนจะลงคะแนน ผลออกมาก็อย่างว่ามีเสียง ๑๐๕ เสียงให้บุญยงซึ่งไม่ได้เป็น รมต. ๑๐๕ เสียงก็อพวก สส. ส่วนใหญ่แล้ว ๓๕๒ เสียงให้คนนอกที่เป็น รมต. อยู่แล้ว

จตุรัส: แสดงว่าเขาวิ่งลวงหน้ามาแล้ว

สมัคร: เขาทำมาเสร็จอย่างนั้น คือเรื่องอย่างนั้นผมไม่ไป

บั้ง เล่าให้ฟังว่าปัญหาอย่างนั้นมันมี ฉะนั้นวันหนึ่งถ้าเขาโหวตให้ผมออกจากประชาธิปไตย ย่อมได้แน่ ผมจะตายกับพรรคนี้ได้ แต่ว่าถ้าเขาทำให้ผมตายลงไปก่อนพรรคคนจะตาย ถ้าผมตายพรรคก็ยังอยู่ ผมก็อยู่ไม่ได้ เรื่องนี้เป็นเรื่องวันข้างหน้า

จตุรัส: อย่างนี้หมายความว่าต้องมีสมาชิกส่วนหนึ่งไม่ยอมรับในกรรมการกลางชุดนี้

สมัคร: แน่นนอน ... แน่นนอน การเลือกกรรมการเพิ่มขึ้นมากเป็นปัญหาให้ใครสักคนแล้ว มีคนเอาเงินมาบริจาคพรรค ๔ แสนบาทที่เป็นกรรมการกลางพรรคได้ อย่างนั้นไม่ถูก ... ไม่ได้ การที่เราจะหันมาเอาทางคตินักกลายเป็นเรื่องชุดหลุมฝังตัวเอง อันนั้นเป็นปัญหา

จตุรัส: มันขัดแย้งแนวความคิดหรือไม่ว่า

สมัคร: ไม่ใช่ขัดแย้งแนวความคิด ขัดแย้งเรื่องการทำเป็นใหญ่ในพรรค

จตุรัส: กรณีที่คนสมัครออกโทรทัศน์วิจารณ์นโยบายของคณะรัฐบาลว่าไม่ถูกต้องนั้นเพราะเหตุใด

สมัคร: มันไม่ถึงกับไม่ถูกต้องหรอก แต่มันสุดท้ายจะทน

ทานได้ คือประชาชนเขาจะชมารัฐบาล ผมก็รับไปเถา
แทนเขาหน่อย คุณก็เห็นแล้วคนท้อออกยานเกราะเขาจะ
ชัตรีัฐบาลเลย ผมก็เช่นกันชนออกมา

จตุรัส: หมายความว่า เป็นการช่วยเหลือรัฐบาลให้อยู่ได้

สมคร: แน่นอน... ไม่ได้ช่วยให้อยู่ได้หรอก หมายความว่า
ไม่ให้ลูกประชาชนปะทะโดยไม่จำเป็น ผมปะทะเสียเอง
คณะรัฐมนตรีเขาเข้าใจ

จตุรัส: ในประเด็นที่สละหนานนั้นมันเรื่องอะไร นโยบาย
ต่างประเทศหรืออะไร

สมคร: คือปัญหาว่าเราเป็นพรรคการเมือง ถ้าจะพูดว่า
ชาวต่างชาติ เราเป็นพวกชาวที่พวกชาวเขาเลือกมา พวก
ทางสังคมนิยมเขาเหลืออยู่ ๖ หน่ง เรามา ๒๓๓ หน่งจาก
รัฐบาลผสม ๔ พรรคก็แนวเดียวกันทั้งนั้น ชาวเหมือนกัน
ฝ่ายค้านก็ชาว แล้วเสร็จแล้วรู้สึกมาเล่นลูกเล่นการเมือง
ตะแคงกะแฉะๆ คือกรณีที่ว่าไปออกกับทางนั้นแล้วก็จะ
ถืบท้ออเมริกันนะซึ่งผมก็ไม่ใช้พวกอเมริกัน แต่ผมว่าเล่น
การเมืองอย่างนั้นทำให้คนที่เขาสนับสนุนเรามาเกิดความ
คลางแคลงใจว่าอันอะไรกันแน่ แล้วก็เห็นได้ชัดผมทำมัน
ถูกหรือผิด หลังจากวันนั้นแล้วรุ่งขึ้นพูดกันอีก ๓ ชม. เนอะ
เรื่องทบทวนนโยบายต่างประเทศ ต้องนึกถึงนโยบายภายใน
ต้องนึกถึงกลาโหม นึกถึงมหาดไทย บางที่เขาไม่ได้
ตั้งใจ แต่เขาทำตามหน้าที่เขา เราต้องสะกิดสะเกាប់้าง

จตุรัส: หลังจากวิจารณ์กันแล้วก็มีการเบ็ดเสร็จกันด้วย
นาม ถือว่าเราได้ผลหรือเปล่า

สมคร: อ้าว... ก็เข่าเขาต้องทำตามหน้าที่กัน คือเหตุ
ผลของเขาว่าเขาต้องมีมติเพื่อเอามาพูดกัน ไม่งั้นไม่รู้
จะพูดกับใคร เราก็บอกโอเคไปติดต่อมาซิ แล้วแต่เขา
ก่อนจะไปเขบอกขอเปิด ๒ จุด เราบอกไม่ให้ ไปมาแล้ว
ก็ยังไม่ให้เปิดแต่จะพิจารณาจะเอาจุดไหนก็ต้องเป็นชน
เป็นตอน เรอนึกถึงคนต่างทำหน้าที่ เขาถือว่าเขาต้อง

ดำเนินสัมพันธ์ไมตรี สัมพันธ์ไมตรีก็ทำกันแต่ว่าไอ้ข้าง
ในอย่าให้มันมารวนเร ไอ้คนที่ไปเบ็ดเสร็จไมตรี แต่
ไอ้คนในประเทศฝากไว้มาทำแบ่งทำอะไรไป เราก็ต้อง
จัดการ

จตุรัส: ปัญหาความอยู่รอดของบ้านเมือง คุณสมัครว่าเมือง
ไทยจะสามารถดำรงอยู่ได้ไหม

สมคร: ผมอยู่มาตลอด คุณก็อยู่มาตลอด แต่ในอนาคต
อยู่ที่คนของเราเองว่าจะเอาอย่างไรกัน ผมมีความมั่นใจอยู่ได้ด้วย
ปัจจัย ๓ อย่าง อย่างหนึ่งเศรษฐกิจก็จะทรุดโทรม แต่มัน
ก็ไม่ทรุดโทรมถึงขนาดที่จะจนกรอบ ถึงขนาดลุกขึ้นมา
ฆ่ากันกินแย่งกันกิน ฉะนั้นจะเป็นอย่างเขมร ลาว เวียดนาม
เป็นขากเพราะเศรษฐกิจมันไม่ทรุดถึงขนาดนั้นหนึ่ง
สองคือสันดานของคนไทยซึ่งเป็นคนรักอิสระเสรีภาพ ไอ้
ความเป็นไท้นแหละ ไม่ยอมอยู่ใต้อาณาจักรของใคร อยู่ได้
เผด็จการกดหัวพอสมควรได้พักหนึ่ง เสร็จแล้วก็ต้องไป
ต้องขาดขึ้นมา แต่ไอ้กรณีจะมาลิดรอนอย่างทักษิณมันผิด
เขาทำกันเป็นไปไม่ได้สำหรับคนไทย ข้อสามเรามีสถาบัน
พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งมาก ห่วงรากลึกไปในหัวใจคนไทย
๓๖ ปีในรัชกาลปัจจุบันเข้มแข็งมาก เป็นที่รวมจิตใจคนไทย
ผูกพันไว้แน่นหนาทั้งประเทศ ๓ อันนี้แหละที่ผมยืนยันเรา
ไม่เป็นคอมฯ เรืองนบกลางผมปรากฏกลาเมืองนอก ๓ หน
มีคนยืนยันทฤษฎีโดมิโนว่า เขมรไป ลาวไป เวียดนามไป
ไทยก็ต้องไป แต่จริงหรือเปล่าเวลานี้ เขาตั้งพระมหา
กษัตริย์ลาลง จะต้องตั้งพระมหากษัตริย์ไทยลงใหม่ ไม่
มีทางเรองนคนไทยใช้สามประเทศเป็นตัวอย่าง

จตุรัส: ถ้าคนใจร้อนเห็นว่ารัฐบาลชุดนี้ล้ม เขาคิดจะเข้า
มาทำเสียเอง

สมคร: ไม่มีทางละ... ขาก แม้จะมีความดังเลเราก็ม
ความมั่นคงพอสมควร ขากลับที่ใครจะลุกมาทำเอง ไม่
ได้ประมาทหรอกนะ แต่เขาไม่ทำกันแล้วสมัยนี้ ใช้รัฐบาล
ตัดสินใจให้ถืบทันได้ ทำให้เข้มแข็งได้

จตุรัส: ถ้าอย่างนั้นข่าวที่ว่าจะมีคนทำรัฐประหารก็...

สมคร: พูดกันไปอย่างนั้นเอง ฟองบประมาณผ่านวาระ
สามแล้ว ไม่มีคนพูดเท่าไรหรอกคอยดูซิ เขาต้องพูดกัน
ก่อนวาระหนึ่งจะเข้า พอเข้าสามแล้วก็รอบหน้าอีก

จตุรัส: คุณสมัครเชื่อใหม่ว่ามันอาจจะมึนคิลอย่างนั้นจริงๆ

สมคร: มึนคิล แต่ทำไม่ได้ เขามาบอกผมก็มี ไม่ได้
เป็นไปไม่ได้ ตายเปล่า มึนคิลครับ แต่ลักษณะการบริ
หารบ้านเมืองเรา เรายุทธการใหม่ แต่ก่อนขอเสียกัน
เพราะมีไหวดลัษ เราแก้ไขกันไม่ใหม่ไหวดลัษเท่านั้นเอง
แล้วเราแก้ตก เวลานประชาชนเขาคุม สส. นะ ไอ้ระบบ
ถ่ายทอดสำคัญมาก

การต่อสู้ของชาวมุสลิมเพื่อความอยู่รอดใน “ไทยภาคใต้”

(ต่อจากฉบับที่แล้ว)

ด้านเศรษฐกิจ

ประชาชนของเราเป็นพวกที่ยากจนที่สุด ข้าราชการและครอบครัวของเขาส่วนใหญ่เป็นพุทธศาสนิกชนคนไทยเช่นเดียวกับบรรดาพ่อค้าและนักธุรกิจอื่นๆ ทางใต้ของไทย คนไทยและคนจีนจำนวนมากอาศัยอยู่ในเมืองและตามศูนย์กลางของเขตอำเภอ พุทธศาสนิกชนคนไทยและคนจีนส่วนมากเป็นเจ้าของหนังสือพิมพ์ใหญ่ๆ เจ้าของเหมืองแร่ ดิบบุกและสวนยางพารา กิจกรรมทางเศรษฐกิจของพวกเราจำกัดอยู่ในวงแคบ เช่น เป็นชาวประมง เกษตรกรปลูกข้าว และเป็นเจ้าของสวนยางเล็ก ๆ

กิจกรรมทางเศรษฐกิจขนาดใหญ่และขนาดกลางเกือบทั้งหมดตกอยู่ในกำมือของชาวจีนหรือพุทธศาสนิกชนคนไทย เป็นผลให้คนไทยและคนจีนในประเทศของเราารวยกันไปตาม ๆ กัน พวกเราเป็นคนกลุ่มใหญ่ทางใต้ของไทย แต่กลับไม่มี

ส่วนได้ผลประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ การปกครองของไทยซึ่งไร้ประสิทธิภาพ มุ่งแต่แสวงหาผลประโยชน์และฉ้อฉลกับภาวะเศรษฐกิจตกต่ำเมื่อเร็ว ๆ นี้ ทำให้ประชาชนของเราประสบความลำบากในการหาเลี้ยงชีพ

การศึกษาในโรงเรียน

ด้วยการครอบงำทางการศึกษา ประชาชนของเราจึงก้าวหน้าไปได้น้อย นโยบายการศึกษาของกรุงเทพฯ เอาแบบอย่างมาจากหลักสูตรปกติของการเรียนในเมืองไทย ซึ่งยอมตัดการเรียนภาษามลายูและการสอนศาสนาอิสลามออกไปอย่างเลื่องไม่ ได้ ที่จริงการสอนศาสนาอิสลามได้กลายเป็นปัญหาสำคัญระหว่างประชาชนของเรากับรัฐบาลไทย ความพยายามของกรุงเทพฯ ที่จะกระตุ้นประชาชนของเราให้ไปเข้าโรงเรียนรัฐบาลที่ต่อต้านศาสนาอิสลามนั้นยังคงได้รับการขัดขวางจากประชาชนของเรา ด้วยเหตุนี้ แหล่งศึกษาแห่งเดียวสำหรับเด็กๆ ของเราคือโรงเรียนสอนศาสนาอิสลามแบบดั้งเดิม ซึ่งคนไทย

มองอย่างรังเกียจเสมือนเป็นสิ่งที่มุ่งโคลนลัทธิรัฐบาล

ในส่วนที่เกี่ยวกับการศึกษาในโรงเรียน จำนวนนักศึกษาของเรายังมีอยู่น้อยมาก จากรายชื่รมาเล่มมุสลิมจำนวน ๓ ล้านคน ปัจจุบันมีเพียงชายหญิงประมาณ ๓๒๐ คนเท่านั้นที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยอาทิเช่น มีแพทย์จำนวน ๓ คน วิศวกร ๕๕ คนและด็อกเตอร์ ๑ คน เนื่องจากเหตุผลเรื่องเชื้อชาติและศาสนาทำให้นักศึกษาของเราได้รับความลำเอียงจากรัฐบาลไทยในส่วนที่เกี่ยวกับทั้งในมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยต่างๆ หรือระดับการศึกษาชั้นสูงอื่นๆ เช่นเดียวกับการแจกทุนอุดหนุนของรัฐบาล

การตกลงลับ ๆ ระหว่างทางการไทยกับ ผกค.

ในบางพื้นที่ของ “ไทยภาคใต้” เช่น เบตง และบริเวณนอกเมืองพัทลุงออกไป เจ้าหน้าที่ของฝ่ายไทยจะไปประจำการอยู่ในเขตที่มีผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ซึ่งมักจะมีอำนาจ

เอกสารลับชั้นนี้จัดทำขึ้นโดยแนวร่วมปลดแอกประชาชาติแห่งประเทศไทยที่เสนอต่อที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศมุสลิมจากประเทศต่างๆ ณ กรุงอิสตันบูล ประเทศเตอร์กี เมื่อวันที่ ๑๐-๒๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ แต่ถูกขบขังจากผู้แทนของประเทศมาเลเซียซึ่งเข้าประชุมด้วย อย่างไรก็ตาม เอกสารนี้ถูกแจกจ่ายไปสู่ผู้แทนจากประเทศต่างๆ จนได้ในที่สุด

จิตูร์ตี เก็บสาระสำคัญจากเอกสารนี้มาเผยแพร่ด้วยเหตุผลเพราะตระหนักถึงปัญหา และสถานการณ์อันตึงเครียดที่กำลังเกิดขึ้นในภาคใต้ของประเทศไทย ซึ่งหากไม่ได้รับการแก้ไขอย่างถูกต้องและชอบธรรมแก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องแล้ว ปัญหาอันละเอียดอ่อนนี้ก็คงทวีความยุ่งยากต่อไปไม่มีที่สิ้นสุด ไม่เฉพาะภายในประเทศเท่านั้น หากจะกระทบกระเทือนไปถึงความสัมพันธ์ระหว่างประเทศด้วยอย่างแน่นอน

บ้านของชาวมุสลิมที่สามารถย้ายออกได้ทั้งหมด

ทำในสิ่งที่ตนต้องการ พวกคอมมิวนิสต์เกือบจะกลายเป็นผู้ปกครองบางท้องถิ่นไปแล้ว และกระทั่งเป็นคนเก็บภาษีด้วยซ้ำไป ดังนั้น ถึงแม้จะมีเจ้าหน้าที่และกองกำลังรักษาความมั่นคงอยู่ในเขตก็กลับยอมรับอิทธิพลของพวกคอมมิวนิสต์เองง่ายๆ ความพยายามของทางกรุงเทพฯ ที่จะกำจัดผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ทางภาคใต้ก็เล็ดลอดเหลว สิ่งที่รัฐบาลเรียกว่าการปราบปรามผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์จึงมิได้เป็นอะไรมากไปกว่าความแสบแสร้งของรัฐบาลไทยเท่านั้น

ใครๆ ก็รู้ว่าเจ้าหน้าที่ไทยใน “ไทยภาคใต้” นั้นรู้จักฐานฝึกและปฏิบัติการของผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ซึ่งอยู่ตลอดพรมแดนไทย-มาเลเซีย เช่นรอบๆ เมืองสะเตาะ เขตรอบนอกเบตง และบริเวณใกล้เคียง ขณะที่ปากประกาศนโยบายปราบปราม เจ้าหน้าที่ประจำท้องถิ่นเหล่านั้นกลับไม่ทำอะไรเลย กลับปล่อยให้ผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์มาคอยรบกวนประชาชนมุสลิมของเรา และต่อต้านกับรบบกองทัพปลดแอกของเรา

ปัจจุบัน มีผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ที่เป็นไทย ๑,๕๐๐ คน และที่

เป็นจีนอีก ๒,๕๐๐ คน ใน “ไทยภาคใต้” พวกนักจรยุทธ์จีนมาจากพรรคคอมมิวนิสต์มาเลเซียซึ่งถูกขับไล่ออกจากเขตไทยมาโดยรัฐบาลมาเลเซียตั้งแต่ปี ๑๙๖๐ และรัฐบาลไทยก็ยอมทนให้คนพวกนี้อยู่ทางภาคใต้ของประเทศตนต่อไป

พวกคอมมิวนิสต์ชาวจีนที่คอยทำสงครามกองโจรด้วยกัน ๓ กองพันน้อย ปัจจุบันตั้งมั่นอย่างดีใน “ไทยภาคใต้” ซึ่งพวกตนมี “เขตปลดปล่อย” ของตนเอง

การตกลงกันอย่างลับๆ รวมทั้งความพยายามที่จะปรับตัวให้เข้ากับพวกคอมมิวนิสต์ของฝ่ายทางการไทย

เห็นได้ชัดยิ่งขึ้นหลังการล่มสลายของเวียดนามใต้ เขมร และลาว ให้แก่พวกคอมมิวนิสต์ ปัจจุบัน ทางกรุงเทพฯ กำลังพยายามผูกมิตรกับจีนคอมมิวนิสต์ เวียดนามเหนือ ลาว และกัมพูชา นโยบายการเมืองแบบต่อต้านคอมมิวนิสต์ของไทยถูกเปลี่ยนไปเป็นการพยายามปรับตัว สมคังคำขวัญที่ไทยขุดล่อมาตลอดเวลาคือไทยนั้น “ลู่ตามลม” อยู่เสมอ

ความร่วมมืออิสราเอล-ไทย

อดีต รมต. กลาโหมอิสราเอล โมเช่ คายัน มาเมืองไทยอย่างเงียบเชียบ ระหว่างวันที่ ๑๘ ถึง ๒๑ มีนาคม ๑๙๗๕ ได้พบปะตกลงกับเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ของรัฐบาลไทยหลายคน รวมทั้งอดีตผู้บัญชาการกองทัพอากาศ สี่วะรา เป็นที่รู้ทั่วากฤษณ์เป็นคนเชิญ โมเช่ คายัน (ชาติกรผู้สังหารชาวอาหรับและปาเลสไตน์) มาไทยโดยความเห็นชอบของรัฐบาลไทย เชื่อกันว่ามีการตกลงกันอย่างลับๆ ระหว่างทั้งสองฝ่ายให้ส่งนายทหารไทยไปรับการฝึกที่อิสราเอลด้วย

หนังสือพิมพ์ในเมืองไทยไม่เอ่ยถึงเรื่องโมเช่ คายันมากรุงเทพฯ โดยสิ้นเชิง มีแต่หนังสือพิมพ์ “สยามรัฐ” รายงานข่าวในวันที่ไม่เช่ คายันออกเดินทางจากไทยไปสิงคโปร์

พล. อ. กฤษณ์ สี่วะรา

โมเช่ คายัน

ประเทศไทย : นักล่าอาณานิคมเอเชีย

ราชอาณาจักรไทยปัจจุบันตั้งชนมาจากที่ดินแดนของชาติอื่นได้ไทยเป็นมหาอำนาจนักล่าอาณานิคมประเทศเดียวในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และลัทธิอาณานิคมของไทยนั้นเลวร้ายยิ่งกว่า อังกฤษ ฮอลันดา หรือฝรั่งเศสเสียอีก เพราะชาวไทยพุทธเป็นนักล่าอาณานิคมที่บาเลือนขุจริต เอาเปรียบ และกดขี่ข่มเหงโดยปราศจากความเมตตาใดๆ นำความทุกข์ยากแสนสาหัสเหลือคณามาสู่ผู้ที่ตกอยู่ภายใต้การรุกราน

ตรงข้ามกับเจ้าอาณานิคมตะวันตก ลัทธิอาณานิคมไทยต้องการเปลี่ยนชนชาติที่มิใช่ไทยให้กลายเป็นชาวไทยพุทธ โดยการบังคับให้เปลี่ยนหรือกลืนสัญชาติ เจาหนาท ไทยไม่สนใจกับ ค่านิยม ความเชื่อ วัฒนธรรม ภาษา ขนบประเพณี และกฎระเบียบของชนพื้นเมืองในอาณานิคมที่ตนไปปกครองเลย

ปัจจุบันประชาชนที่มิได้มีเชื้อชาติไทย แต่ต้องทนข่มขืนอยู่ภายใต้ลัทธิอาณานิคมของไทยนั้น มีชาวลาว ๑๒ ล้านคนทางอีสาน กะเหรี่ยง ๓ ล้านลงมาตามพรมแดนฝั่งตะวันตก เขมร ๑ ล้านลงมาทางตะวันออกเฉียงใต้ ชาวเขาเผ่าต่างๆอีกครึ่งล้านคน และชาวเขาเผ่าม้งอีก ๓๕๐,๐๐๐ คนทางตะวันตก คนเหล่านี้ถูกแย่งดินแดนมาหลายต่อหลายครั้ง โดยจักรวรรดินิยมนักขยายดินแดนชาวไทยระหว่างศตวรรษที่ ๑๔ ถึง ๑๘

ไทยมีพลเมืองทั้งสิ้น ๔๐ ล้านคน แต่ ๒๑ ล้าน มีเชื้อคนไทย เชื้อชาติไทยจริงๆ นานมีเพียง ๑๘ ล้านคน ซึ่งเป็นพวกที่อยู่ตามแถบลุ่มน้ำเจ้าพระยาเท่านั้น

อาณานิคมของไทยอาจขยายใหญ่กว่านี้ หากอังกฤษไม่เข้ามาในพม่า จตุรศ ๑๔

และมาเลเซีย และฝรั่งเศสไม่เข้ามาอินโดจีนเสียก่อนในศตวรรษที่ ๑๘ ซึ่งทำให้แผนการยึดเพื่อนบ้านเป็นอาณานิคมของไทยต้องสิ้นสุดลง

แม้ปัจจุบัน ประเทศไทยก็ยังมิแผนกระทำตนเป็นจักรวรรดินิยมต่อเพื่อนบ้าน เมื่อเดือนมกราคมปี ๒๕๒๒ กรมประชาสัมพันธ์ของไทยกรุงเทพฯ ได้แสดงแผนที่ขนาดยักษ์ไว้หน้าตึกทำการ โดยชี้ว่าไทยมีพื้นที่ ๗๘๒,๘๗๗ ตารางกิโลเมตร ที่ถูกแย่งชิงไปโดย "จักรวรรดินิยมต่างชาติ" เนื้อที่เหล่านั้นปัจจุบันคือดินแดนประเทศเพื่อนบ้านของไทยในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อันได้แก่พม่า กัมพูชา ลาว มาเลเซีย เวียดนาม และ จีน โดยนัยก็คือ ไทยกล่าวหาประเทศเพื่อนบ้านเหล่านั้นว่าเป็น "จักรวรรดินิยม" ซึ่งแท้จริงแล้วประเทศไทยนั่นเองแหละที่เป็นจักรวรรดินิยมที่ยังยึดครองดินแดนจำนวนมากซึ่งตามประวัติศาสตร์และเชื้อชาติแล้ว ต้องเป็นของชาติอื่นที่มิใช่ไทย

โดยเหตุผลทางภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ชาติพันธุ์ และศาสนาแล้ว ดินแดนทั้งหมดในตอนเหนือของคาบสมุทรมลายูเซีย (ซึ่งหมายความว่าดินแดนของชาวมลายู) ระหว่างลอคอคดกระลงไปจดปัตตานี เป็นของเราประชาชนมุสลิมชาวมลายู

ประชาชนมุสลิมของเราต้องทนทุกข์อยู่ภายใต้ความอนักล่าเมืองขึ้นชาวไทยพุทธมากกว่า ๕๐ ปี อันมิได้เป็นความสมเกียรติของเราเลยแม้แต่น้อย ในฐานะมุสลิมชาวมลายู เรามิได้เป็นส่วนหนึ่งของประชาชนไทยพุทธ และประเทศของเราได้เป็นส่วนหนึ่งของประเทศไทย

ในฐานะมนุษย์ เราย่อมมีสิทธิจะเลือกวิถีดำเนินชีวิตของเราเอง

สภาพในอำเภอเบตง

และเลือกรัฐบาลในระบอบการปกครองที่ประเทศของเราต้องการ การต่อสู้ของเรา

หลายต่อหลายครั้งที่เราเรียกร้องต่อรัฐบาลไทย แต่ก็ไม่ถูกปฏิเสธตลอดมา ผู้นำของเราจำนวนไม่น้อยถูกจับกุมขังและถูกฆ่า ส่วนที่เหลือก็ถูกบังคับให้ลงมือได้ดินหรือไม้หินเข้าป่า การปราบปรามอย่างหนักจากทางการไทยนี้เองทำให้เราต้องหันไปใช้ยุทธวิธีต่อสู้ด้วยอาวุธ สำหรับพวกเราแล้ว มันเป็นวิถีทางเดียวที่จะต่อสู้ปลดปล่อยประเทศของเรา เพื่อดึงดูดหรือสลายที่เป็นอิสระ เป็นการกระทำอย่างเดียวกับที่เหลืออยู่ให้เราได้ปลดปล่อยตัวเองจากนโยบายการเมืองแบบพาลาญโคตรและอาณานิคมทรราชของชาวไทยพุทธ

หลังสงครามโลกครั้งที่สอง (ค.ศ. ๑๙๔๖) ม็องกีกรทงเกิดขึ้นใน "ไทยภาคใต้" โดยวางเป้าเริ่มแรกว่าจะล้มล้างกระแสวัฒนธรรมแบบพืบูลสงคราม และเรียกร้องผลประโยชน์

ให้แก่ชาวมาเลย์ กว่าครึ่งของชาวมาเลย์ในปัตตานี ยะลา นราธิวาส ได้ร่วมลงชื่อร้องเรียนต่อหน่วยงานของสหประชาชาติ ซึ่งตั้งอยู่ในเมืองไทย ผลก็คือ ผู้นำ ๔ คน ถูกจับเมื่อต้นปี ๑๙๘๘ แต่การเรียกร้องก็ยังเป็นทสนใจของหนังสือพิมพ์ทั่วโลก

๒๘ เมษายน ๑๙๘๘ เราก่อการกบฏขึ้น ต่อสู้กันนานถึง ๓๖ ชั่วโมง ระหว่างนักรบหนึ่งพันคนของกองทัพลดแอกและตำรวจไทยในนราธิวาส คนของเรา ๕๐๐ คน รวมทั้งเด็กและผู้หญิงถูกฆ่าตาย ฝ่ายตำรวจตาย ๑๐๐ คน ตำรวจขว้างระเบิดเข้าใส่ฝูงชน ทางกรุงเทพ ฯ ส่งทหารเรือทางใต้มาร่วมปราบปราม หลังจากนั้นประชาชนผู้บริสุทธิ์ของเราจำนวน

รถสายพานของไทยในภาคใต้

ร้อย และผู้นำของเราถูกจับกุม รัฐบาลไทยปิดบังการลักลอบกรงันโดยประกาศว่าเป็นการปะทะระหว่างตำรวจและโจร ซึ่งไปกว่านั้น ยังได้ออกข่าวโฆษณาชวนเชื่อว่าความวุ่นวายทางภาคใต้ของไทยนั้นเป็นผลมาจาก การแทรกซึมและบ่อนทำลายจากมุสลิมมาเลย์นอกประเทศ รัฐบาลไทยคิดว่าโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งโลกอิสลามจะตาบอด และไม่รับรู้ต่อเรื่องราวการต่อสู้ของพวกเขาใน “ไทยภาคใต้”

รัฐบาลไทยมีปฏิกิริยาต่อการชุมนุมประท้วงของเราแต่ละครั้งด้วยการใช้กำลังทหารเข้าปราบปรามและหากชาวมาเลย์คนใดถูกตั้งข้อสงสัยว่าเป็น “โจรแบ่งแยกดินแดน” เขาจะถูกฆ่าตายคาที่ทันที

แม้จะมีผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ชาวไทยและจีนปฏิบัติการอยู่ทางภาคใต้ของไทย รัฐบาลก็คิดว่านักรบกองโจรของเราเป็นปัญหามากกว่าพวกคอมมิวนิสต์ ดังนั้นกำลังที่ใช้ในการปราบปรามจึงเน้นมาที่เรามากกว่า **ข้อเรียกร้องของเราต่อที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศมุสลิมที่อิสตันบูล และต่อโลกอิสลามทั้งหมด**

ประชาชนมุสลิมใน “ไทยภาคใต้” ภายใต้การนำของแนวร่วมปลดแอกแห่งชาติปัตตานี และด้วยความสนับสนุนของกองทัพปฏิวัติปลดแอก ๓,๐๐๐ คน ทั้งสองกลุ่มร่วมกันต่อสู้เพื่อปลดปล่อยปัตตานี และประชาชนมุสลิมของเรา

เราจะต่อสู้จนกว่าได้ชัยชนะ จนกว่านักล่าอาณานิคมไทยพหุ จะอยู่ในดินแดนของเรากล้าตาย หรือถูกทำลายไป

แนวร่วมปลดแอกแห่งชาติปัต

ตานี รัฐสภินคืออย่างหนึ่งที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศมุสลิม ครั้งที่ ๖ ณ กรุงเจดดาห์ ประเทศเตอร์กียเมื่อปี ๑๙๗๕ ตกลงว่าจะนำเอาปัญหา “ชุมชนและชนกลุ่มน้อยมุสลิม” เข้าในวาระประชุมของการประชุมครั้งที่ ๑ ที่อิสตันบูล

ดังนั้น เรามีกความยินดีที่จะเสนอต่อที่ประชุม ณ อิสตันบูล ให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ของแนวร่วมปลดแอกแห่งชาติปัตตานี ดังต่อไปนี้

ก. เพื่อปลดปล่อยจังหวัด และบริเวณที่เป็นของชาวมุสลิมใน “ไทยภาคใต้” ให้พ้นจากการครอบงำของเจ้าอาณานิคมไทยพหุ

ข. เพื่อจัดตั้ง “รัฐอิสลามแห่งปัตตานี” ซึ่งมีเอกราชและอธิปไตย

ค. เพื่อธำรงรักษาสาสนาอิสลาม เผ่าพันธุ์ วัฒนธรรม ประเพณี และขนบธรรมเนียมของชาวมุสลิม

เราแนวร่วมปลดแอกแห่งชาติปัตตานี ขอรับรองอย่างเร่งด่วน และจริงจังแก่รัฐมนตรีอิสลาม และพี่น้องชาวมุสลิมของเราทั้งหลาย ให้สนับสนุนเรา:-

๑. อภิปรายถึงสถานะของประชาชนมุสลิมใน “ไทยภาคใต้”

๒. ตั้งคณะกรรมการโดยฉับพลัน เพื่อสืบสวนสถานะของประชาชนมุสลิมใน “ไทยภาคใต้”

๓. ให้ความสนับสนุนทั้งทางจิตใจและวัตถุ แก่การต่อสู้เพื่อปลดแอกประชาชาติ เสรีภาพ และเอกราชของเรา

ลงชื่อ ตนกู อับดุล จาลาล บิน
ตนกู อับดุล มุตาลิบ
ประธาน
แนวร่วมปลดแอก แห่งชาติปัตตานี

แนวร่วมปลดแอก แห่งชาติปัตตานี
เทือกเขาบูโด
ปัตตานี
ลงวันที่ ๑ เมษายน ๑๙๗๖

๓๐ กันยายน : วันปลดปล่อย

วันที่ ๓๐ กันยายนของทุกๆปี อาจจะไม่มีคามหมายสำหรับใครเลย แต่สำหรับคนวัยหนึ่ง วันนั้นมีความหมายต่อพวกเขามาก เพราะหมายถึงวันสุดท้ายในการทำงานอำนาจอ และสิ้นสุดวาสนาบาปสำหรับบางคน คนวัยนี้ได้แก่ข้าราชการที่มายุครบ ๖๐ ปี ต้องออกจากราชการ ไปตามระเบียบการปฏิบัติราชการ

วัย ๖๐ ปีถือว่าเป็น "วัยชรา" ร่างกายและจิตใจเริ่มเสื่อมโทรมลงตามธรรมชาติ ร่างกายที่เข้มแข็งก็ค่อยๆอ่อนเปลี้ยเมื่อยล้าลง จิตใจที่แข็งแกร่งเด็ดเดี่ยว อดทน ก็กลับกลายเป็นท้อแท้ กลัว และปวิตกไปต่างๆ ไม่อาจปล่อยให้รับผิดชอบงานราชการต่อไปได้ ซึ่งจะเกิดผลเสียหลายตามมา จึงได้ตราเป็นระเบียบว่า ใครอายุครบหกสิบให้รีบเกษียณอายุราชการไปเสีย บริษัทเอกชนบางบริษัทของ *สสมพ* กันตั้งแต่อายุ ๕๕

ใกล้ถึงวันปลดปล่อยกันทั้งนั้น

เพราะถือว่าวัยนี้สมรรถภาพต่างๆ ไปเริ่มเสื่อมแล้ว แต่ทั้งนี้ต้องดูอายุขัย (life expectancy) ของคนในชาติ สภาพโภชนาการ สภาพของสิ่งแวดล้อมประกอบกับประวัติการทำงานด้วย บริษัทใหญ่ๆ ในบ้านเราหลายบริษัทให้อายุ ๕๕ ปีเป็นสำคัญ

เมื่อคนวัยนี้จิตใจเริ่มกังวลอ่อนไหวอยู่แล้ว ถึงวันที่ต้องสิ้นสุดลงแทบทุกอย่าง ข้าราชการเกษียณอายุบางคนถึงกับเสียขวัญ และจะเสื่อมลงอย่างรวดเร็วทั้งร่างกายและจิตใจ ๒ ปีหลังจากเกษียณราชการไปแล้ว อดีตอธิบดีๆ หรือท่านอดีตปลัดๆ ถึงกับเปลี่ยนรูปไปมากอย่างไม่น่าเชื่อ ยิ่งตำแหน่งใหญ่ๆมาก จิตใจย่อมหวนไหวมากตามไปด้วย บางคนทศกรองตำแหน่งอยู่นาน จนเพลอไหลคิดไปว่าสถานที่นั้นเป็นของตน เมื่อถูกกระตุ้นให้เดินด้วย *กฎเกษียณราชการ* ก็โหม่นสทกข์เป็นทิวตริคุณนี้ ไม่นับถึงคนทั้งที่บ๊ยะไรไว้มาก

ภาพหญิงสาวหรือหญิงชรา? บางท่านอาจเห็นหญิงสาวก่อน บางท่านอาจเห็นหญิงชรา ก่อน

มาช และไม่ยอม "ปลด" ตัวเอง
เมื่อวันสุดท้ายมาถึง เขาต้องอำลาห้องทำงานที่แสนสบาย โอโถง อบอวลด้วยไอเย็น ต้องอำลาผู้ได้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงานด้วยซึ้งเต็มทน และต้องผันอ้อมกับบางคน ตราขายที่ถกกันหรือแม้แต่พรมทุกผืน ที่กรมกองห้องทำงาน นับวันแต่จะกลายเป็นความหลังที่ไม่อาจเรียกย้อนคืนมาได้
เมื่อถึงบ้าน ลมตาตื้นซ้นใน

ตอนเช้า เขาก็กลายเป็นตาแก่
ธรรมดาๆ คนหนึ่งไปเสียแล้ว อาจ
รู้สึกว้าว้างเปล่าอยู่พักใหญ่กว่าจะ
จับอะไรมาทำแก้เหงาได้ บางคนมี
บ้านนาอยู่ค่อนข้างสูงพอที่จะกินจะใช้
ไปได้ตลอดชีวิต แต่เงินบางทีก็
ไม่มีความหมายเมื่อเทียบกับ "อำนาจ"
ที่เคยมีย บางรายถึงกับหวนกลับไป
แสวงหาอำนาจครั้งใหม่โดยเงินเข้า
สู่เวทีการเมือง ซึ่งส่วนมากความ
เหลว

มีคนชราอยู่มากเหมือนกันที่เขา
ใจกลุ้มใจความเป็นอนิจจัง และพยายาม
ปรับตัวให้เข้ากับสภาพใหม่ของตน
ได้โดยไม่ยาก แต่สำหรับชายชรา
อีกสองประเภทมักทุกข์ร้อนในใจอยู่
ไม่ได้ขาด ประเภทหนึ่งเมื่อครั้งตน
ยังใหญ่อยู่ก็ใช้อำนาจไปในทางเลอะ
เทอะ คนเหล่านี้จะรู้สึกผิดและเศร้า
อยู่ในส่วนลึก แต่อีกประเภทหนึ่ง
กลับหวนหวาด ตามกฎ "ที่ใครที่มัน"
กลัวว่าคนรุ่นหลังจะขุดคุ้ยแผลเก่าที่
เคยทำไว้แต่หนหลัง

ภาวะการเกษียณอายุราชการ
มันเจ็บปวดและสั่นคลอนจิตใจ ด้วย
ประการฉะนี้ เราจึงมักพบข้าราชการ
ระดับสูงบางคนเมื่อใกล้วันเกษียณ
อายุ มักมีการเปลี่ยนแปลงที่เราเรียกว่า
ออก "คำสั่งทวงทวน" ให้บริษัทบริวาร
ของตนเพื่อคำนวณฐานอำนาจตนไว้
หรืออย่างน้อยก็สร้างบุญคุณไว้กันลืม
หรือทวงกลับคืนภายหลัง

มีประเพณีของกระทรวงมหาด
ไทยย้อนหลังทว่า สำหรับผู้ว่าราชการ
จังหวัดที่เหลือนเวลาอีกหนึ่งหรือ
สองปีจะเกษียณอายุราชการ มักถูก
เรียกเข้าประจำกระทรวงมาเซ็นชื่อ
แล้วรับเงินไปเดือนหนึ่งๆ จนกว่าจะ
เกษียณอายุ มีผู้อธิบายว่าเพราะจะ
ได้ไม่มีการเปลี่ยนแปลงๆ ทำนองคำสั่งทวง
ทวน หรืออาจจะเปิดเวลาไว้ ซึ่งเป็น

การกลัวแบบเกรงใจ

มีข้อที่น่าเอาใจใส่สภาพทางจิต
ใจของคนชราเป็นพิเศษ ๒ อย่างด้วย
กันคือเรื่อง "ความคิด" และ "อารมณ์"

ความคิด คนแก่มักก็คิดติดแน่นอยู่
อย่างเดิม เคยคิด เคยแก้ปัญหาอย่าง
ไร ก็มักจะคิดและแก้ไขอยู่อย่างนั้น
ไม่เปลี่ยนแปลง ไม่ทันโลก บางที
ดูสุขุมเยือกเย็น แต่ไม่ทันเหตุการณ์
ยังแก้ถึงเอาตัวเองเป็นศูนย์กลาง
มากจน บางรายดองดองโง่งมงาย แต่
บางรายกลับดองเจิบ ทำที่เป็นรับฟัง
คนอื่น แท้จริงก็ติดมันกับความคิด
ของตนอย่างเหนียวแน่น

อารมณ์ ร้อยทรงร้อยมอารมณ์กลัว
อยู่เป็นนิจ กลัวคนเขาจะไม่นับหน้า
ถือตา กลัวลูกหลานจะทอดทิ้ง กลัว
ตาย กลัวว่าจะหมดอำนาจ กลัวจะ
เสียฐานะดั้งเดิมของตน เลยไม่กล้า
จะตัดสินใจทำอะไร ปลดปล่อยมันไป
หรือบังคับอะไรให้พ้นบ้านเป็นพอ หรือ
ไม่กว้างเลยก็มาก ทพุดเลอะเทอะ
ปากขยัดปากขยาก็มีมาก

ทุกวันนี้ เหตุการณ์ของประเทศ
และโลกเกิดขึ้น เปลี่ยนแปลง และ
เป็น ไปรวดเร็วเกินคาดหมายเสมอ
เราจึงควรจะมีคนหนุ่มแน่นที่แข็งแรง
และฉับไวเป็นเสนาบดีหรือผู้
บริหารระดับสูง ซึ่งจะตามเหตุการณ์
ได้รวดเร็วทันที่ทั่วทั้ง เพียงแต่ขอยืม
ความสุขุมของคนแก่มากำกับบาง
ครั้งก็พอแล้ว

หันมาดูเสนาบดีของบ้านเราก็
ต้องถอนใจ เพราะตั้งแต่นายกรัฐมนตรี
มนตรีและรองฯ อีก ๓ คนก็ล้วนแต่
ควร "ขึ้นคาน" แล้วทั้งสิ้น ถ้าหาก
ท่านเหล่านั้นยังเข้ามาเพื่อตอบสนอง
ความต้องการเก่าๆ (ที่ไม่เคยสำเร็จ
มาก่อน) ก็นับว่าน่าห่วงชะตาบ้าน
เมืองอยู่ไม่น้อย

กิตติกร

ใจ ได้ ใจ

ยืนหยัด
เคียงบ่า
ประชาชน

ทศวันวิการ
และ กุณ

เหยื่อทอยตรงกลาง

ข้อตกลงระหว่างวอชิงตันและลอนดอนก่อนหน้านี้ สร้างความไม่ไว้วางใจซึ่งกันและกันไปในความสัมพันธ์ของประเทศทั้งสองเกี่ยวกับกิจการในเอเชีย แม้ทั้งจีน เอกอัครราชทูตเซอร์เลย์ได้แสดงความสนใจจากสงครามกลางเมืองในจีนมาเดือนว่า อังกฤษควรจะช่วยย้ายค่ายทางสหรัฐฯ และจีน เพื่อเพิ่มมาตรการบางอย่างในการควบคุมไทย แต่ทางวอชิงตันไม่เห็นด้วย ในเอกสารที่เตรียมสำหรับให้ประธานาธิบดีรูสเวลต์กล่าวที่ซิดนีย์ กระทรวงการต่างประเทศสหรัฐฯ ได้บันทึกว่าประวัติศาสตร์การบีบบังคับของชาวยุโรปต่อประเทศไทยและการครอบครองดินแดนในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นความทรงจำที่เด่นชัดในเอเชีย รัฐบาลไม่สามารถสนับสนุนการร่วมรับผิดชอบด้านใด ๆ สำหรับการกระทำที่ต่อเนื่องในด้านจักรวรรดินิยมก่อนสงครามที่มัตโตไทย ลอยแสดงตอบโต้ดังกล่าวเป็นการกระทบทางการทูตอย่างร้ายๆ ต่อ

เสรีไทยในอินเดีย

จตุรัส ๔๒

อังกฤษที่มีแผนการจะกำหนดมาตรการรุนแรงหลังสงครามต่ออิตาลีและเอกราชของไทย ที่กองบัญชาการ SEAC. ตัวแทนกระทรวงการต่างประเทศอังกฤษเคยกล่าวกับเจ้าหน้าที่ โอเอสเอส. ว่าความปรารถนาอย่างหนึ่งของนโยบายรัฐบาลอังกฤษภายหลังสงครามก็คือให้ไทยยกเลิกดินแดนตอนใต้สุด ๒ แห่งให้มาลา

ปัญหาการเมืองดังกล่าวหยุดชะงักลงเมื่อเหตุการณ์ในอินโดจีนเกิดขึ้นเมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ญี่ปุ่นได้ทำรัฐประหารล้มรัฐบาลวิชัยของฝรั่งเศสในไซ่ง่อน ปรีดีกับ โอเอสเอส. วิเคราะห์ว่าญี่ปุ่นจะดำเนินการแบบเดียวกันที่กรุงเทพฯ จึงเรียกร้องขอความช่วยเหลือฉุกเฉินสำหรับกองกำลังต่อต้านจากฝ่ายพันธมิตร

รัฐบาลอังกฤษไม่ตกลง แม้ โอเอสเอส. และ SOE. จะรายงานถึงความแข็งแกร่งและกำลังทหารของหน่วยใต้ดินไทย กระทรวงการต่างประเทศยังยืนยันว่า การต่อต้านใดๆ จะไม่ก่อให้เกิด “ผลที่ยิ่งใหญ่” อันใด แต่โคโนแวนและหัวหน้าสาขาของเขาคือคาร์ล ฮอฟฟ์มันน์ ตัดสินใจที่จะสนับสนุนและฝึกฝนกองกำลังให้ไทย ไม่ว่าผลลัพธ์ทางการเมืองจะเป็นเช่นใด และทำาประหลาดยิ่งขึ้นก็คือกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐฯ ค้นพบว่า เจ้าหน้าที่ โอเอสเอส. ระดับสูงสัญญาว่าจะให้ความช่วยเหลือทางทหารก่อนที่วอชิงตันจะเริ่มพิจารณาเรื่องนี้ด้วยซ้ำ

ถ้าหากอังกฤษคัดค้านการช่วยเหลือกองโจรของปรีดี ทาง โอเอสเอส. ก็เตรียมจะให้ความช่วยเหลือเอง โดยไม่พึ่งการเห็นชอบจากอังกฤษ แม้จำเป็นก็จะละเมิดการส่งงานของเม้าท์แบทเทิน โชคดีที่วาคอนของโคโนแวนหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้าโดยตรง ปลายเมษายนทาง SOE. นายพลจัตวา วิคเตอร์ จาคส์ ได้มาถึงกรุงเทพฯ พร้อมด้วยหม่อมเจ้าสุภัสสวดี ผู้ที่ทางกองกำลัง ๑๓๖ แนะนำว่าไม่ควรให้เข้าร่วมในขบวนการ เนื่องจากไม่เป็นที่นิยมชมชอบท่ามกลางความมั่งคั่งของเสรีไทย

หลายคน แต่เวลานั้น โอเอสเอส. เป็นอิสระมากพอที่จะดำเนินงานตามแผนของตน นายพลกรีนส์กลับมากลางกรุงเทพฯ ในเดือนเมษายน พร้อมด้วย โอเอสเอส. คือ ร.อ. โฮเวิร์ด พาล์มเมอร์ (Howard Palmer) บัณฑิตวิทยาลัย อายุ ๒๗ จากโรงเรียน

มจ. ศกสวต. สวส. ๓๓

จิม ทอมป์สัน ราชานูไทย

กฎหมายมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด เพื่อของพาล์มเมอร์เคยเป็นอาจารย์ใหญ่ของโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนมาก่อนสงครามและเป็นเพื่อนสนิทของปรีดี พาล์มเมอร์อยู่ในไทยตั้งแต่เล็กจนถึงอายุ ๕ ขวบ และมีส่วนรับรู้ในภูมิหลังการดำเนินงานมิชชันนารีของเคนเนธ แลนดอน ทั้งมีความรู้สึกเห็นอกเห็นใจต่อคนไทย เขาทำงานร่วมกับสงวน ตุลารักษ์ ที่กองบัญชาการ SEAC. ของ โอเอสเอส. หลังการมาก่อนด้วย

ตอนต้นเดือนพฤษภาคม เมื่อกลางการยอมแพ้ของเยอรมันปรากฏชัดขึ้น ทั้ง โอเอสเอส. และ SOE. ต่างก็ขยายการดำเนินงานในไทยมากขึ้น

ปรีดี (รู้จักกันในนามของ Ruth) ได้ขอคุณวอชิงตันโดยผ่านโอเอสเอส. ที่ให้ความช่วยเหลือข่าว

สารของปรีดีก็เข้าถึงความรับผิดชอบของสถานการณ์ เขาพูดถึงความหวาดระแวงของญี่ปุ่นและวิกฤตการณ์ที่ใกล้เข้ามา

แต่ทางวอชิงตันตอบสนองเพียงถ้อยคำแก้ตัวที่หน่วงเหนี่ยวไทยไว้ เพราะตระหนักถึงค่าเตือนของลอร์ดเม้าท์แบทเตนต่อการลุกฮือก่อนกำหนดของฝ่ายพันธมิตร

ปลายเดือนมกราคม คศ. ๑๙๔๕ ตัวแทนไทย ๓ คนได้ถูกส่งไปที่กองบัญชาการ SEAC. เพื่อเจรจากับอังกฤษ-สหรัฐฯ และมีการร้องขอให้พันธมิตรประกาศอย่างเป็นทางการเพื่อคำประกันเอกราชของประเทศไทยภายหลังสงคราม การประกาศดังกล่าวจะเพิ่มกำลังให้กับปรีดีภายในประเทศ วอชิงตันเห็นด้วยกับเอกราชของไทย แต่เห็นว่าเส้นทางที่จะบรรลุถึงเป้าหมายนั้นมิใช่ของง่ายทั้งหมดขึ้นอยู่กับมาตรการที่ไทยจะดำเนินการช่วยขับไล่ญี่ปุ่นออกไปอย่างไรก็ตามอังกฤษกล่าวว่าเอกราชของไทยหลังสงครามแขวนอยู่กับการต่อต้านศัตรู และอังกฤษปฏิเสธที่จะให้ความช่วยเหลือทางทหาร

ไทยไม่มีข้อสงสัยในการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่อังกฤษ ภารกิจเจ้าหน้าที่ไทยถูกส่งมายังกองบัญชาการ SEAC. หลังการพร้อมกับข่าวพิเศษจากปรีดีถึงลอร์ดเม้าท์แบทเตน และยังได้นำกระดุมทองหมึกเครื่องหมายของกษัตริย์ไทยมาเป็นกำไลแกเม้าท์แบทเตนด้วย ของขวัญที่คล้ายคลึงกันอันเป็นที่ยอมรับว่าเป็นสัญลักษณ์ของความเป็นมิตรไมตรีของไทยได้ถูกส่งไปให้นายพลโคโนแวนและเจ้าหน้าที่ โอเอสเอส. อื่น ๆ รวมทั้งประธานาธิบดีรูสเวลต์ด้วย แต่เมื่อเจ้าหน้าที่ไทยลงถึงกาและเข้าพบ

เจ้าหน้าที่ SOE. ของขวัญดังกล่าวได้ถูกปฏิเสธด้วยข้ออ้างว่า ที่ปรึกษาการเมืองของลอร์ดเม้าท์แบทเตนบอกรับ เพราะมาจากประเทศ "ศัตรู"

ขณะเดียวกันนั้นกำลังกองโจรของไทยก็เข้มแข็งขึ้นเรื่อย ๆ การขีดร่างกึ่งได้ทำให้สนามบินพม่าเปิดสำหรับการขนส่งอาวุธเพื่อการต่อสู้ในไทย การขนส่งอาวุธให้กองกำลังต่อต้านได้เพิ่มขึ้น รวมทั้งจำนวนคนของ SOE และ โอเอสเอส. ที่ลัดลอดเข้าประเทศ ทุกคนเชื่อมั่นว่าการต่อสู้ของตนในไทยมีความสำคัญอย่างมาก เจ้าหน้าที่อังกฤษผู้หนึ่งกระโดดร่มลงในชนบทไทย เมื่อฤดูร้อนปี คศ. ๑๙๔๕ กล่าวว่า "มีเจ้าหน้าที่ โอเอสเอส. น้อยคนในไทยการดำเนินงานดังกล่าวในที่นั้นไปตามข้อตกลงความรับผิดชอบของอังกฤษ" เจ้าหน้าที่อังกฤษอีกผู้หนึ่งก็โต้แย้งกว่า การปฏิบัติการของโอเอสเอส. ไม่เป็นองค์กรเหมือน SOE. และการจัดตั้งส่วนใหญ่อยู่ในเขตที่ไม่สำคัญ ทำนองเดียวกันนิโคล สมิธกับเจ้าหน้าที่อเมริกันกลับมีความเห็นต่างออกไป "เจ้าหน้าที่ SOE. ในไทยดำเนินงานเช่นเดียวกับ โอเอสเอส. ยกเว้นแต่ในขอบข่ายที่เล็กกว่า" แต่ถ้าจะพิจารณาตามมาตรการความมั่นคงแล้วอาจอธิบายถึงข้อขัดแย้งดังกล่าวได้ในทำนองว่า หัวใจสำคัญอยู่ที่การขาดการประสานงานและจุดประสงค์ร่วมกัน กองบัญชาการ SEAC. ให้เหตุผลว่าทาง SOE. จะไม่ร่วมมือในไทยและ โอเอสเอส. "มีเหตุผลเพียงพอที่จะแยกเป็นอิสระ" คนของโอเอสเอส. และ SOE. เองไม่ได้ติดต่อกันเลยในเขตไทย ค่าของอมริ

บริษัทอุตสาหกรรมไหมไทยจำกัด ที่ถนนสุรวงศ์

กันและอังกฤษอยู่กันคนละส่วนของประเทศ และเจ้าหน้าที่ของแต่ละหน่วยก็ไม่ได้มีการบอกกล่าวถึงที่ตั้งของฐานกองกำลังต่อต้านอื่นๆ

การที่เจ้าหน้าที่ โอเอสเอส. กล่าวถึงบทบาทและความสำคัญของไหมไทย ดูเป็นการทำให้การดำเนินงานของ SOE. ของอังกฤษดูย่ำแย่ลง ในทางภาคเหนือก็มี พต. จอห์น ฮอลิเดย์จาก โอเอสเอส. อดีตมิชชันนารีผู้พูดไทยคล่อง ทำงานเป็นตัวแทนจารกรรมและผู้อำนวยการในภาคเหนือ นอกจากรวมทั้งเจ้าหน้าที่อเมริกันส่วนใหญ่ในไทยที่เดินทางเข้ามาในเอเชียเป็นครั้งแรก บอกเล่าผู้ชนชอบคนไทย โดยเฉพาะมีความยกย่องปรีดีเป็นพิเศษ ก็คือ เจ้าหน้าที่ โอเอสเอส. ที่รายงานต่อจากโฮเวิร์ด พาล์มเมอร์ ได้แก่ พต. เจมส์ ทอมป์สัน และผู้ช่วยของเขา คือ รท. อเล็กซานเดอร์ แมคโดนัลด์ บุคคลทั้งสองต่างยึดเมืองไทยเป็นบ้านเกิดใหม่ ภายหลังจากที่ญี่ปุ่นปราชัย แมคโดนัลด์เดินทางท่องเที่ยวไปทั่วทั้งตะวันออกไกลในฐานะผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ แต่เขาหลงใหลและรักคนไทยมาากมี ความ

มานได้กล่าววิจารณ์ว่า "... ความจริงที่เราเข้าใจ โอเอสเอส. นะ เราตกเป็นเหยื่อของอเมริกันเหมือนกัน... อาจารย์ปรีดีคงคิดว่า หลังสงครามสหประชาชาติคงไม่ยอมให้ฟาสซิสต์ขึ้นมาได้อีก อาจารย์เข้าใจอันนั้นแน่นอนเกินไป หรือไม่ว่าจักรวรรดินิยมมันก็มีอำนาจขึ้นมาได้เหมือนกัน..."

ฟันความหลังระหว่าง SOE. และ OSS. กับขบวนการเสรีไทยเห็นจะขอยึดเพียงแค่นั้น ใครที่เป็นเสรีไทยเก่าอ่านคอลัมน์นี้แล้วนึก "มันมือ" จะเขียนความหลังมาเล่าสู่กันฟังบ้าง "เอม" ก็จะยินดี...

"เอม"

ร.อ. วัชรชัย ขยี้สิทธิเวช ร.น.

ชื่นชอบเป็นพิเศษต่อปรีดี ส่วนจิมทอมป์สันก็ให้ข้อคิดเห็นว่า สำหรับเขาแล้วปรีดีเป็น "เทพบุตรในฝัน" ที่เขาชื่นชมยกย่อง เขาเลื่อมใสปรีดีตั้งแต่มีโอกาสอ่านเรื่องราวของปรีดีตอนที่ยังทำงานอยู่กับ โอเอสเอส. และจนกระทั่งต่อมาได้รู้จักเป็นการส่วนตัว ตามความเห็นของทอมป์สันถือว่า ปรีดีและคณะเสรีไทยมีส่วนสร้างประวัติศาสตร์ใหม่ให้กับประเทศไทยยิ่งกว่าคนอื่นในเวลานั้น

อย่างไรก็ตาม กับความเห็นของ ร.อ. วัชรชัย ขยี้สิทธิเวช ร.น. ซึ่งเคยให้สัมภาษณ์ จดรัส เมื่อไม่นาน

รท. อเล็กซานเดอร์ แมคโดนัลด์ ในปลายทศวรรษ ๑๙๔๐ ได้เป็นบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษที่ใหญ่ที่สุดในกรุงเทพฯ คือ สท. บางกอกเวิลด์ ส่วน พต. เจมส์ หรือ จิม ทอมป์สันเป็นราชาผู้ใหม่เงินล้าน เจ้าของกิจการของ บริษัทอุตสาหกรรมไหมไทย เลขที่ ๘ ถนนสุรวงศ์ ในปัจจุบัน ครั้งนั้นมีข่าวบอกว่าเขาติดต่อกับ ซีไอเอ. และได้หายสาบสูญไปภายใต้สภาวะการฉกฉวยในปี ๑๙๖๖ หลายความเห็นเชื่อกันว่า จิม ทอมป์สัน ถูก "เก็บ" ในบ่วงลอบของมลายูในฐานะที่รู้มากเกินไป หรือไม่กี่เพราะเป็น "สายลับสองหน้า" กำลังปลักตัว

เมืองไทยเวลานี้มีวงดนตรีสตรีจริง คอมโบ้เกือบจะมากที่สุดใเอเชีย ทั้งฝีมือก็อยู่ในระดับที่เป็นสินค้าส่งออกนอกได้อย่างสบายๆ หลายวง แต่จะหาวงผู้หญิงล้วนๆ ได้ยากยิ่ง และน่าเจ็บใจที่ในที่สุดกลับบางแห่งในเมืองไทยต้องส่งวงดนตรีหญิงคณะ Blue Star Sisters จากนอกเข้ามาเป็นสินค้าขาเข้าให้เสียเงินเสียค่าลิขสิทธิ์ค่าไปโดยใช่เหตุ

บัดนี้ได้มีหญิงไทยใจกล้า ๕ คน รวมมือกันก่อตั้งวงดนตรีสตรีจริงคอมโบ้หญิงล้วนในชื่อว่า Requests ขึ้นมาได้สำเร็จแล้ว จุฑารัตน์ไม่รอช้ารับพาท่านผู้ท่านไปสัมผัสความจริงกับคุณพรพิมล จันทรประภา หัวหน้าวงดนตรีหญิงทันที

คลาดเคลื่อนจากการพบกันมาหลายครั้ง เนื่องจากเธอมีงานเล่นดนตรีมาก เราได้พบกับเธอในบ่ายวันหนึ่งบนชั้นสองของโกเฟโฮ ค็อฟฟี่เฮาส์ เธอมากับเพื่อนสาวคนหนึ่งด้วย ใบหน้าอิดโรยอย่างเห็นได้ชัด สืบ

ถามคุณที่ทราบว่า ตลอดคืนนั้นเธอไม่ได้นอนเลยเพราะต้องบังคับให้ลูกทีมใส่เล่น เพิ่งจะนอนตอนแปดโมงเช้านี้เอง

“ความจริงวงดนตรีของเราไม่ใช่ วงดนตรีหญิงวงแรกของไทยหรอกค่ะ วงแรกชื่อว่า Little Star ตั้งมาเมื่อเจ็ดแปดปีแล้ว แต่ตั้งได้ ๔ ปีก็เลิกล้มลงไป ความท้อว่รท้ออาชัพนจึงได้รวบรวมเพื่อนเก่า ๆ มาตั้งวงใหม่อีกครั้งหนึ่ง”

เธอกล่าวกับเราด้วยใบหน้ายิ้มแย้ม และถึงแม้สีหน้าของเธอจะดูเพลียๆ ไปบ้าง แต่ความมั่นใจความเป็นกันเองและแววเข้มของเธอไม่ได้ลดน้อยลงไปด้วยเลย เธอเล่าให้เราฟังว่าเธอเป็นลูกสาวคนเดียวในจำนวน ๕ คนของคุณพ่อสมพงษ์ และคุณแม่สังศรี จันทรประภา ดารา

ละครและดาราภาพยนตร์รุ่นเก่า ในครอบครัวเธอ ทุกคนมีความรักในด้านศิลป์มาก พี่ๆ และน้องๆ เป็นนักดนตรีเกือบหมดทุกคน ยกเว้นน้องชายคนสุดท้องเพียงคนเดียว เมื่อเธอโตจนจำความได้ส่งแวดล้อมภายในบ้านก็ชักนำให้เธอชอบดนตรีอย่างฝังใจ และเริ่มหัดเล่นดนตรีกับพวกพี่ๆ จนมีความสามารถพอที่จะเล่นได้ จึงตั้งวงดนตรีเป็นของเธอเองชื่อว่า Guitar Girl โดยมีเธอเป็นนักดนตรีหญิงคนเดียวในวง เล่นในตำแหน่งตกลอง เล่นอยู่ได้ประมาณ ๔ ปีก็ถูกชักนำให้เล่นในวง Little Star ซึ่งเป็นวงดนตรีหญิงล้วน

“ช่วงที่เล่นอยู่ในวง Little Star เป็นช่วงที่รุ่งโรจน์ที่สุดในอาชีพนี้ มีทั้งชื่อเสียงและเงินทอง วงของเราไปเล่นที่อุดรฯ ได้ประมาณปีหนึ่งก็

พรพิมล จันทรประภา : นักร้องชีวิตนักดนตรีไทย

หมดสัญญา และวงแตก อัจฉริยะ
เล่นไปคนเดียวจนทั่วเมืองไทย จน
กระทั่งพี่ชายเรียกกลับมาเล่นที่ไนท์
คลับในกรุงเทพฯ ทั้งโมเกมโบและ
ไซไซ”

พรพิมลกล่าวกับเราถึงความฝัน
มาในชีวิตของเธออย่างละเอียด เรา
แอบชมความกล้าหาญความเด็ดเดี่ยว
ของเธอไว้ในใจอย่างเงียบๆ ผู้หญิง
ตัวเล็ก ๆ คนเดียวได้เห็นและอยู่ใน
ท่ามกลางความเหลวแหลกของสังคม
ระดับหนึ่ง ซึ่งใช้ชีวิตแบบสั่นเป็ล
ให้กับความไม่เป็นสาระของชีวิต
ท่ามกลางผู้หญิงหากิน คนเมาสุรา
และคนบ้าตึกหา แต่ด้วยจิตใจที่
เด็ดเดี่ยวเธอไม่ยอมตกเป็นหญิงสาว
ของใคร ไม่ยอมให้ใครลวนลามเกิน
กว่าศักดิ์ศรีความเป็นคนของเธอไป
ได้ และจนบัดนี้เธอก็ยังครองชีวิต
โสดไว้ได้อย่างน่าทึ่ง เราถามถึงอุป
สรรคที่คนดนตรีจะหลีกเลี่ยงไม่ได้
มีอะไรบ้าง เธอตอบเราอย่างไม่
อายว่า

“อ้าวขอบอกไว้อย่างหนึ่งนะกะ
ว่า การตกงานเป็นของคู่กันกับนัก
ดนตรีไทย อวดกงานซะจนเคยชิน
อ้าวอยากจะบอกแบบประชดชีวิตว่า
ส่งประทับใจที่สุดของอ๊วกคือการตก
งาน เวลาตกงาน อ๊วกก็ไม่มีเงินใช้
ต้องเที่ยวขอยืมเงินเพื่อน ๆ เมื่อยืม
ใครไม่ได้ก็ต้องจำนำของไม่ว่าจะเป็น
สร้อย นาฬิกา และแม้กระทั่งกีตาร์
พี่... ดูซิคะ อ๊วกพิมพ์อ๊วซะจนด้าน
เลย อ้อ!... เวลาที่เล่นได้เงินหรือ
คะ ไม่มีเหลือหรอกคะ ไม่ว่าจะได้
มากขนาดไหนเพราะอ๊วกมีภาระที่จะ
ต้องเลี้ยงคุณพ่อคุณแม่ คุณ
น้าคุณน้าไทยมีวงเยอะกว่าที่เล่นมาก
มายหลายเท่า ไหนจะต้องแข่งขันกับ
นักดนตรีต่างชาติอีก พวกเราเคยรวม
ตัวกันขอร้องไปยังรัฐบาลมา ๓ คณะ

แล้ว แต่ยังไม่ได้ผล ขอร้อง
ของเราก็ไม่มากหรอกคะ เพียงแต่ให้
รัฐบาลช่วยสงวนสิทธิ์ให้นักดนตรี
ไทย ก็ดูเหมือนว่ารัฐบาลไม่ค่อยสน
ใจ และไม่มีความจริงใจกับพวกเรา
เลยคะ อุปสรรคก็อย่างที่พวกเรา
ปวดหัวก็คือ ยังเล่นก็ยังมีรายได้น้อย
ล็กคือ พวกนายทุนเจ้าของกิจการทาง
ด้านนี้ พยายามตัดค่าใช้จ่ายพวกเรา
อยู่เรื่อย ๆ ระบบนายทุนนั้นแย่นะคะ
จะให้เสียค่าใช้จ่ายน้อยๆแต่ละเอากำ

“โรมาๆ ไม่เห็นใจลูกจ้างบ้างเลย”

คุณพรพิมล ระบายความในใจ
ของเธอเหมือนจะขอความเห็นจาก
เรา แต่เราไม่ตอบด้วย พร้อมกัน
ในใจว่า เธอคงจะสนใจเรื่องการ
เมืองแน่นอน มิฉะนั้นเธอคงไม่เข้า
ใจปัญหาอะไรได้ๆ เช่นนั้นแน่ จึงหยอด
คำถามเรื่องนี้ให้เธอ เธอกลับตอบมา
ว่า

“เรื่องการเมืองก็สนใจบ้าง
เหมือนกัน แต่ไม่ค่อยรู้ะโรมาๆ รู้
เฉพาะที่มันมาสัมผัสกับตัวเอง
อย่างเช่นเรื่องถอนฐานที่พ้อออกไป
นะกะ พ้อถอนฐานที่พ้อกลับไป พวก
เราก็ตกงานกันเป็นแถว แต่เพราะ

อายุฐานที่พ้อทำให้อ๊วกเกือบต้องเป็น
ฆาตกร เรื่องมันมีอยู่ว่า ตอนนั้นอ๊ว
ไปเล่นที่ฐานที่พ้อนครพนม มีฝรั่งอา
ศัยรลพวกเรากลับตัวเมือง มันพ้อว่า
ในหลวงเป็นเพื่อนมัน แฮม... อ๊ว
โมโหเป็นบ้าเลย ถ้ามันๆ ก็ย้ายอยู่
อย่างนั้น อ๊วทนไม่ไหวก็เลยเหวี่ยง
กำปั้นใส่มันเป็นคนแรก และจากนั้น
เพื่อน ๆ นักดนตรีในรลก็รวมมือรวม
เท้ากันใส่มันต่อตลอด และในที่สุดก็
ถ่มมันตกรลงไปแล้ว พ้ออะไรไม่
พ้อมาพ้อถึงคนที่พวกเราชาวไทย
เคารพทั้งชาติก็ต้องเจอต่ออย่าง
นี้แหละ และในคืนนั้นอ๊วพวก MP.
มันก็ออกตรวจทั่วกัน มันเข้าข้าง
พวกมันตลอดเวลา หัวเราเรารุนแรง
แต่อ๊วว่าน้อยไป พ้ออ๊วเล่าให้นัก
ดนตรีไทยอีก ๒ วงฟังพวกเราไม่โหม
มาก เจอ จ.อ. ที่ไหนดั้นมันนั้น คำน
ล่อกันละเลยคะ เจ็บใจที่มันมาว่า
ในหลวงของเรา แกรม MP. ก็เข้าข้าง
พวกมันอย่างหน้าด้านๆ ออกไปซะ
ได้ก็ดูเหมือนกัน เล่นด้วยแล้วลาม
อย่างนี้ใครจะไปยอม”

ก่อนจากกันในวันนั้นด้วยอัยยา
ศัษย์ที่ดุดัน เราถามเธอว่ามีรายได้
ขณะนั้นเท่าไร เธอบอกว่าได้เดือนละ
... แต่ขอร้องด้วยตั้งใจของเราว่า
ห้ามเอาไปเขียนเพราะกลัวจะโดน
สรรพากรเรียกภาษี

ใครอยากรู้ว่าเธอได้เท่าไร? เชิญ
ไปพบกับเธอได้ที่โรงแรมแมนฮัตตัน
เวลา ๒๒.๐๐-๒๓.๐๐ น. กินละเพียง
๑ ชั่วโมง และเธอจะรอพบคุณถึงวันที่
๓๑ สิงหาคมเป็นวันสุดท้ายแล้ว
เพราะหมดสัญญา ต่อจากนั้นเธอก็
จะได้พบ กับสังคมนักดนตรีไทยคน
อื่นๆ พบกัน และเป็นสังคมนัก
เลื้อเกินสำหรับเธอ นั่นก็คือ เธอ
ต้องตกงานอีกตามเคย

“กมเดอย”

แขกผู้ไม่ได้รับเชิญ

ท่ามกลางสายฝนที่โปรยปรายของวันสุดสัปดาห์ที่ผ่านมา เราแวะไปสัมผัสความจริงที่ร้านอาหารแห่งหนึ่งแถวสามย่าน ซึ่งมีอาหารลูกปากมากมายที่ราคาก็ไม่แพงนัก ไม่ว่าคุณต้องการอะไร ข้าวราดแกงธรรมดาหรือว่ากับแกล้มสำหรับบรรดา “คอทองแดง” ทั้งหลาย

ระหว่างที่สนทนากับเพื่อนร่วมโต๊ะไปได้สักพักใหญ่ เรามีโอกาสได้ต้อนรับแขก “ผู้ไม่ได้รับเชิญ” เป็นระยะๆ รายแรกเป็นหญิงที่ผ่านพ้นวัยเด็กมาแล้วภายใต้เครื่องแต่งกายมอมแมม ยืนมอซายผ่านเข้ามาระหว่างหน้าเรากับเพื่อน ส่วนมือขวากำลังโอบอ้อมเด็กหน้าตาน่าสงสารอยู่คนหนึ่งเพื่อให้ผู้พบเห็นเข้าใจว่าเป็นลูกของนาง

“ช่วยทำบุญช่วยด้วยละะ ยังบ่ได้กินข้าวเลยตั้งแต่เช้า” สำเนียงบ่งบอกว่าเป็นคนอีสาน

เรารีบหยิบเหรียญหนึ่งบาทส่งให้ทันทีด้วยความรู้สึกสองประการ

ระคนกัน คือ เห็นใจและรำคาญ ที่สงสารเพราะบุคคลประเภทนี้ในบ้านเราที่คนบางคนกล่าวว่า “แม้แต่หมายังไม่อดตาย” ยังมีอีกเป็นจำนวนมาก ในขณะที่คนขอทานมีเต็มบ้านเต็มเมือง รัฐมนตรีบางคนกินอาหารจานละเหยียบหมื่น ส่วนที่รำคาญเพราะพบเห็นบ่อยๆ ว่าบางคนทำตัวเป็นขอทานอาชีพ หลอกลวงคนเพื่อเรียกร้องความสงสารด้วยการเอาเด็กมาทรมาน

เมื่อหญิงคนนั้นผ่านไปชั่วอึดใจ “ลือตเตอร์ ค่ะ ลือตเตอร์ สองวันรวย ไปละสิบาทละ” เสียงหญิงชาวฉิ่นวัยกลางคนปลุกให้เราตื่นจากภวังค์ที่กำลังคิดถึงปัญหา ร้อยแปดพันประการในบ้านเมืองรูปขวานแห่งนี้

เรารีบโบกมือปฏิเสธไปทันที เพราะอดทนรัฐบาลมาหลายงวดแล้ว ไม่เห็นรวยสักที มีแต่เงินลงๆ คุยกับเพื่อนได้อีกเพียงสองประโยค ก็ได้ยินเสียงแจ๊วยังกับนกขุนทองที่ถูกสอนให้พูดอยู่ข้างหู

“ช่วยเหลือเด็กนักเรียนยากจนด้วย

เถอะครับ ผมหาเงินไปเรียนหนังสือ อันละสองบาทเท่านั้น ช่วยเหลือผมด้วยนะครับ น้ำครับ ... ช่วยเหลือนักเรียนหน่อยนะครับ ผม ...”

แวตตาละห้อยน้ำสงสารของเด็กเล็กๆ ในเครื่องแบบนักเรียนขมุกขมอมคนนั้น ทำให้เราตัดใจควักเงินสองบาทซอลูกกวาดของหนูน้อยคนนั้น แต่แทนที่เจ้าหนูจะเดินไปขายโต๊ะออนไลน์หันมาขายให้เพื่อนเราอีก ด้วยคำพูดประโยคเดิม เพื่อนเราเห็นว่าเข้มนคนใจบุญอีกต่อไป คงต้องกินแกลบเข้าสักวันหนึ่งแน่ เลยแกล้งตวาดออกไป เมื่อเห็นเพื่อนเราโมโห เจ้าหนูยังไม่ยอมห่างกลับซบปากเข้าใกล้หูของเพื่อนเรา แต่คราวนี้ไม่มีคำขอร้องอ่อนน้อมอย่างน่าสงสารเหมือนก่อน มีแต่เสียงที่ดังชัดถ้อยชัดคำจนคนในร้านได้ยินว่า

“เห้มนุ”

แล้วเด็กน้อยคนนั้นก็รีบวิ่งออกไป ทิ้งเสียงหัวเราะจากคนในร้าน

และความโมโหของเพื่อนเราไว้ข้างหลัง

เสียงหัวเราะของเราไม่ทันหยุดก็ต้องสะดุ้งสุดตัว เพราะขาข้างหนึ่งของเรากำลังออกไปจากพื้น รองเท้าของเราถูกกระชากออกไปอย่างแรง

“ข้ารองท่านะครับ ผมจะจัดให้อย่างดีที่สุด”

เด็กหนุ่มอายุประมาณสิบปีผู้กว้ารองเท้าของเราไปเอียงขึ้นด้วยใบหน้าขมขื่น เราไม่อยากจะใจก็เลยปล่อยให้เขาจัดไปตามเรื่อง แล้วมองดูวิธีการจัดของเขา ขึ้นแรกเอาแปรงขัดฝุ่นที่เกาะรองเท้าออกก่อน จากนั้นจึงเอาผ้าชุบน้ำไปขัดรองเท้าแล้วก็เอาแปรงขัดอีกที ทำได้ไม่เลวเลย ท่าทางของเขาคล่องมาก พลิกหมุนรองเท้าได้คล่องแคล่วดีเหลือเกิน นึกภาพตกตลึง คงไม่น้อยหน้ารังโก สตาร์ แห่งวงเดอะบัทเทิลแน่ๆเลย ทันใดนั้นเราก็งงใจหายวับ เขาเอ่ยถามว่าสีขาขาวโปะลงบนหัวรองเท้าของเรา เอาไม้ขัดขึ้นมาจุดตายละซี! จะเสารองเท้า “คู่เก้ง” คู่เดียวของเราแล้วหรือไร เขาค่อยๆจุดไฟเข้าที่ขาขาวบนรองเท้า ไฟลุกโชนแฉกขี้โยนขึ้นไปบนอากาศแล้วรับมาถ้อย พอไฟมอดเขาก็เอาแปรงมาขัดอีกที โอโฮ! ไม่เลวเลย รอง

เท้ามันระยับจนเราเองแทบจำไม่ได้ ชักสนใจเลยเรียกขานมันอยู่กันบนโต๊ะ

“ผมชื่ออัมพร พลวิเชียร เกิดที่ตำบลบ้านแดน จังหวัดนครสวรรค์ เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๔๘๘ ครับ เมื่อตอนอายุ ๕ ขวบผมหนีออกจากบ้านและหลบซ่อนตัวอยู่ที่วัดโดยสารมาลงที่ตลาดหมอนซิด ผมนั่งๆนอนๆอยู่ที่ตลาดหมอนซิดได้สิบกว่าวัน โดยเดินขอเงินพวกคนโดยสารที่จะไปต่างจังหวัดพอเป็นค่าอาหารประทังชีวิต จนมีคนมาแนะนำให้ผมไปที่สโมสรโรตารี ที่บ้านราชวิถี ซึ่งเขาจะแนะนำวิชาชีพให้ ผมเลือกเอาทางขัดรองเท้า เขาสอนผมอยู่ได้ไม่นานพอเป็นแล้ว ผมก็ไปซื้อขาขัดรองเท้าสีดำมาหนึ่งด้าม และแปรงขัดรองเท้ามาหนึ่งอัน ตระเวนขัดรองเท้าไปทั่ว แรกๆผมได้เงินวันละสิบกว่าบาท พอขัดไปได้ ๒ ปีเริ่มมีเงิน ผมก็ถูกเพื่อนๆแนะนำให้สูบบุหรี่ ขูดเงินติด ระยะเวลาเริ่มขี้เกียจทำงาน เงินทองก็เริ่มร่อยหรอลงไปทุกวัน จนไม่มีจะกิน ในที่สุดผมก็คิดว่าผมไม่เลิกสูบบุหรี่ ผมตายแน่ จึงตัดสินใจเข้าไปรับการอดทั่ววัดถ้ำกระบอก ผมได้รับการรักษาจนหายขาด จึงกลับมาขัดรองเท้าอีก โดยขัดอยู่จน ๔ ท้ม แล้วผมจะไปรับหนังสือพิมพ์มาขายตามหน้าบาร์ต่างๆ จนบาร์เล็กจึงกลับไปนอนตามตลาดสามย่าน รายได้ผมจะเอามาซื้อบุหรี่แล้วจะหาว่าคุย คนที่เงินเดือนต่ำกว่าสามพันบาท ขีดซ้ายไปได้เลย เงินที่ได้ผมจะฝากเข้าธนาคารออมสิน ส่วนหนึ่งผมจะส่งไปที่ถ้ำกระบอกเพื่อสนับสนุนบุญคุณของหลวงพ่ोजารุณ ทำให้ผมเป็นตัวแทนคนจนมาได้”

เรามองหน้าเขาอย่างนิยมในความกตัญญู และอดที่จะถามถึง

ความสัมพันธ์กับสาว ๆ เขียงมนุชย์ปลูชนทั่วไปเสียมิได้

“เรื่องผู้หญิงนั้นผมเกลียดที่สุดเลยครับ เพราะผมเคยอกหักมาแล้ว ผมเคยรักผู้หญิงชาวอุดรฯ คนหนึ่งที่มาเป็นลูกจ้างบ้านเราๆน พอฟผมเอียงปากขอความรัก เขาเลยด่าผมว่าหน้าอย่างแถหรือจะมีปัญญาอะไรเลยฉนั้น ตั้งแต่บัดนั้นมาผมก็ไม่เคยไปยุ่งกับใครอีกเลย

ความปรารถนาที่ผมต้องการที่สุดก็คือ ผมอยากเป็นตำรวจมากที่สุด

สุด ผมจะเป็นตำรวจที่ดี จะเป็นตำรวจตัวอย่าง เพื่อจะให้คนทั่วไปเห็นว่าตำรวจมีใช้แล้วไปหมดทุกคน อย่างน้อยก็ผมคนหนึ่งละ แต่มันเป็นความฝันครับ ผมเป็นไม่ได้แน่ อย่างหนึ่งผมไม่รู้หนังสือเลย แล้วออกอย่างหนึ่ง ผม... อ้า”

“อ้า... อะไร” เราอดเร่งถามเขาไม่ได้ เพราะอยากรู้เสียเต็มประดา แล้วเราก็นั่งฟังเขาออกทันที เมื่อเขากระแทกเสียงตอบอย่างชัดใจว่า

“จะให้ผมเป็นได้อย่างไรละครับ ก็มันขี้ขลาดกว่าหมาตัวงู”

ยังขงใหญ่

จาก จดหมายถึงแม่ กับ เพลงลูกนก ถึง เปลวไฟของ มกุฏ อรฤดี

ในแวดวงวรรณกรรมประเภท
เรื่องสั้น นักเขียนในส่วนที่พยายาม
ผลิตผลงานของตนออกมาเพื่อรับใช้
คนส่วนใหญ่ ไม่ว่าจะโดยการสะท้อน
สภาพทิวทัศน์ของสังคมเก่าแก่ หรือ
ชี้แนะไปสู่หนทางอนาคตอันรุ่งโรจน์
ของสังคมใหม่ก็ดี อาจกล่าวได้ว่ายังมี
จำนวนจำกัด ทงทั้งนักเขียนเรื่องสั้น
ในขณะนั้นอยู่มากมาย

งานเขียนประเภทเรื่องสั้นลูกใช้
เป็น “บันไดแห่งความฝัน” ที่จะ
พาผู้เขียนก้าวไปสู่การเป็นนักประ
พันธ์นวนิยายเรื่องยาว ด้วยความฝัน
ว่าสักวันหนึ่งนามปากกาของตนจะทำ
ให้ตลาดเพื่อหาทั้งยามหลับและตื่น
และหลายคนก็ได้ ไต่ขึ้นไปบนบันได
แห่งการสำเร็จความใคร่ในบางแล้ว
ถึงกับเลิกอาชีพการเป็นแม่พิมพ์ของ
ชาติ ไปพิมพ์คำค้นหาหมึกขาย บาง
คนไปนั่งโต๊ะบรรณาธิการ เพราะผล
งานที่เพื่อน ๆ ช่วยกันเขียนให้ออกดี
บางคนวันหนึ่ง ๆ ก็นั่งเขียนย้อนหลัง
ถึงสมัยที่ยังอยู่ในรวมหาวิทยาลัยแล้ว
ขมหวานอยู่คนเดียวอย่างมีความสุข
ขณะที่เอาเศษเล็กเศษน้อยในอดีตมา
เขียนเสียดสีเป็นเรื่องเป็นราวใหญ่โต
อีกหลายคนก็ไปนั่งเล่าเรื่องผีและ
เหล่าภูติพรายที่เพนเจอร์อนเร้าเข้ามา
อาละวาดจากฝั่ง ลาว เขมร และ
เวียดนาม นักเขียนขบถหลายคนเงยบ
หายไปแล้ว ก็คงจะกำลังเก็บตัวพิศขม
กันอยู่

สำหรับมกุฏ อรฤดี ชื่อนี้จะคุ้น
หูใครหรือเปล่ามันไม่ใช่สิ่งสำคัญนัก
แต่งานของ มกุฏ อรฤดี ก็อยู่ใน
เกณฑ์มากพอที่จะนำมาพิจารณา

กันว่าเป็นอย่างไร ตั้งแต่เล่มแรกคือ
จดหมายถึงแม่ และ เพลงนกเหยี่ยว
จนมาถึง เปลวไฟ ทงทั้งจะไม่พูดถึง
ในส่วนที่ใช้นามปากกาอื่น เรื่องยาว
และงานแปลจากทั้งสามเล่มก็พอจะ
จับใจความได้ว่าผู้เขียนต้องการกล่าว
ถึง ผู้ที่อยู่เหนือกฎหมาย เหยียบกฎ
หมายบ้านเมืองไว้ได้องเท่า จักพา
ตัวเพื่อเรียกค่าไถ่ต่อหน้าต่อตาเจ้า
หน้าที่พิทักษ์กฎหมายบ้านเมือง โดย
ที่ผู้บริหารประเทศละเลยที่จะเอาใจ
ใส่ ไม่เคยรับรู้ถึงสภาพความเป็นจริง
ที่เกิดขึ้น กลับให้สัมภาษณ์สอมวล
ชนว่า “อาชญากรรมลดลง ภาคใต้
ขึ้น...” (จดหมายจากนักโทษใต้,
เปลวไฟ) เรื่องของผู้ใหญ่บ้านและ
กำนันผู้กุมอำนาจรัฐในชนบท ใช้
อำนาจหน้าที่เงินรัฐบาลเข้ากระ
เป๋าตัวเอง และพร้อมที่จะจัดการชน
เด็ดขาดกับประชาชนที่พูดมาก (อิทธิ
พล, เปลวไฟ) เรื่องของผู้ปกครอง
ที่ทำตัวเป็นทาสลูกคนเลือดเนื้อของ
ประชาชนที่กำลังทุกข์ยาก ผกฉวย
เอาทรัพย์สินสิ่งของที่มีผู้บริจาคมา
ช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ที่ประสบทุกข์
อย่างแสนสาหัส นำเข้าตัวเอง
อย่างไร้มนุษยธรรม (สะพานขาด,
เปลวไฟ) ความเห็นแก่ได้เล็กๆ
น้อยๆ ของเจ้าพนักงาน (ข้าวจาก
หม้อบ้านเชิงเขา, เปลวไฟ) และการ
สาธยายสุขของประชาชนในชนบท
ที่ถูกปล่อยไปตามยถากรรม ทงทั้ง
ต้องเสียภาษีให้กับรัฐเหมือนกับคน
อื่นๆ (กลับไปบ้าน, เปลวไฟ)

การสะท้อนถึงความเป็นอยู่ของ

ประชาชน ต้องเดินทุกวิถีทางเพื่อ
เอาชีวิตรอด ต้องหลกหลอกไปเป็น
โสเภณี (สิบสองยี่สิบสนาพิกา, จด
หมายถึงแม่) ต่อสู้กับภัยธรรมชาติ
เพื่อให้อยู่รอดแต่ก็ไปไม่รอด (วาง
กีด, เปลวไฟ) ชีวิตของพ่อเฒ่าที่ไม่
รู้จะฝากความหวังไว้กับอะไร อยู่รอ
คอยความตายไปวันหนึ่งๆ (พ่อเฒ่า,
เปลวไฟ)

ในหลายเรื่องมกุฏ อรฤดี พูด
ถึงคนหนุ่มสาว คนหนุ่มสาวที่ออก
ไปค้นหาสัจจะ แสวงหาความหมาย
ของชีวิต ทำตัวให้มีความกล้าต่อสังคม
อยากที่จะไปสอนหนังสือให้กับเด็ก
ในชนบทที่เร่ร่อนแต่ก็มีน้อยคนนัก
ที่จะเหลียวแล (ฉันต้องการไปทันนั้น
และ บทกวีของรอรอห์ มะหมาด,
เพลงนกเหยี่ยว) การไปทำงานสร้าง
สรรค์ในถิ่นกันดารบ้านเกิดเมืองนอน
ของตน (ทางแยกที่ถนนสายใหม่,
เปลวไฟ) หรือการมีความสุขและ
ภูมิใจที่ได้ชี้แนะให้ผู้ที่ตกเป็นทาสยา
เสพติดปลดปล่อยมันไปเสีย (ถึง
ความตาย, เพลงนกเหยี่ยว)

แต่ในบางเรื่องมกุฏ อรฤดี ก็
ปล่อยให้ความคิดล่องลอยไปอย่างไร้

ขอบเขตและสับสน (การเดินทาง, จดหมายถึงเมา) ขัดเขินออกมาเพียง เพื่อจะบอกถึงความสับสนแห่งอารมณ์ (สูญสันติเนหา, จดหมายถึงเมา) และความสับสนแห่งจิตใจ และท่วงทำนองของความคิด (ว่าวสีขาวแดง, เพลงนกเหยี่ยว) กับอกในบางเรื่อง

ลีลาการเขียนของ มกุฏ อรฤดี ก่อนข้างจะเขียนเชอและวอน การเก็บเล็กเก็บน้อยมาประกอบเข้าเพื่ออธิบายความ บางครั้งก็เบียดเอาประเด็นหลักของเนื้อเรื่องจนหมดความหมายไป อย่างใน *ว่าวสีขาว (เปลวไฟ)* ขนต้นและดำเนินเรื่องโดยตลอด เป็นเรื่องชีวิตของคนๆ หนึ่งที่ผ่านโลกทางดและร้ายมามาก เสียเกือบทั้งเรื่อง ก่อนที่จะจบลงในตอนท้ายด้วยเรื่องของว่าวสีขาว ทำให้ไม่อาจรู้ว่าผู้เขียนต้องการบอกอะไรกับผู้อ่าน ระหว่างเรื่องราวเกี่ยวกับว่าวสีขาว หรือว่าชีวิตการต่อสู้ของคนๆ หนึ่ง และทั้งสองประเด็นก็ไปด้วยกัน ไม่ได้เลยเรื่อง *กัญแจมื่อ* (เพลงนกเหยี่ยว) กล่าวถึงการพบปะของคนสองคน ได้ตามสารทุกข์สุกดิบของกันและกัน เสียชยขาว แลวกทะเลขึ้นมาด้วยเหตุการณ์ของเจ้าตัวกัญแจมื่อ และจบลงด้วยตัวกัญแจมื่อออกกรัง ก็มิสภาพคล้ายกัน ในอีกหลายๆ เรื่องก็เป็นสิ่งที่ยากแก่การเข้าใจว่า สิ่งที่มีมกุฏ อรฤดี เขียนออกมาไม่เฉพาะจุดใดจุดหนึ่งของเรื่อง แต่หากเป็นทั้งเรื่องเลยทีเดียวมันคืออะไร อย่างใน *ความตายของชายหนุ่ม* (เพลงนกเหยี่ยว) การใช้สัญลักษณ์ที่ผู้เขียนไม่ได้สร้างภูมิหลังให้สามารถอธิบายความได้ใน *วันหนึ่งจะมีมาถึง* (จดหมายถึงเมา) หรือการตัดฉากใดฉากหนึ่งขึ้นมาอย่างลอยๆ ใน *คืนในฤดูหนาว* (จดหมายถึงเมา) บางครั้งในเรื่องเดียวกันขัดแย้งกันเองก็มี อย่าง

โรมาน (ว่าวสีขาว, เปลวไฟ) ซึ่งถูกกล่าวถึงว่า "... ในสมัยแต่ก่อนนั้น เขาเป็นคนที่น่ากลัวทีเดียว ก็ขนาดกลัวว่ากลัวกลัวเล็กน้อยนั้นแหละ แต่มันก็มาเทียบกับสมัยนี้ไม่ได้ อะไรๆ มันก็ก้าวหน้าไปมาก..." (หน้า ๘๑) แต่หน้าต่อมาอีกกลายเป็นว่า "... หากเป็นเรื่องร้ายๆ โรมานจะเป็นคนเดียวที่มองอะไรทะลุปรุโปร่ง..." (หน้า ๘๒)

สำหรับหนทางของมกุฏ อรฤดี "... มีบางคนเคยบอกว่า ผมยังกลัวทางของตัวเองไม่ถูก ซึ่งก็ดูเหมือนจะ

จริงอย่างนั้น..." หากเริ่มต้นพิจารณาตั้งแต่เล่มแรก คำนำที่ผู้เขียนต้องการจะกล่าวถึงความในใจก็ยังขัดแย้งกันอยู่ในตัว เนื้อเรื่องในเล่มโดยรวมๆ แล้วก็ยังคงเป็นลักษณะเผยความรู้สึกที่อัดอั้น และความคิดที่ยังสับสนที่ระบายออกมาในยามที่ถูกถูกรังสรรค์รอบจำ เรื่อง *จดหมายถึงเมา* จึงเป็นสิ่งที่บอกให้รู้ว่าผู้เขียนอาจจะยังไม่มีโอกาสได้ทำความเข้าใจและรับรู้สิ่งที่ถูกปิดกั้นมานาน ในเพียงเพื่อจะบอกว่า ผู้เขียนก็ยังไม่สามารถที่จะแยกแยะสิ่งที่สอแทรกเข้ามาสู่การรับรู้พร้อมๆ กันจนรู้สึก

ว่ามันเป็นสิ่งเดียวกัน ถึงแม้มันจะมีหลายๆ อย่างที่กลมกลืนและคล้ายคลึงกัน แต่มันก็ไม่ใช่สิ่งเดียวกัน เล่มต่อมาคือ *เพลงนกเหยี่ยว มกุฏอรฤดี* ก็ได้ลดงานประเภทความอ่อนไหวและลีลาแห่งอารมณ์อย่าง *สูญสันติเนหา* ในเล่มแรกออกไป แต่ช่วงจังหวะแห่งความคิดก็ยังมาปรากฏใน *ว่าวสีขาวแดง* หรือ *นกสีขาวตัวหนึ่ง* ใน *ห้องฟ้าและผืนดิน* ก็แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนยังมองโลกในแง่ดีและเต็มไปด้วยความหวัง แต่ยังคงขาดการที่จะศึกษาและทำความเข้าใจกับสิ่งนั้นๆ ให้ชัดเจนและถูกต้องว่าแท้ที่จริงแล้วมันเป็นอย่างไรกันแน่ รวมทั้งใน *วิทยาลัยศักดิ์สิทธิ์* ด้วย และจาก *ว่าวจากหมู่บ้านเขิงเขา* กับ *ครูที่ยังไม่รู้จักชื่อ* ในเล่ม *เปลวไฟ* ก็ยังเป็นลักษณะที่ผู้เขียนรับรู้สิ่งที่เกิดขึ้นโดยปราศจากการรู้และเป็นเพียงด้านเดียว ยังจะต้องแยกแยะกลั่นกรองโดยรอบด้าน และศึกษาทำความเข้าใจกับสิ่งต่างๆ ให้มากขึ้น แต่ก็ขอชมว่ามกุฏ อรฤดี มีความตั้งใจที่จะผลิตผลงานที่มีความหมายและสาระมากขึ้น โดยดูจากเล่มล่าสุด งานเขียนลีลาแห่งอารมณ์กับท่วงทำนองและจังหวะของความคิดลดน้อยลงไปมาก เราหวังว่ามกุฏ อรฤดี คงจะได้พบท่วงงานเขียนของตน และพยายามมองดูความเป็นจริงด้วยสายตาที่กว้างไกลมากขึ้นๆ มิเช่นนั้นมกุฏ อรฤดี ก็คงจะเป็นเช่นที่กล่าวใน *ทางแยกที่ถนนสายใหม่* (หน้า ๑๘๓, *เปลวไฟ*) ว่า "... ถ้าหากความคิดต้องหยุดนิ่งโดยที่ชีวิตและลมหายใจยังอยู่ มันเหมือนกับการหมนของล้อรถ เผลอผลาญเชื้อเพลิง แต่ไม่ได้ระยะทาง ด้วยเหตุผลเพียงชนิดเดียวล้อของมันลื่นลื่นจากพื้น..."

รังรอง เรื่องบทมา

สมัยที่ “หงา” หรือสุรชัย จันทิมาธร ยังไม่ปรากฏตัวโด่งดังออกมาเป็นวง “การาวาน” ขวัญใจในอดีตตามคลับตามซอกมุมแคบๆ ของแสงไฟสลัวของเขาก็คือ บ๊อบ ไดแลน

“สำหรับ” แห่งพิมพ์ไทย สมัยก่อนเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม ตลอดจนเพื่อนพ้องหลายคนของเขา ต่างก็ชื่นชมเนื้อหาจากเพลง *Blowin' in the Wind* กันทั่วถ้วน แม้จะเหนือบทาศาใจเมื่อได้ยินเสียงไอหนูคนร้อง “นี่ลูกอีกคนข้างบันไดไหนวะ...” เพื่อนคนหนึ่งกล่าวสรุปเมื่อฟังสัปดาห์การร้องทำนองเขา ช่วง กลอกับเสียงกีตาร์และหีบเพลงปากของบ๊อบ ไดแลน จากอัลบั้มรวมเพลงชุดต่างๆ จากอดีตถึงปัจจุบัน แม้จะนับถอยความสามารถในชั้นเชิงการแต่งเพลงของเขามากกว่าใครก็ตาม

ความ “ข้างบันได” ของบ๊อบ ไดแลน จากทำนองและนำเสียงการเล่นของเขา ก็เหมือนผู้หญิงที่ชอบจ้องหรือบรรณาธิการที่ชอบขบขัน กล่าวคือเป็นสไตล์เฉพาะตัว เวลาฟังเสียงขลุ่ยจุกของเขา หลายคนก็ไปถึงพอล นิวแมน พร้อมกันบ้างฟังในใจว่า “อินยิวแห่งๆ...” แต่ก็มีไม่น้อยที่นำเสียงแบบ “เสลดติดคอ” ของบ๊อบ ทำให้หลายคนก็ไปถึงท่วงทำนองของ คริส คริสโตเฟอร์สัน นักแต่งเพลงและนักร้องเพลงโฟล์คในอดีตอีกคนที่กำลังหันมาเอาดีทางเล่นหนัง

อย่างไรก็ตาม อัจฉริยะในการแต่งเพลงที่ให้นิยามอย่างมีความหมายของบ๊อบ ไดแลน ย่อมไม่มีใครปฏิเสธ เหมือนอย่างที่ไม่มีการปฏิเสธ เอลวิส เพรสลีย์ หรือเดอะบิตเติล หากแต่ว่าเจ้าหนูเกราหรือม

อัลเลน กีนสเบิร์กและบ๊อบ ไดแลน

อัลเลน กีนสเบิร์ก (กวี) พบบ๊อบ ไดแลน (คนข้างบันได)

แหม่มคุณ แม้จะมีชื่อเสียงโด่งดัง มีตำนานเล่าขานในหมู่นักเล่นเพลงโฟล์คและโฟล์คร็อกมานาน นับแต่ออกอัลบั้มชุดแรกเมื่อปี ๑๙๖๒ ตราบจนอัลบั้มชุดล่าสุดประจำปี บุคคลผู้หนึ่งได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในวงการโฟล์คของสหรัฐฯ มากที่สุด แต่แผ่นเสียงของเขากลับจำหน่ายได้น้อยที่สุด บ๊อบมักชอบอำพรางๆ ของเขาเสมอว่า เขานะยังใหญ่ พอออกมาจากท้องแม่ ก็ร้องเพลงออกมาเลย... ความเป็นจริงเขาเริ่มหัดเบสโนด้วยตัวเองเอาเมื่ออายุ ๘ ขวบ และจากนั้นจึงได้หัดหีบเพลงและเล่นกีตาร์เมื่อเริ่มแต่งเพลงเป็น เขาก็ไม่แยแสกฎเกณฑ์ใดๆ ของวงการเพลงที่บอกว่า เพลงที่ดี “อย่าแต่งให้เกิน ๓ นาทีนะ” หากแต่บ๊อบจะนั่งเฉยต่อคำกล่าวนั้น และแต่งเพลงของเขาออกมาด้วยความยาวแล้วแต่ใจ ตั้งแต่ ๕ นาที ๘ นาที และ ๑๒ นาทีตามลำดับ และแทนที่เขาจะใช้เนื้อหามขบเซตแคบๆ อยู่แต่เพียง “ขอให้โลกนี้มีเรากับฉัน...” บ๊อบกลับกล่าวถึงตัวเองที่ลึกลับวุ่นวาย โดยแต่งเพลงเกี่ยวกับการ

ต่อสู้และประท้วง และกล่าวถึงสถานการณ์ต่างๆ เกี่ยวกับโลกภายนอก ทั้งช่วง ๑๔ ปีที่ผ่านมา เขาไม่เคยหยุดนิ่งอยู่กับที่ หรือมีแบบจำกัดเฉพาะอัลบั้มรวมผลงานต่างๆ ๒๐ ชุด นับแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เป็นประจักษ์พยานความสามารถของเขา ที่ครอบคลุมไปทั่วทั้งท่วงทำนองดนตรีโฟล์คแบบเก่าที่เรียกว่า *Trad* ดนตรีโฟล์คแบบใหม่ ดนตรีแนวคันทรี่ บลูส์ ร็อกและเพลง *Ballads* แบบหนังเคาบอยตะวันตก

นั่นละ เมื่อเสียงของเจ้าหนูจุกแบบพอล นิวแมน ใครๆ ก็ต้องเดาไว้ก่อนว่าไอ้หนูคนนี้เป็นยิวแห่งๆ บ๊อบเกิดเมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ค.ศ. ๑๙๔๑ มีชื่อจริงตามแบบคนยิวว่า “โรเบิร์ต อัลเลน ซิมเมอร์แมน” ครั้นอายุ ๑๘ เขาได้ทุนเรียนต่อที่มหาวิทยาลัยมินเนโซต้า แต่เกิดเบื่อและหยุดเรียนไปเสียเฉยๆ บ๊อบเริ่มแต่งเพลงและตั้งใจจะเป็นนักร้องเพลงโฟล์คครั้งแรกเมื่อเข้าไปร้องเพลงที่คลับเฮาส์แห่งหนึ่ง แต่การร้องของเขาครั้งนี้ ผู้คนพากันดื่มกาแฟไม่อร่อย

บางคนถูกหนีไปต่อๆ เพราะคิดว่า
ทางร้านเอาไอหนูที่โหมมาบนให้ฟัง
เสียงเหมือนคนประสาทกัน นั่นเป็น
เหตุการณ์เมื่อ ค.ศ. ๑๙๕๕ แต่อีก ๓-๔
ปีต่อมา เมื่อบ๊อบอัดแผ่นอัลบั้มชุด
แรก และได้ออกแสดงงานเทศกาล
เพลงโฟล์คที่เมืองนิวพอร์ต (ค.ศ.
๑๙๖๓) ผู้คนกลับพากันฟังและต่าง
คิดว่าไอหนูตัวเล็กคนนั้น ถึงเสียงจะ
ไม่เอาไหน แต่เวลานั้นร้องเพลง

ทำทางมันเหมือนกวีเวลาอ่านบทกวี
และยังมันแต่งเพลงเองได้ ใครๆก็
ซักทั้ง แทนที่จะร้องทักตามประสา
แฟนเพลงโฟล์คทั่วไปว่า "Hello,
cowboy" ผู้คนกลับเรียกไอหนูข
บ่นคนนั้นว่า "Hello, poet"

สตีเฟ่น สเปนเดอร์ กวีร่วมสมัย
ของอังกฤษเป็นคนหนึ่ง ที่ยอมรับอ
ภริยาของบ๊อบ ไดแลน เช่นเดียวกับ
เขาชอบบ๊อบจอห์น เลนนอน แห่ง
"เดอะบีเทิลส์" มาแล้ว

เมื่อไม่นานนี้ อัลเลน กินสเบิร์ก

กวีร่วมสมัยของอเมริกา เจ้าตำหรับ
กลุ่มที่เรียกตัวเองว่า *The Beat
Generation* ก็เอียงซ้ายชมความเป็น
กวีของบ๊อบ ไดแลน ไว้อย่างสูง ใน
ฐานะที่ไอหนูช่วงบั้นคนนี้ได้สืบทอด
ภารกิจท่ามกลางความเป็นไปของช่วง
ทศวรรษ ๑๙๖๐ ไว้ในบทเพลงที่คน
หนุ่มสาวร่วมขับร้อง

อัลเลน กินสเบิร์ก ถึงกับอุทิศ
หนังสือรวมบทกวีเล่มใหม่ของเขาชื่อ
First Blues ให้แก่บ๊อบ โดยใช้
คำนำหน้าว่า "วณิพก ครุจิ" ตาม
แบบมหากวีของอินเดีย

"ไดแลน มีความสำคัญในตัวเอง
แบบเดียวกับทกวี ผมเฝ้ามองเขา
เติบโตขึ้นมาบนเส้นทางสายนี้ ย้อน
กลับไปเมื่อปี ๑๙๖๘ เขามัพบปะ
ทางกวีร่วมสมัยกับผม โดยเฝ้าบอก
ผมว่าเขามัวิจารณ์บทกวีด้วยถ้อยคำ
สั้นๆ ได้อย่างไร และทุกๆถ้อยคำ
เหล่านั้นมีความหมายบางสิ่งบางอย่าง
แฝงอยู่ คนๆนั้นไม่ได้สร้างถ้อยคำ
ที่เป็นไปตามจังหวะอีกต่อไป หาก
แต่ทุกถ้อยคำจะนำเราไปสู่เรื่องราว
และนำบทเพลงฟังพาออกไปเบื้อง
หน้า..." กินสเบิร์กกล่าว

เมื่อครั้งเดินทางไปตระเวนร้อง
เพลงที่ โรลลิง สแตนด์ เลว ทางสอง
ได้ไปเยี่ยมชมหลุมศพของ แจ็ค เกอร์
แอด ที่เมสซาซุเซต กินสเบิร์กได้
นำเอาบทกวีบางบทที่เกอร์แอดแต่ง
ไว้มาอ่านข้างหลุมศพเพื่อนรักของ
เขา ซึ่งนอนสงบนิ่งอยู่เบื้องหน้า
วาระนั้น กินสเบิร์กอ่านบทกวี
ส่วนไดแลนเล่นกีตาร์และร้องเพลง
กลอดตาม...

"คุณรู้สึกเป็นสุขจากการทำเช่น
นี้บ้างไหม บ๊อบ" กินสเบิร์กเอ่ยถาม
"รู้สึกเป็นสุขอย่างไร" ไดแลน
เอ่ยตอบ พร้อมกับขมวดคิ้วลงนั่ง
เพื่อหาถ้อยคำกล่าวต่อ

"เป็นสุข... ผมไม่เคยแสวง
หาความสุขเลย เมื่อครั้งก่อนๆ หลาย
ปีผ่านมาแล้ว ผมเป็นคนมีความสุข
อย่างมาก เพราะผมเต็มไปด้วยความ
ทุกข์ ผมค้นพบว่า มันมีความสุขสัม
พันธ์ของกันระหว่างสุขกับทุกข์
เพราะฉะนั้น ผมจึงทำสิ่งที่ผมต้อง
ทำโดยไม่ได้คิดแสวงหาความสุขจาก
มันแม้แต่เนี่ย..."

"เขาประจักษ์คุณนะ กินสเบิร์ก"
เพื่อนคนหนึ่งที่ได้ยินกล่าวกระเซ้า

"เปล่า ความเห็นของบ๊อบเป็น
ทัศนคติคล้ายคลึงกับชาวพุทธ...
คืออดทนความเป็นอนิจจัง ยอมรับ
ความเปลี่ยนแปลง และทำงานต่อไป
ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงอันเป็น
นิรันดร์นั้น..." อัลเลน กินสเบิร์ก
ตอบอย่างหนักแน่น พร้อมกับขมให้
ไอหนูของเราอย่างเมตตา มองเห็น
เกราะคำคำแถมหงอกเป็นเงาขาวตัด
กับแสงอาทิตย์ยามเย็น

ไอหนูช่วงบั้นตัวเล็กๆคนนั้นมิ
ได้กล่าววาทะไรอีก หันมาเก็กตาร์
กัมหนานังเงียบก่อนที่จะเอออเอียบท
เพลงที่คนหนุ่มสาวรู้จักกันมาช้านาน
ว่า "สังคมชั่วร้ายย่อมถูกเปลี่ยน
แปลงไปกับกาลเวลา"

... มาเถิดนักเขียน นักวิจารณ์
ผู้ไขปลายปากกาทำนายเหตุ
การณ์

จงเปิดหูเปิดตาให้กว้างไกล
โอกาสจะไม่ย้อนกลับมาอีก
อย่าใจร้อนด่วนกล่าว

เพราะกงล้อยังคงหมุนต่อไป
จะไม่มีการบอกเตือนล่วงหน้า
แก่ผู้ซึ่งถูกหมายข้อไว้แล้ว
เพราะผู้ซึ่งสูญเสียในวันนั้น
จะเป็นผู้ชนะแน่ในวันหน้า...

(จากเพลง *The Times They
are A Changin'*)

สัปดาห์ บ้านทุ่ง

คุยเมื่อวานนี้

เทพบุตรสามแผ่นดิน : จากหน้ากระดานถึงจอเงิน

เมื่อเป็นที่ทราบว่สแตนลีย์ คูบริก กำลังสร้างหนังเรื่อง **เทพบุตรสามแผ่นดิน** บรรดานักวิจารณ์หนังและคนontonติดตามวงการหนังได้พากันแสดงความประหลาดใจ เพราะนวนิยายเรื่องนี้ไม่ค่อยจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับแนวเรื่องต่างๆ ที่คูบริกเคยสร้างมาก่อน เช่นเรื่อง *2001* หรือ *อะ คลอเวอร์ค ออเรนจ์* และยังไปกว้านนมผู้ต่งข้อสังเกตว่า ถ้าถือว่า *ดร. สเตรนจ์เลิฟ* เป็นหนังเกี่ยวกับอนาคต และ *โลลิตา* เป็นหนังซึ่งจะเกิดขึ้นในยุคใดก็ได้ จะเห็นว่าคูบริกไม่ได้สร้างหนังที่เกี่ยวกับโลกสมัยปัจจุบันโดยตรงมานับตั้งแต่ *เดอะ คิลลิง* ซึ่งเป็นหนังยาวเรื่องแรกที่คูบริกสร้างขึ้นมาเมื่อ ๒๐ ปีก่อน

ถึงแม้ว่าระยะเวลา ๒๐ ปี จะเป็นระยะเวลาที่ยาวนานมาก แต่สำหรับสแตนลีย์ คูบริก ๒๐ ปีไม่ใช่

ระยะเวลาที่จะสร้างหนังมากมายอะไรนัก โดยเฉพาะในระยะหลัง ความละเอียดพิถีพิถันทำให้การสร้างหนังแต่ละเรื่องกินเวลาที่ยาวนานมาก **เทพบุตรสามแผ่นดิน** ใช้เวลาประมาณ ๓ ปี และคูบริกในฐานะผู้เขียนบทภาพยนตร์ ผู้อำนวยการสร้าง และผู้กำกับ ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการสร้างหนังเรื่องนี้อย่างใกล้ชิด โดยตลอด นิตยสาร *ไทม์* เล่าว่าในตอนแรกที่คูบริกติดต่อบริษัทวอร์เนอร์เพอซอให้ช่วยลงทุนสร้างหนังเรื่องนี้ คูบริกได้เสนอโครงเรื่องโดยเปลี่ยนชื่อตัวละคร สถานที่ต่างๆ และแม้แต่วันเวลาที่เหตุการณ์ต่างๆ เกิดขึ้น เพื่อที่จะไม่ให้ใครรู้ว่าเขาสร้างหนังเรื่องอะไร ทั้งนี้เนื่องจากนวนิยายเรื่อง *"แบร์รี ลินดอน"* เป็นนวนิยายที่เขียนขึ้นในคริสต์ศตวรรษที่ ๑๙ แต่จริงไม่มีการสงวนลิขสิทธิ์ ใคร

จะชิงสร้างก่อนก็ได้ ตลอดระยะเวลาของการสร้าง คูบริกได้ทำงานอย่างละเอียด การถ่ายบางตอนกว่าผู้กำกับจะพอใจต้องถ่ายซ้ำถึง ๕๐ ครั้ง และคูบริกได้นำเลนส์พิเศษมาใช้เพื่อถ่ายฉากที่ใช้เทียนโดยไม่ต้องใช้ไฟอนเลย์ หลังจากที่เขาทำเสร็จแล้ว คูบริกยังควบคุมรายละเอียดต่างๆ เช่นคุณภาพฟิล์มที่อัดส่งไปยังโรงภาพยนตร์

สแตนลีย์ คูบริก

กับคุณนโยบายการโฆษณาหนังด้วย
 ความละเอียดละออของคิวริก
 ครอบคลุมนถึงลักษณะเนื้อเรื่อง และ
 การเล่าเรื่อง “แบร์รี ลินดอน”
 เป็นนวนิยายที่แธเคอเรย์ไม่ชอบนัก
 ระหว่างที่กำลังเขียนอยู่กับว่าเบื่อ
 เหลือเกิน เมื่อไรจะเสร็จเสียที เมื่อ
 เขียนเสร็จแล้ว แธเคอเรย์ได้กล่าว
 แสดงความรู้สึกเกลียดชังผลงานของ
 ตัวเอง คิวริกได้อาศัยเค้าโครงเหตุ
 การณ์ต่างๆ เท่านั้น ในการนำ “แบร์รี
 ลินดอน” มาเป็นหนัง วิธีการเล่า
 เรื่องได้เปลี่ยนจากหน้ามือเป็นหลังมือ
 แธเคอเรย์ได้กำหนดให้แบร์รีเล่า
 เรื่องของตัวเองอย่างละเอียด ใช้ถ้อย
 คำอย่างฟุ่มเฟือยที่สุด เพื่อแสดงว่า
 แบร์รีเป็นคนกะล่อน ขโมยไฟสง และ
 ดุ๊ก “ชนชั้นต่ำ” ทั่วๆ ที่ตัวเองก็
 ไม่ได้บรรยายอะไร ลักษณะการเล่า
 เรื่องแบบบนเห็นได้ตั้งแต่เปิดหนังสือ
 อ่านหน้าแรก ประโยคที่สามมีความ
 ยาวกว่า ๒๐ บรรทัด คิวริกได้พยายาม

ตัดคำพูดออกไปให้เหลือน้อยที่สุด
 นิติสารใหม่ ได้อำนาจพูดของคิวริก
 ว่า “คนอย่าง แบร์รี ได้รับความ
 สำเร็จเพราะไม่ทำอะไรโง่เง่า ไม่มี
 การประกาศตัวล่วงหน้า” คิวริกจึง
 ได้ตัดคำคุยโม้ของแบร์รีออกไปจน
 เกือบหมด

แต่การเปลี่ยนแปลงของคิวริก
 มีความหมายลึกซึ้งไปกว่านั้น เห็นได้
 ชัดว่าคิวริกได้พิถีพิถันเกี่ยวกับการ
 ถ่ายอย่างขง จนกระทั่งภาพที่เห็น
 ทุกภาพ ไข่มุกกลิ้ง กับแสงที่สวยงาม
 มาก เป็นอาหารตาที่มรสชาติ
 มาก กลมกล่อม และค่อนข้างโศก
 เศร้า และที่สำคัญที่สุดคือ แทบทุก
 ตอนเหมือนกับภาพวาดที่วาดในสมัย
 นั้น ประเด็นสำคัญเพราะจินตนา
 การของเราเกี่ยวกับลักษณะรูปร่าง
 ของโลกในยุโรปสมัยนั้นต้องมาจากการ
 บันทึกลงในรูปวาดประเภทนี้ เรา
 จึงห่างเหินไปจากความเป็นจริง
 คิวริกได้ตั้งใจดึงคนดูออกจาก

เหตุการณ์ของเนื้อเรื่อง ด้วยกลเม็ด
 ต่างๆ คือการที่มีผู้บรรยายเหตุการณ์
 อย่างกระชับ แทนที่จะให้แบร์รีมา
 เล่าความเก่งกาจของตัวเองจนน่าลาย
 ท่วมจอในทำนองที่แธเคอเรย์เขียน
 นอกจากนั้นความห่างเหินเกิดจากการ
 ดึงภาพให้ห่างออกจากเหตุการณ์ต่างๆ
 หรือการตัดภาพก่อนที่เหตุการณ์จะมี
 อารมณ์รุนแรงเต็มที่ และจากการ
 ตัดรายละเอียดปลีกย่อยเกือบทั้งหมด
 ออกจากเนื้อเรื่อง (เช่นการที่แบร์รี
 เกยวพาราดี เลด ลินดอน ซึ่งในเรื่อง
 เดิมได้บรรยายอย่างละเอียด) สิ่ง
 เหลือให้เรารู้จึงเป็น “ประวัติศาสตร์”
 มองจากจุดยืนในปัจจุบัน เราแต่
 เหตุการณ์ที่เป็นทางการเท่านั้น เบื้อง
 หน้าเบื้องหลังที่ลึกลงไปเราต้องค้น
 นิัยฐานเอง

เหตุการณ์เหล่านี้ ก็คือการที่
 แบร์รีต้องเดินทางออกจากไอร์แลนด์
 สมัยเป็นทหารอังกฤษไปรบกับฝรั่งเศส
 ต่อมาแบร์รีหนีทหารแต่ถูกฝ่าย

ตอนนั้นแหละที่ถูกตัด

ปรัสเซีย (ซึ่งเป็นพันธมิตรของอังกฤษ) จับ แบร์รington เป็นทหารปรัสเซียจนได้รับเหรียญกล้าหาญพร้อมกับคำว่าเป็นคนนิสัยเลวมาก (แต่เรารู้ไม่ทราบว่าจะทำไม่ถึงเป็นเช่นนั้น) หลังจากนั้นแบร์ริเป็นสหาย แล้วไปเป็นลูกน้อง “สภาบุรุษ” ชาวไอริชคนหนึ่งซึ่งเป็นสื่อการพนัน จากนั้นแบร์ริได้แต่งงานกับเลดี้ ลินดอน สัมกับความต้องการที่จะเป็นชนชั้นสูง และได้เปลี่ยนชื่อเป็นแบร์ริ ลินดอน แบร์ริได้พยายามแสวงหาบรรดาศักดิ์ของตัวเอง แต่เนื่องจากใช้จ่ายเงินของเลดี้ ลินดอนอย่างสุรุ่ยสุร่าย ประกอบกับเป็นคู่อาฆาตของลูกเลดี้ ลินดอน (ลูกจากการแต่งงานครั้งก่อน) ในที่สุดจึงตกยากอย่างเดิม

สิ่งเหล่านี้เป็นเพียงเหตุการณ์อย่างเป็นทางการที่เรารู้เหมือนกับการศึกษาประวัติศาสตร์ บางครั้งก็มีรายละเอียดเด็ดลอดมาให้เรารู้ถึงเบื้องหลังบ้าง เช่นวิธีการที่แบร์ริกับสื่อการพนันช่วยกันโกงไพ่ หรือความรู้สึกของคนต่างๆซึ่งไม่ค่อยตรงกับสิ่งที่เราเห็น เช่นเมื่อแบร์ริกำลังพยายามหาบรรดาศักดิ์ แบร์ริได้เข้าเฝ้ากษัตริย์อังกฤษ โดยมีคนทูลว่า แบร์ริได้ช่วยรวบรวมกองทหารส่งไปรบให้อังกฤษต่ออเมริกา กษัตริย์อังกฤษตรัสตอบว่า ดี น่าจะ

รวบรวมอีกกองหนึ่ง และคราวนี้ไปรบเองด้วย

การที่คุบริกเปลี่ยนวิธีเล่าเรื่อง เช่นนี้อาจเป็นความจำเป็น ถ้าเราอ่านหนังสือเดิม เราจะทราบเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆ จากคำบอกเล่าของแบร์ริเองเท่านั้น และเมื่อเรารู้ว่าแบร์ริเป็นคนที่ชอบโกหก เราจึงไม่ทราบว่า เหตุการณ์เหล่านั้นได้เกิดขึ้นจริงหรือไม่ การสร้างหนังให้เป็นอย่างนั้นคงจะยากมาก เมื่อเป็นหนัง เหตุการณ์ต่างๆ ต้องเป็นภาพ ซึ่งจะทำให้คนดูหมดความสงสัยว่าเป็นความจริงหรือไม่ คุบริกจึงได้รักษาลักษณะการที่คนดูไม่แน่ใจเกี่ยวกับรายละเอียด โดยการตัดทิ้งเสียเลย

เมื่อเป็นเช่นนั้นเราจะรู้ หรือจะเข้าใจเนื้อเรื่องได้จากบรรยากาศและอารมณ์เท่านั้น สี่หน้าของตัวละคร ภาพ และเสียง จึงมีความสำคัญในการเล่าเรื่องยิ่งกว่าเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าแบร์ริ ลินดอนเป็นหนังของ “ปัญญาชน” ซึ่งจะดูเข้าใจยาก คุบริกมีความมั่นใจว่า เทพบุตรสามแผ่นดิน จะได้รับผลสำเร็จทางการค้า และดูเหมือนว่าออร์เนอร์จะเชื่อคุบริกถึงได้ลงทุนไป ๑๑ ล้านเหรียญ คุบริกจึงพยายามที่จะสร้างอารมณ์ที่เข้มข้น จากเหตุการณ์ที่ดำเนินไปอย่างช้า ซึ่งต้องกล่าวว่าโดยทั่วไปคุบริกทำได้สำเร็จ

บรรยากาศ อารมณ์ ตลอดจนอารมณ์ขันประชดประชันในบางตอน ทำให้คนดูสนใจติดตามเรื่องได้

แต่อย่างไรก็ตาม การที่ เทพบุตรสามแผ่นดิน เน้นหนักในเรื่องของรูปแบบ ทำให้สิ่งที่คนดูได้รับเป็นเพียงบรรยากาศและอารมณ์ที่เข้มข้นปราศจากความลึกซึ้ง ขอบคิดที่จะได้รับเป็นเพียงข้อคิดปลุกย่อยเท่านั้น เช่นการกล่าวว่า กองทัพที่น่าเกลียดมาให้แก่ชาติบ้านเมืองที่จริงประกอบด้วยขโมยกับโจรทั้งนั้น ซึ่งอาจเป็นการเตือนเรว่าแท้ที่จริงแบร์ริเป็นคนอย่างไร การที่คุบริกไม่พยายามพูดอะไรอย่างโจ่งแจ้งเกือบจะทำให้เขาไม่พูดอะไรเลย

สำหรับประเด็นว่า เทพบุตรสามแผ่นดิน ถูกตัดหรือไม่นั้น เข้าใจว่าถูกตัด ทุ่งๆที่เป็นหนังที่เมื่อก่อนเด็กดูได้ในประเทศอื่น ใหม่ว่าหนังมีความยาว ๓ ชั่วโมง ๔ นาที ๔ วินาที ซึ่งเข้าใจว่าไม่ได้รวมเวลาหยุดพัก ๑๐ นาที ถ้าเป็นเช่นนั้น หนังที่ขายอยู่ที่สกาลาถูกตัดไปประมาณ ๑๐ นาที

ไมตรี อิงภากรณ์

เกร็ดหนึ่ง

เทพบุตรสามแผ่นดิน Barry Lyndon (สกาลา)/สแตนลีย์ คุบริกกำกับ อำนวยการสร้าง และเขียนบทภาพยนตร์จากนวนิยายของวิลเลียม เมคทีส แธเคย์เรย์/เลนาเร็ด โรเซนแบนดัดแปลงและอำนวยการแสดง/ไรอัน โอ'นีล, มารีสาเบเรนสัน, แพทริก แมกกี, เกย์ แฮมิลตัน, ฮาร์ดี ครเกอร์, ไดแอนนา เคอร์เนอร์, เลออน วิทาลี, มาร์ทีน นำแสดง ไม่เกิลฮอว์เดิร์น บรรยาย/สร้าง ๒๕๑๘ /ยาวประมาณ ๓ ชั่วโมง ถูกตัดเล็กน้อย

จากตุ้งหนอม

หนอมเอ๋ย

พี่เขียนจดหมายลงน ก็เพราะอยากจะเล่าอะไรต่อมิอะไรให้ฟัง ทั้งๆ ที่ได้ข่าวว่าหนอมเจ้าไทยไปแล้ว อ้าวเขียนมาครึ่งนก็เพราะอยากจะบอกกล่าว เมืองไทยนั้นตอนนกลับเป็นของเราแล้วละ เพียงแต่ว่าเราจะต้องรอเวลาอีกสักหน่อย ก่อนที่พวกของเรานั้นจะกลับหัวท้ายพวกงี้ๆ ให้รักใคร่เราเหมือนเดิม อ้อกลับไปไทยครั้งน อย่างที่เคยบอกลอนนแหละ ไปขออนุญาตมันทำไมกัน บ้านเมืองเป็นของเราไม่ใช่ของรัฐบาลไทยเท่านั้น พวกเราก็งยังมีอยู่อย่างนอพวกอ้อก็หลายคน พวกของล่อก็พอจะหลงเหลืออยู่บ้าง

กลับบ้านครั้งนทำให้อ้วได้เห็นอะไรหลายอย่าง อัยพวกวสันหลังหะ ทัมนั้หักหลังพวกเรานีสองประเภท ประเภทหนึ่งมันวุ่นวุ่นไม่กลัมาพบหน้าอ้ว ปล่อยข่าวต่างๆ นานา กับอีกพวกหนึ่งท่แม่นันแกลงมาขึ้นเอาหมอกเบ้ากางเกง ข่มแหะๆ ก็ยะ วันนั้นล่อคงได้ข่าวแล้วที่รัฐบาลเขาส่งคนมาเจรจา วันนั้นมาด้วย อ้วเคยบอกล่อแล้วว่า วันนั้นลันมันทอง พดได้ทั้งชายชัวว ไมรู้แน่วมันจะเอายังงิอ้วเคยเตือนล่อไว้ว่าอย่าไว้ใจมันนั้ เพราะอายนนพดเก้งล่อกับอ้วเก่าเก็บไว้ใช้หลอกตังอัยกันน แต่ล่อเห็นแล้วไม่ใช่หรือว่า มันไม่เพียงแต่หลอกตังอัยกันนเท่านั้น แต่หลอกเราด้วย มันเอาตัวรอดคนเดียว วันนั้นมันกับพวกสองสามคนมาหาอ้ว เลยล่อกพวกเราเองสวดเสียบ เจาเทพก็มา เจ้าน อ้วเห็นว่าถ้าเราไม่รีบกลับมัจจัดการบ้านเมืองมันเห็นจะเป็นใหญ่ในแผ่นดินแน่ๆ มันกล้าจริงๆ มันบุกมาหาอ้วกับพวกของมัน แต่พอมันเข้าบ้านหลานอ้วเท่านั้นเห็นพวกเราเยะมันเลยล่อย แต่อ้วว่ามันถึงละ

ที่พวกเรายังไม่ทำอะไรลงไปถึงขั้นแตกหัก ก็เพราะเจ้านตัวเดียว อัยพวกวสันหลังหะอ้วสังสารมันเหมือนกัน พออ้วบล่ฟ้าวอจะขึ้นศาล จะบอกศาลว่าใครเป็นคนส่งฆ่าประชาชนวันนั้นเท่านั้น แม่มันตาเหลือกตามๆ กัน อัยพวกเด็กทัมนั้ประท้วง มันถึงเหมือนกันว่า อ้วจะเอายังงิแน อ้วไม่ล่อสาเด็กมัน มันล่อใช้เมอครั้งนนั้นเรารู้กัน อัยพวกใหม่ๆ น อ้วอ่านหนังสือพิมพ์แล้วไม่รู้จักมันมาก่อน อัยตหน้าเก่าๆ ไม่รู้มันอยู่ไหนกันหมด อ้วตั้งใจว่ามาครั้งนจะเชิญมันมากินเบคยงาทองกกับอ้ว คุยกับมันหน้อยจะได้รู้กันแน่ว่า ใครอยู่เบื้องหลังใครกันแน

ตอนนั้นเราสองคนงิไปหน้อย ไม่ค่อยจะได้ใช้วิทยุที่เราคุมอยู่เป็นประโยชน์ อ้วกลับเมืองไทยของเราสองคนคราวนเป่วิทยุสถานของเราฟัง แม่มันเก่งจริงๆ สมกับส่งไปเรียนโรงเรียนสงครามจิตวิทยาที่เมืองอัยกันน อัยพวกนังงั้นเยะ อ้วเคยนั้กว่า ส่งอัยพวกนั้ไปเรียนเมืองนอกก็เท่านั้น กลับมาพูดภาษาอังกฤษไม่ค่อยจะรู้เรื่อง อย่างมากมันก็เอาการเรียนที่เมืองนอกมาเป็นคำวิชาเท่านั้น แต่คราวนอ้วฟังอัยสถานของเรา มันเก่งฉิบหายเลย ขนาดอ้วเห็นหน้าเจ้าเทพอารมณ์เสีย พอเป่วิทยุเท่านั้นอารมณ์คนเยะ บางทัมนั้แต่งเรื่องเก่งฉิบหาย อ้วบางทีก็ตามไม่ทัน ว่าไปแล้วเทคนิคการพูดของมันก็คล้ายๆ เจ้สวนพลู แต่มันเก่งกว่าเจ้สวนพลูตรงทัมนั้เล่นพูดจาภาษาชาวบ้านไม่ดัดจริต ใช้โลจิกนั้ก็เรียนเกมบริดจ์ คนชอบฟังฉิบหายเลย วิชโล่่นเพอนเก่าอ้วเขาบอกว่า เจ้านั้เขารู้จักดี มันจะไม่โจมตีพวกเดียวกัน แต่อ้วกลัวว่า อัยพวกเรานมันดั่งไม่ได้ พอดังแล้วมันนั้ก็จะล้มตัว

หนอมเอ๋ย ใจเย็นๆ ไว้ ไม่ช้าหรอก เมืองไทยก็จะเป็นเมืองทรักของเราอ้อ อายน้อยใจ เดียวอัยพวกท่อยุ่กรุงเทพฯ มันจะได้ใจ อ้วบอกพวกเรไว้แล้วว่า กลับมาคราวหน้าต้องมึงดริยงักเล่นเพลงของอ้วนะโว้ย มันตะเบะกันพรบพรบ ทอรรบออกมาอ้อน ก็เพราะไม่อย่ากได้อ้อว่า ทำให้อตาเสนย์หัวใจวายเท่านั้นเอง

ก็คิดงิจะไปเยี่ยมสองสามวันน

ตุ้ ณ ไทเป

๕ บาท

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์
ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๕๖ วันอังคารที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๑๕

พล.ต.ท.จรัส มังคลารัตน์
ทำนองอย่างนั้นครับ....

พลเรือเอกบวร: ดันเขาไปไหน
นักโบราณคดีผู้มีลึกลับประวัติศาสตร์

กอลดีไทยแบบใหม่

ทุกฉบับที่ผ่านมา
พิสูจน์ได้แล้วว่า เรา

มุ่งสืบพิสดารความจริง

แบบแดด-เมืองนิยายปรัมปรา

ตั้งแต่ 1 พฤษภาคม การบินไทยบินสู่นครหลวงต่างๆ ในยุโรป
ด้วยเส้นทางบินสายใหม่ คือบินผ่านแบบแดด ทุกวันอังคาร,
พฤหัส, ศุกร์ และเสาร์

แบบแดด เมืองหลวงเก่าแก่ของประเทศอิรัก ที่มาแห่งนิยายปรัมปรา
อันลือชื่อ เช่น อลาตินกับตะเกียงวิเศษ, อาติบาบา และ 1001 ทิวา
หรือมีจะนั้นท่านจะเลือกบินผ่านกาซาจิทุกวันจันทร์ และพฤหัสก็ได้
สอบถามรายละเอียดได้ที่สำนักงานการบินไทยหรือตัวแทนจำหน่ายทั่วไป

รักคุณเท่าฟ้า

ไทย
บริษัท การบินไทย จำกัด

แบบแดด
เมืองนิยายปรัมปรา
เมืองแห่งนิยายปรัมปรา
เมืองแห่งนิยายปรัมปรา